

หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
(หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๖๐)
หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รายละเอียดของหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยา

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อนุมัติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม พ. ศ. ๒๕๖๐

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป	๑
หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	๕
หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	๗
หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล	๑๘
หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	๓๑
หมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์	๓๒
หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร	๓๓
หมวดที่ ๘ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	๓๗
ภาคผนวก ก	
คำอธิบายรายวิชา หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา	๓๘
ภาคผนวก ข	
ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา	๕๒
ภาคผนวก ค	
ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๘๗
ภาคผนวก ง	
ประวัติและผลงานอาจารย์ประจำหลักสูตร	๑๒๑
ภาคผนวก จ	
ประกาศอนุมัติหลักสูตรและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร	๑๒๘

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
คณะ/ภาควิชา ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์

หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : ๒๕๕๐๑๘๕๑๑๐๐๒๘๒
ภาษาไทย : หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Psychology

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : พุทธศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา)
ชื่อย่อ (ไทย) : พธ.บ.(จิตวิทยา)
ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Arts (Psychology)
ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.A. (Psychology)

๓. วิชาเอกหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะหลักสูตร

เป็นหลักสูตรที่มุ่งสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะเกี่ยวกับจิตวิทยา โดยมีการสอนทั้งทฤษฎีและหลักการพื้นฐานด้านจิตวิทยา มุ่งเน้นความรู้ความเข้าใจด้านจิตวิทยา เสริมสร้างศักยภาพให้บัณฑิตสามารถนำความรู้ด้านจิตวิทยาไปประยุกต์ใช้ เพื่อพัฒนาองค์กรที่เกี่ยวข้องกับตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

จำนวน ๑๔๐ หน่วยกิต

๕. รูปแบบของหลักสูตร

๕.๑ รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร ๔ ปี

๕.๒ ประเภทของหลักสูตร (เฉพาะหลักสูตรระดับปริญญาตรี)

หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ

๕.๓ ภาษาที่ใช้

ภาษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๕.๔ การรับเข้าศึกษา

รับนิสิตไทยและนิสิตต่างประเทศที่ใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

๕.๕ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรของมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะ

๕.๖ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาเดียว คือ สาขาวิชาจิตวิทยา

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

๖.๑ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐ ปรับปรุงจากหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕ เปิดสอนภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

๖.๒ สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

๖.๓ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ในปีการศึกษา ๒๕๖๑

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

ผู้ที่จบการศึกษาปริญญาตรีสาขาจิตวิทยา สามารถสอบเข้าทำงานได้ ดังนี้

- ๑) ข้าราชการ
- ๒) นักจิตวิทยาการปรึกษา
- ๓) นักจิตวิทยาสังคม
- ๔) นักจิตวิทยาแนะแนว
- ๕) นักจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร
- ๖) นักฝึกอบรมด้านจิตวิทยา
- ๗) นักวิจัยด้านจิตวิทยา
- ๘) นักสังคมสงเคราะห์
- ๙) นักวิชาการศาสนา
- ๑๐) นักวิชาการศึกษา
- ๑๑) นักพัฒนาสังคม
- ๑๒) นักวิชาการอิสระ

๙. ชื่อ เลขประจำตัวบัตรประชาชนตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๙.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา เปิดการจัดการเรียนการสอนโดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัย โดยมีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ดังนี้

ตำแหน่ง	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
อาจารย์	พระมหาเพื่อน กิตติโสภโณ (เฉลิมงาน),ดร. ๓๖๗๐๕๐๐๖๔๘๑๔๗	Ph.D. (Psychology) ศศ.ม. (จิตวิทยาการปรึกษา) พธ.บ. (จิตวิทยา)	Nagpur University, India มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๖ ๒๕๔๓ ๒๕๔๐
อาจารย์	ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล ๔๑๐๑๕๐๐๐๑๙๐๔๘	Ph.D. (Psychology) M.A. (Psychology) B.A. (Psychology)	Marathwada University, India Marathwada University, India Marathwada University, India	๒๕๓๖ ๒๕๓๒ ๒๕๓๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นายสุชน ประวัติ ๕๗๓๐๖๔๐๐๐๓๗๙๔	M.Ed. (Experimental Psychology & Statistical Method) พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา)	University of Poona, India ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๑ ๒๕๒๘

อาจารย์	นางวิชชุดา ฐิติโชติรัตน ๓๑๐๐๐๒๕๗๔๓๒๘	ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) วท.บ. (จิตวิทยา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๒๘ ๒๕๒๑
อาจารย์	นางสาวญาณิณี ภูพัฒน์ ๓๑๐๐๕๐๓๐๕๔๔๔๙	ศศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) วท.บ. (จิตวิทยา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๒๕๕๐ ๒๕๔๖

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาหลักสูตรจะสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ไทยแลนด์ ๔.๐) ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกอย่างก้าวกระโดด ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ก่อให้เกิดทั้งความเปลี่ยนแปลง โอกาสและภัยคุกคามทางด้านเศรษฐกิจและสังคม จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ดังนั้นการบริหารจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบเป็นสิ่งจำเป็น รวมถึงการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางพุทธศาสนาที่เหมาะสม ที่จะผสมผสานกับจุดแข็งในสังคมไทยเป้าหมายยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ แผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเป้าหมายยุทธศาสตร์ของกรอบนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ที่มุ่งเน้นไปสู่การพัฒนาสังคมแห่งภูมิปัญญาเป็นสังคมของคนมีเหตุผลและมีความสุขแบบพอเพียงยั่งยืน

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

การวางแผนหลักสูตรจะคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมยุคการสื่อสารไร้พรมแดน เปิดเสรีทางการค้าและการเคลื่อนย้ายการทำงาน ทำให้เกิดการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศ การผลิตบุคลากรที่ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ที่มุ่งไปสู่สังคมแห่งความรู้ ที่แข่งขันกันด้วยความรู้ความสามารถและมีความเป็นมืออาชีพมีความเข้าใจในผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม ที่จะช่วยชี้นำและขับเคลื่อนให้การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปในรูปแบบที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวิถีชีวิตของสังคมไทย

๑๒. ผลกระทบจาก ข้อ ๑๑ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกที่มีศักยภาพและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามวิวัฒนาการของกระแสโลกาภิวัตน์ และรองรับการแข่งขันทางสังคม เศรษฐกิจทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ โดยการผลิตบัณฑิตที่จำเป็นต้องมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที และมีศักยภาพสูงในการพัฒนาตนเองให้เข้ากับลักษณะงานทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงความเข้าใจในผลกระทบของบริบทของสังคม โดยต้องปฏิบัติตนอย่างมืออาชีพ คุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นไปตามนโยบายและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยด้านมุ่งสู่ความเป็นเลิศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF)

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ผลกระทบต่อความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาให้ความสำคัญกับการผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ใฝ่รู้ใฝ่คิด เป็นผู้ด้านจิตใจและปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทั้ง ๔ ด้าน ได้แก่ ๑. ผลิตบัณฑิต ๒. วิจัยและพัฒนา ๓. ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการวิชาการแก่สังคม และ ๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

๑๓.๑ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต และวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

๑๓.๒ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน

นิสิตสาขาวิชาอื่นที่ประสงค์จะศึกษาวิชาจิตวิทยาเป็นวิชาโท ต้องศึกษารายวิชาในสาขาวิชาจิตวิทยา ไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

(๑) วิชาบังคับ ๔ รายวิชา ๑๒ หน่วยกิต

(๒) วิชาเลือก ๖ หน่วยกิต ให้นิสิตเลือกศึกษารายวิชาต่าง ๆ ในสาขาวิชาจิตวิทยาอีกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษา

๑๓.๓ การบริหารจัดการ

การบริหารหลักสูตรมีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ ปรับปรุงติดตามประเมินผล และรายงานการดำเนินงานของหลักสูตร/สาขาวิชา การประกันคุณภาพการศึกษา การพัฒนาหลักสูตร เพื่อรักษามาตรฐาน และคุณภาพ การศึกษาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด รวมทั้งมีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการบริหาร หลักสูตร การควบคุมมาตรฐานหลักสูตร พิจารณา และจัดแบ่งภาระงานสอนให้กับบุคลากรในหลักสูตร และ พิจารณา และกลั่นกรองเกรดในรายวิชาที่หลักสูตรรับผิดชอบ โดยหลักสูตรจะมีการนัดประชุมอาจารย์ประจำ หลักสูตรในทุกสัปดาห์ที่ ๓ ของเดือน เพื่อหารือเกี่ยวกับการกำหนด ตารางเรียน การพิจารณาประมวลรายวิชา ข้อสอบ และการพิจารณาอนุมัติผลการเรียน รวมทั้งวางแผน กำกับติดตาม การบริหารหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

หมวดที่ ๒

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑. ปรัชญา

จัดการศึกษาจิตวิทยา บูรณาการกับพระพุทธศาสนา พัฒนาจิตใจและสังคม

๑.๒ ความสำคัญของหลักสูตร

คุณค่าความสำคัญมุ่งเน้นพัฒนาองค์ความรู้ทางพุทธิปัญญาด้านการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และเสริมสร้างความทันสมัยทางวิชาการเชิงจิตวิทยาตะวันตกและตะวันออก สอดคล้องกับพระปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงสถาปนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยขึ้น เพื่อเป็นแหล่งศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูง ทั้งสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ทั้งระดับอาเซียนและระดับสากล

๑.๓ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๓.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา

๑.๓.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักคิด นักวิจัย และนักวิเคราะห์ ที่มีความสามารถในการบูรณาการหลักพุทธศาสนากับหลักจิตวิทยา

๑.๓.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติด้านวิทยาศาสตร์ ที่สามารถประยุกต์ใช้หลักจิตวิทยาสสมัยใหม่แก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์พัฒนาศักยภาพของมนุษย์ สังคม องค์กรและองค์การ รวมทั้งเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยหลักจิตวิทยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง

คาดว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จครบถ้วนภายในกรอบของการศึกษา (๔ ปี)

การพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
๑) แผนการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นความเป็นเลิศทางด้านจิตวิทยา	๑) เพิ่มพูนทักษะอาจารย์ในการสอนที่เน้นความเป็นเลิศและติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ ๒) ส่งเสริมการทำวิจัยและการบริการแก่สังคม ๓) ใช้ชุมชนเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอน(สอดคล้องกับ ๔.๐) ๔) ผู้สอนใช้หลักการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์	๑)รายงานผลการประเมินของผู้เรียนต่อประสิทธิภาพการสอน ๒) รายงานจำนวนงานวิจัยและโครงการบริการวิชาการ ๓) รายงานความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ๔)นิสิตเป็นคนมีเหตุมีผลมีความคิดเป็นระบบ

๒) แผนการพัฒนาเรื่องการบูรณาการการสร้างเสริมความรู้ทางด้านจิตวิทยา	๑) บูรณาการ/เพิ่มเนื้อหาเรื่องการใช่วิธีการทางวิทยาศาสตร์และพุทธศาสตร์ในการศึกษา ๒) ส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านโครงการ/ กิจกรรม ๓) พัฒนานวัตกรรมและสื่อที่ใช้ในการสอน	๑) จำนวนรายวิชาที่บูรณาการ/เพิ่มเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยา ๒) จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่เน้นการฝึกทางด้านจิตวิทยา ๓) จำนวนนวัตกรรมและสื่อที่ใช้ในการสอนเกี่ยวกับจิตวิทยา
๓) แผนการส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการเรียนรู้	๑) เพิ่มพูนทักษะอาจารย์ในการส่งเสริมผู้เรียนเป็นสำคัญในการเรียนรู้ ๒) พัฒนา/ปรับปรุงระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและกิจกรรมให้สะท้อนความเอื้ออาทรและให้ความสำคัญต่อผู้เรียน ๓) พัฒนาระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ๔) ส่งเสริมการประเมินที่เน้นพัฒนาทักษะผู้เรียน ๕) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน/การมีส่วนร่วม	๑) ผลการประเมินประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ๒) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตรของคณะ ๓) ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ๔) จำนวนรายวิชาที่ใช้การประเมินที่เน้นพัฒนาการของผู้เรียน ๕) ผลการประเมินการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมทางวิชาการ และกิจกรรมอื่นๆของคณะ

หมวดที่ ๓

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา

๑.๑. ระบบ

การจัดการศึกษาเป็นแบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา หนึ่งภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ การศึกษาภาคฤดูร้อนกำหนดให้มีระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ ทั้งนี้ ข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒, (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐, (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ (ตามเอกสารในภาคผนวก)

๑.๒. การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

ไม่มี

๑.๓. การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

๒. การดำเนินการหลักสูตร

๒.๑. วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาที่ ๑ เดือนมิถุนายน – ตุลาคม
ภาคการศึกษาที่ ๒ เดือนพฤศจิกายน – มีนาคม

๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๒.๒.๑ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาที่เป็นพระภิกษุ/สามเณร

- ๑) ต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- ๒) ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒, ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐, ฉบับที่ ๓ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓) หรือ ต้องผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๒.๒.๒ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาที่เป็นคฤหัสถ์

- ๑) ต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- ๒) ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒, ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐, ฉบับที่ ๓ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓) หรือ ต้องผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๒.๓ นิสิตแรกเข้า และกลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา

ปัญหานิสิตแรกเข้า	กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา
นิสิตมีพื้นฐานความรู้ในระดับเตรียมอุดมแตกต่างกัน ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ ๖ สายสามัญ สายพระปริยัติธรรม อาชีวศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน เปรียญธรรม ๓ ประโยค	จัดสอนปรับพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ภาษาบาลี ในวันเวลาที่ว่างในแต่ละสัปดาห์
ปัญหาในการปรับตัว	จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษา โดยเปิดโอกาสให้นิสิตเข้าขอรับการปรึกษาผ่านช่องทางที่มีความหลากหลาย

	ได้แก่ ชั่วโมงนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Homeroom) ขอเข้าพบที่ห้องพักอาจารย์ตามวัน – เวลาราชการ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือโทรศัพท์
วิธีการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัย และการกำหนดเป้าหมายของนิสิต	การปฐมนิเทศนิสิตใหม่ จัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษา เปิดโอกาสให้นิสิตเข้าขอรับการปรึกษาผ่านช่องทางที่มีความหลากหลาย ได้แก่ ชั่วโมงนัดพบอาจารย์ที่ปรึกษา (Homeroom) ขอเข้าพบที่ห้องพักอาจารย์ตามวัน – เวลาราชการ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือโทรศัพท์จัดกิจกรรมทัศนศึกษา ศึกษานอกสถานที่ ศึกษานอกห้องเรียน ศึกษานอกสถานที่ ศึกษานอกห้องเรียน รวมทั้งศึกษาดูงานในองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน
ทักษะภาษาอังกฤษ	ร่วมกับสถาบันภาษาจัดอบรมและวัดผลทักษะภาษาอังกฤษ เน้นพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้แก่นิสิตตามเกณฑ์ ที่ สกอ.กำหนด

๒.๔ แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ ๕ ปี

ชั้นปี	จำนวนนิสิตแต่ละปีการศึกษา				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕
๒	-	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕
๓		-	๒๕	๒๕	๒๕
๔			-	๒๕	๒๕
รวม	๒๕	๕๐	๗๕	๑๐๐	๑๐๐
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	-	๒๕	๒๕

๒.๕ งบประมาณตามแผน

รายละเอียด	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
งบบุคลากร	๖๘๓,๘๐๐	๑,๓๖๗,๖๑๐	๒,๐๕๑,๔๑๐	๒,๗๓๕,๒๒๐	๒,๗๓๕,๒๒๐
งบลงทุน	๒๒๗,๙๓๐	๔๕๕,๘๐๐	๖๘๓,๘๐๐	๙๑๑,๗๔๐	๙๑๑,๗๔๐
งบดำเนินการ	๒๒๗,๙๓๐	๔๕๕,๘๗๐	๖๘๓,๘๐๐	๙๑๑,๗๔๐	๙๑๑,๗๔๐
รวม	๑,๑๓๙,๖๖๐	๒,๒๗๙,๒๘๐	๓,๔๑๙,๐๑๐	๔,๕๕๘,๗๐๐	๔,๕๕๘,๗๐๐

๒.๖ ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาเป็นแบบชั้นเรียน

๒.๗ การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบันอุดมศึกษา

นิสิตที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน เมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้เป็นไปตาม

๑) ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗

๒) ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๓) ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเรื่องหลักเกณฑ์การโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

๓.๑. หลักสูตร

๓.๑.๑. จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตร ๑๔๐ หน่วยกิต

๓.๑.๒. โครงสร้างหลักสูตร

๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	๓๐	หน่วยกิต
๒) หมวดวิชาเฉพาะ	๑๐๔	หน่วยกิต
๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	๓๐	หน่วยกิต
๒.๒ วิชาเฉพาะด้านสาขาวิชาจิตวิทยา	๗๔	หน่วยกิต
๒.๒.๑ วิชาแกนจิตวิทยา	๓๓	หน่วยกิต
๒.๒.๒ วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา	๓๒	หน่วยกิต
๒.๒.๓ วิชาเลือกเฉพาะสาขาจิตวิทยา	๙	หน่วยกิต
๓) หมวดวิชาเลือกเสรี	๖	หน่วยกิต
รวม	๑๔๐	หน่วยกิต

๓.๑.๓ รายวิชา

๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต

นิสิตสาขาวิชาจิตวิทยาต้องศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ได้แก่

ก. วิชาบังคับ จำนวน ๑๘ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๐๑	มนุษย์กับสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๗	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา	(๒) (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)

๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	๒ (๒-๐-๔)
ข. วิชาเลือก ให้เลือกศึกษาจำนวน ๑๒ หน่วยกิต		
๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๔	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๕	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๖	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๘	ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๙	ภาษาสันสกฤตขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๐	ภาษาไทยเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๑	ภาษาไทยขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๘	ภาษาจีนเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๙	ภาษาจีนขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๐	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๑	ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๕	ภาษาฮินดีเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๖	ภาษาฮินดีขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๒	มนุษย์กับอารยธรรม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๓	ชีวิตกับจิตวิทยา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๔๑	วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๔	สันติศึกษา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๕	ภาวะผู้นำ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๖	หลักธรรมาภิบาล	๒ (๒-๐-๔)

๒) หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๑๐๔ หน่วยกิต

๒.๑) วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

นิสิตสาขาวิชาจิตวิทยาต้องศึกษาวิชากลุ่มพระพุทธศาสนาจำนวน ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วย กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต และกลุ่มวิชา วิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต

ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	๒ (๒-๐-๔)

๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต		
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต		
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑ (๑-๒-๔)
๒.๒) หมวดวิชาแกนจิตวิทยา จำนวน ๓๓ หน่วยกิต		
๓๐๕ ๓๐๑	จิตวิทยาทั่วไป	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๒	จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๓	จิตวิทยาการเรียนรู้	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๔	สุขภาพจิต	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๕	สรีรจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๖	ทฤษฎีบุคลิกภาพ	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๗	สถิติในจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๘	การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๙	จิตวิทยาการปรึกษาเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๐	จิตวิทยาการรู้คิดและปัญญา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๑	จิตวิทยาการสื่อสารเพื่อมนุษยสัมพันธ์	๓ (๓-๐-๖)
๒.๓) วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา จำนวน ๓๒ หน่วยกิต		
๓๐๕ ๓๐๖	ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๗	จิตวิทยาการทดลอง	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๘	จิตวิทยาอาชญากรรม	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๙	จิตวิทยาสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๓๐๕ ๓๑๐	จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๓๐๕ ๓๑๑	จิตวิทยาการบำบัดพฤติกรรม	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๒	ทฤษฎีการปรึกษา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๓	ทักษะและกระบวนการปรึกษารายบุคคล	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๔	ทักษะและกระบวนการปรึกษากลุ่ม	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๕	การศึกษาอิสระทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)

๓๐๕ ๔๒๖	การฝึกภาคปฏิบัติการปรึกษา	๔ (๐-๘-๘)
๒.๔) วิชาเลือกเฉพาะสาขาจิตวิทยา จำนวน ๙ หน่วยกิต		
๓๐๕ ๓๑๒	จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๑๓	การศึกษาในภาวะวิกฤติและสูญเสีย	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๑๔	การบริการปรึกษาต่อสังคม	๓ (๑-๔-๖)
๓๐๕ ๓๑๕	จิตวิทยาการบริหาร	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๗	สัมมนาจิตวิทยาร่วมสมัย	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๘	จิตวิทยาการศึกษาทุกช่วงวัย	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๙	จิตวิทยาการศึกษา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๓๐	ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๓๑	สุขภาพจิตชุมชน	๓ (๓-๐-๖)

๓) หมวดวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

นิสิตสาขาวิชาจิตวิทยาต้องเลือกศึกษารายวิชาต่างๆที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๓.๑.๔ แผนการศึกษา

ชั้นปีที่ ๑

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
๐๐๐ ๑๐๗	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา *	(๒) (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก)	
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑ *	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
	รวม	๑๒

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๑

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก)	
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	๒ (๒-๐-๔)
	รวม	๑๕

ชั้นปีที่ ๒

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๑๐๒	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ) กฎหมายทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๔	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก) เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	๒ (๒-๐-๔)
	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓*	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
	รวม	๑๔

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๒

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๑๐๑	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ) มนุษย์กับสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	๒ (๒-๐-๔)
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก)	
๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒ (๒-๐-๔)
	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑ (๑-๒-๔)
	รวม	๑๗

ชั้นปีที่ ๓

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๓๕๕	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ธรรมภาคปฏิบัติ ๕*	(๒) (๑-๒-๔)
	วิชาแกนจิตวิทยา	
๓๐๕ ๓๐๑	จิตวิทยาทั่วไป	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๒	จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๕	สรีรจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๗	สถิติในจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
	วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา	
๓๐๕ ๓๐๖	ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๘	จิตวิทยาอปกติ	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๒	ทฤษฎีการปรึกษา	๓ (๓-๐-๖)
รวม		๒๑

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๓

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๓๕๕	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ธรรมภาคปฏิบัติ ๖	๑ (๑-๒-๔)
	วิชาแกนจิตวิทยา	
๓๐๕ ๓๐๓	จิตวิทยาการเรียนรู้	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๖	ทฤษฎีบุคลิกภาพ	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๔	สุขภาพจิต	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๑	จิตวิทยาการสื่อสารเพื่อมนุษยสัมพันธ์	๓ (๓-๐-๖)
	วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา	
๓๐๕ ๔๒๓	ทักษะและกระบวนการปรึกษารายบุคคล	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๑๑	จิตวิทยาการปรับพฤติกรรม	๓ (๓-๐-๖)
	วิชาเลือกเฉพาะสาขาจิตวิทยา	
๓๐๕ ๔๓๐	ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
รวม		๒๒

ชั้นปีที่ ๔

ชั้นปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๔๕๕	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑ (๑-๒-๔)
๓๐๕ ๔๑๘	วิชาแกนจิตวิทยา การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๙	จิตวิทยาการปรึกษาเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๑๐	วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๓๐๕ ๓๐๙	จิตวิทยาสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๓๐๕ ๔๒๔	ทักษะและกระบวนการปรึกษากลุ่ม	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๑๒	วิชาเลือกเฉพาะสาขาจิตวิทยา จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร	๓ (๓-๐-๖)
XXX XXX	วิชาเลือกเสรี XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	๓ (๓-๐-๖)
รวม		๒๐

ชั้นปีที่ ๔

ชั้นปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๓๐๕ ๔๒๐	วิชาแกนจิตวิทยา จิตวิทยาการรู้คิดและปัญญา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๐๗	วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา จิตวิทยาการทดลอง	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๕	การศึกษานิพนธ์ทางจิตวิทยา	๓ (๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๖	การฝึกภาคปฏิบัติการปรึกษา	๔ (๐-๘-๘)
๓๐๕ ๔๓๑	วิชาเลือกเฉพาะสาขาจิตวิทยา สุขภาพจิตชุมชน	๓ (๓-๐-๖)
XXX XXX	วิชาเลือกเสรี XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	๓ (๓-๐-๖)
รวม		๑๙

๓.๑.๕ คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาในสาขาวิชาจิตวิทยา (ตามเอกสารในภาคผนวก ก)

๓.๒ ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่ง	ชื่อ-ฉายา/นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	ปี พ.ศ.
อาจารย์	พระมหาเพื่อน กิตติโสภโณ (เฉลิมงาน),ดร. ๓๖๗๐๕๐๐๖๘๘๑๙๗	Ph.D. (Psychology) ศศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) พธ.บ. (จิตวิทยา)	Nagpur University, India มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๖ ๒๕๔๓ ๒๕๔๐
อาจารย์	ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล ๔๑๐๑๕๐๐๐๑๙๐๔๘	Ph.D. (Psychology) M.A. (Psychology) B.A. (Psychology)	Marathwada University, India Marathwada University, India Marathwada University, India	๒๕๓๖ ๒๕๓๒ ๒๕๓๐
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นายสุชน ประวัติดี ๕๗๓๐๖๙๐๐๐๓๗๙๔	M.Ed. (Experimental Psychology & Statistical Method) พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา)	University of Poona, India ม.มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๑ ๒๕๒๘
อาจารย์	นางวิชุดา ฐิติโชติรัตน ๓๑๐๐๐๒๕๗๔๓๒๘	ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) วท.บ. (จิตวิทยา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๒๕๒๘ ๒๕๒๑
อาจารย์	นางสาวญาณินี ภูพัฒน์ ๓๑๐๐๕๐๓๐๕๔๔๔๙	ศศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) วท.บ. (จิตวิทยา)	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๒๕๕๐ ๒๕๔๖

๓.๒.๒ อาจารย์พิเศษ

ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการหลักสูตรและอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรพิจารณาเห็นสมควร

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงานหรือสหกิจศึกษา)

ไม่มี

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

ข้อกำหนดในการทำโครงการ ต้องเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์จิตวิทยากับศาสตร์สมัยใหม่ โดยต้องมีผลงานออกมาสู่สาธารณะชนและคาดว่าจะนำไปใช้งานหากโครงการสำเร็จ โดยมีจำนวนผู้ร่วมโครงการ ๒-๓ คน และมีรายงานที่ต้องนำเสนอตามรูปแบบและระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดอย่างเคร่งครัด หรือเป็นโครงการที่มุ่งเน้นการสร้างผลงานวิจัยเพื่อพัฒนางานด้านจิตวิทยา

๕.๑. คำอธิบายโดยย่อ

โครงการสาขาวิชาจิตวิทยาที่นิสิตสนใจ สามารถอธิบายทฤษฎีที่นำมาใช้ในการทำโครงการ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำโครงการ มีขอบเขตโครงการที่สามารถทำเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

๕.๒. มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตสามารถทำงานเป็นทีม มีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือ โปรแกรม ในการทำโครงการ และโครงการสามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาต่อได้

๕.๓. ช่วงเวลา

ภาคการศึกษาที่ ๒ ของปีการศึกษาที่ ๔

๕.๔. จำนวนหน่วยกิต

๓ หน่วยกิต

๕.๕. การเตรียมการ

มีการกำหนดชั่วโมงการให้คำปรึกษา จัดทำบันทึกการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทางเว็บไซต์ และปรับปรุงให้ทันสมัยเสมอ อีกทั้งมีตัวอย่างโครงการให้ศึกษา

๕.๖. กระบวนการประเมินผล

๕.๖.๑ ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดหัวข้อและเกณฑ์การประเมินผลทวนสอบมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์/มาตรฐานการประเมินผลรายวิชา

๕.๖.๒ ผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามแบบฟอร์ม

๕.๖.๓ ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแบบฟอร์ม

๕.๖.๔ ผู้สอนและผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกัน

๕.๖.๕ ผู้เรียนนำเสนอผลการศึกษาและรับการประเมินโดยผู้สอนประจำรายวิชา

๕.๖.๖ ผู้สอนเข้าฟังการนำเสนอผลการศึกษาของผู้เรียน

๕.๖.๗ มีการนำคะแนนแต่ละรายวิชาเสนอขอความเห็นจากอาจารย์ประจำวิชา ผ่านคณะกรรมการหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารคณะ

หมวดที่ ๔

ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
ด้านบุคลิกภาพ	- มีการสอดแทรกเรื่องการสำรวมในสมณภาวะ การครองจีวรหรือการแต่งกาย การเข้าสังคมและศาสนพิธี เทคนิคการเจรจา สื่อสาร การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และการวางตัวในการทำงานในบางรายวิชาที่เกี่ยวข้อง และในกิจกรรมปัจฉิมนิเทศก่อนที่นิสิตจะสำเร็จการศึกษา
ด้านภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบ ตลอดจนมีวินัยในตนเอง	-กำหนดให้มีรายวิชาซึ่งนิสิตต้องทำงานเป็นกลุ่มและมีการกำหนดหัวหน้ากลุ่มในการทำรายงานตลอดจน กำหนดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอรายงานเพื่อเป็นการฝึกให้นิสิตได้สร้างภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ดี -มีกิจกรรมนิสิตที่มอบหมายให้นิสิตหมุนเวียนกันเป็นหัวหน้าในการดำเนินกิจกรรมเพื่อฝึกให้นิสิตมีความรับผิดชอบ -มีกติกาที่จะสร้างวินัยในตนเองเช่นการเข้าเรียนตรงเวลาเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เสริมความกล้าในการแสดงความคิดเห็น
จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	- มีการให้ความรู้แก่นิสิตในการนำเอาความรู้ทางด้านจิตวิทยาไปใช้ในการทำงานที่จะทำให้ให้นิสิตอยู่ร่วมกับคนอื่นและคนในสังคมได้

๒. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปและวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีศีลธรรม และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตสาธารณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) สอดแทรกเรื่องศีลธรรม ศรัทธาจิตสาธารณะและการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเรียนการสอน
- (๒) การเป็นต้นแบบที่ดีของผู้สอน
- (๓) เรียนรู้จากกรณีตัวอย่างประเด็นปัญหาทางด้านศีลธรรม เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการแก้ปัญหา
- (๔) เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และจัดกิจกรรมในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) สังเกตพฤติกรรมของนิสิตในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง
- (๒) อภิปราย รายงาน การนำเสนอและการตอบคำถาม
- (๓) พิจารณาจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต
- (๔) นิสิตประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) สอนแบบบรรยายและใช้โจทย์ปัญหา
- (๒) สอนโดยใช้กรณีศึกษา
- (๓) เรียนรู้โดยการปฏิบัติ
- (๔) เรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๕) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) ทดสอบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนอผลงาน

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน
- (๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สอนแบบบรรยายโดยใช้ภาพประกอบ
- (๒) สอนโดยใช้กรณีศึกษา
- (๓) เรียนรู้โดยการปฏิบัติ
- (๔) เรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๕) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) ทดสอบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนอผลงาน

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) มอบหมายงานกลุ่ม
- (๒) สอนจากสภาพจริงที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคม
- (๓) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
- (๔) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกระหว่างการเรียนการสอนและการทำงานร่วมกับเพื่อน
- (๒) ประเมินผลงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๓) พิจารณาจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สอนโดยการฝึกปฏิบัติ
- (๒) มอบหมายงานค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ
- (๓) นำเสนองานโดยใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ทดสอบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนอผลงาน

๒.๒ หมวดวิชาเฉพาะด้านจิตวิทยา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ๑) เห็นคุณค่าและศักยภาพในตนเองและผู้อื่นตามความเป็นจริง
- ๒) มีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ และยินดีช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
- ๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ
- ๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- ๕) ประพฤติตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ๑) บูรณาการหลักการสอนเพื่อส่งเสริมการเห็นคุณค่า ศักยภาพ และความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น
- ๒) สอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการจัดรายวิชาให้เสริมความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ และยินดีช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
- ๓) เรียนรู้จากกรณีศึกษาประเด็นปัญหาทางด้านศีลธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการแก้ปัญหาและอภิปรายกลุ่ม
- ๔) เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และจัดกิจกรรมในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน
- ๕) จัดกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียนและ การฝึกภาคสนาม

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ๑) สังเกตพฤติกรรมของนิสิตทั้งในและนอกห้องเรียน
- ๒) การสังเกตพฤติกรรมการอภิปราย การตอบคำถาม การทำกิจกรรมที่เอื้อต่อการช่วยเหลือผู้อื่น
- ๓) สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม และอภิปรายกลุ่ม
- ๔) ใช้แบบประเมินตนเองโดยการเขียนตอบและ/หรือนำเสนอผ่านงานที่ได้รับมอบหมาย
- ๕) ติดตาม สังเกตและ ประเมินผลจากผู้เรียนและหน่วยงาน

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- ๑) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยา
- ๒) เข้าใจและอธิบายความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม สามารถควบคุมและแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรม
- ๓) มีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้เครื่องมือวัดทางจิตวิทยาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

๔) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและงานวิจัยทางจิตวิทยาในปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการขยายผลองค์ความรู้

๕) สามารถบูรณาการความรู้ทางจิตวิทยากับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งการบรรยาย อภิปราย สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ค้นคว้า วิเคราะห์ ฝึกปฏิบัติ ทำกรณีศึกษา ศึกษาดูงาน เรียนรู้ชุมชน สถานที่จริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ หลักการ ทฤษฎี และการประยุกต์ใช้ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อม ที่เป็นจริง ทั้งนี้ เป็นไปตามลักษณะของแต่ละรายวิชา

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการปฏิบัติของผู้เรียนด้านต่าง ๆ คือ

- ๑) การทดสอบย่อย
- ๒) การสอบกลางภาค และปลายภาคเรียน
- ๓) ประเมินจากรายงาน หรืองานที่มอบหมาย
- ๔) ประเมินจากการนำเสนอผลงาน

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- ๑) มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเชิงระบบ
- ๒) มีความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ระเบียบวิจัย และนวัตกรรมทางจิตวิทยาในการแก้ไขปัญหา
- ๓) มีความสามารถในการตระหนักรู้ และพัฒนาศักยภาพของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- ๑) สอดแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้ฝึกการค้นคว้าด้วยตนเองในทุกรายวิชา
- ๒) ให้นักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์ หาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยใช้กรณีศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบโดยอาศัยความรู้แบบบูรณาการ และนำเสนองานหน้าชั้นเรียน
- ๓) มีการศึกษาค้นคว้าในรูปรายงาน โครงการ และนำเสนอ
- ๔) ศึกษาดูงาน เรียนรู้จากสภาพจริงเพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรง

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

ประเมินจากผลงานและการปฏิบัติของผู้เรียน ที่เกิดจากการใช้กระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นเหตุเป็นผล ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และนำเสนอการคิดอย่างมีเหตุผลและคิดอย่างเป็นระบบรวมถึงการแสดงความคิดเห็นอภิปราย เช่น รายงานกรณีศึกษา การปฏิบัติงานและผลงานของผู้เรียนทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม พฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน การวัดประเมินผลจากข้อสอบที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนตอบโดยการคิดวิเคราะห์ ด้วยการนำความรู้ทางหลักการ ทฤษฎีไปปรับประยุกต์เพื่อแก้ปัญหอย่างเหมาะสมมีเหตุผล

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- ๑) สามารถสร้างและรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น
- ๒) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลาย
- ๓) สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม ทั้งในบทบาทของผู้นำและผู้ตาม
- ๔) สามารถใช้ความรู้ชี้นำสังคมอย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) มีการมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเพื่อเรียนรู้ความรับผิดชอบ และการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม

๒) กลยุทธ์การสอนที่เน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอน

๓) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้การปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ การจัดการอารมณ์ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๑) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอนและการทำงานร่วมกับผู้อื่น การวางแผน การปฏิบัติตนต่อผู้อื่น การยอมรับฟังเหตุผล

๒) ประเมินจากผลงานของผู้เรียนที่นำเสนอตามที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคลและกลุ่ม ทั้งการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) สามารถนำหลักสถิติไปใช้ในการวิจัยทางจิตวิทยาได้อย่างเหมาะสม

๒) สามารถอ่านและวิเคราะห์สารสนเทศในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยความรู้ทางสถิติ

๓) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงและแสวงหาความรู้ทางจิตวิทยา

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและบุคคลอื่นในสถานการณ์ที่หลากหลาย

๒) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเลือกและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่หลากหลายรูปแบบ

๓) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลและการสื่อสารข้อมูลได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๑) ประเมินจากความสามารถในการนำเสนอต่อชั้นเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์

๒) ประเมินจากความสามารถในการสื่อสาร การอธิบาย การอภิปรายกรณีศึกษาต่างๆ

๓) ประเมินจากผลงานตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนมอบหมาย

๓. การกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรรายวิชา (Curriculum Mapping)

๓.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีศีลธรรม และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตสาธารณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน
- (๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					๒. ด้านความรู้					๓. ทักษะด้านปัญญา			๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต																					
ก. วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๐๑	มนุษย์กับสังคม	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป	○	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๐๗	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา	●	●	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●
๐๐๐ ๒๓๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●
ข. วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๐๔	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○
๐๐๐ ๑๐๕	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๐๖	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๘	ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๙	ภาษาสันสกฤตขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๐	ภาษาไทยเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๑	ภาษาไทยขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๘	ภาษาจีนเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					๒. ด้านความรู้					๓. ทักษะด้านปัญญา			๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
๐๐๐ ๑๒๙	ภาษาจีนขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๐	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๑	ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๕	ภาษาฮินดีเบื้องต้น	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๖	ภาษาฮินดีขั้นสูง	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○	●
๐๐๐ ๒๑๒	มนุษย์กับอารยธรรม	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○	●
๐๐๐ ๒๑๓	ชีวิตกับจิตวิทยา	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๔๑	วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๒๖๔	สันติศึกษา	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๕	ภาวะผู้นำ	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○
๐๐๐ ๒๖๖	หลักธรรมาภิบาล	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	●	○	○	●	○

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					๒. ด้านความรู้					๓. ทักษะ ด้านปัญญา			๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบต่อ				๕. ด้านทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต																					
ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	●	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	●	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	●	●	○	○	●	●	●	●	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	●	●	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	●	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	●	●	○	○	●	●	○	●	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	●
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	●	●	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	●	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	●	○	●
ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○

๓.๒ หมวดวิชาเฉพาะด้านจิตวิทยา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) เห็นคุณค่าและศักยภาพในตนเองและผู้อื่นตามความเป็นจริง
- (๒) มีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ และยินดีช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมีจรรยาบรรณทางวิชาชีพ
- (๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (๕) ประพฤติตนเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีทางจิตวิทยา
- (๒) เข้าใจและอธิบายความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม สามารถควบคุมและแก้ไขปัญหาทางพฤติกรรม
- (๓) มีความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้เครื่องมือวัดทางจิตวิทยาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
- (๔) ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและงานวิจัยทางจิตวิทยาในปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหา

และการขยายผลองค์ความรู้

- (๕) สามารถบูรณาการความรู้ทางจิตวิทยากับความรู้ในศาสตร์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเชิงระบบ
- (๒) มีความสามารถในการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ระเบียบวิธีวิจัย และนวัตกรรมทางจิตวิทยา

ในการแก้ไขปัญหา

- (๓) มีความสามารถในการตระหนักรู้ และพัฒนาศักยภาพของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสมดุล

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถสร้างและรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
- (๒) สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนหลากหลาย
- (๓) สามารถทำงานร่วมกันเป็นทีม ทั้งในบทบาทของผู้นำและผู้ตาม
- (๔) สามารถใช้ความรู้ชี้นำสังคมอย่างเหมาะสม

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สามารถนำหลักสถิติไปใช้ในการวิจัยทางจิตวิทยาได้อย่างเหมาะสม
- (๒) สามารถอ่านและวิเคราะห์สารสนเทศในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยความรู้ทางสถิติ
- (๓) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงและแสวงหาความรู้ ทางจิตวิทยา

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) หมวดวิชาเฉพาะด้านจิตวิทยา

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					๒. ด้านความรู้					๓. ทักษะด้านปัญญา			๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
วิชาแกนจิตวิทยา ๓๓๓ หน่วยกิต																					
๓๐๕ ๓๐๑	จิตวิทยาทั่วไป	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○
๓๐๕ ๓๐๒	จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย	○	○	●	○	○	○	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๓๐๕ ๓๐๓	จิตวิทยาการเรียนรู้	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●
๓๐๕ ๓๐๔	สุขภาพจิต	●	○	○	●	○	●	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○
๓๐๕ ๓๐๕	สรีรจิตวิทยา	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○
๓๐๕ ๔๑๖	ทฤษฎีบุคลิกภาพ	○	●	○	○	○	○	○	○	●	●	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●
๓๐๕ ๔๑๗	สถิติในจิตวิทยา	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	●	●	○	○
๓๐๕ ๔๑๘	การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา	○	○	●	●	○	●	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	●	●	●	○
๓๐๕ ๔๑๙	จิตวิทยาการปรึกษาเบื้องต้น	●	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	●	●	○	●	○	○	○	●
๓๐๕ ๔๒๐	จิตวิทยาการรู้คิดและปัญญา	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○
๓๐๕ ๔๒๑	จิตวิทยาการสื่อสารเพื่อมนุษยสัมพันธ์	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	●	○	○	●	○	○
วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา ๓๒๒ หน่วยกิต																					
๓๐๕ ๓๐๖	ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา	○	○	●	○	●	○	●	●	○	○	●	○	●	●	○	○	●	●	●	○
๓๐๕ ๓๐๗	จิตวิทยาการทดลอง	●	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	○	●
๓๐๕ ๓๐๘	จิตวิทยาอาชญากรรม	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○	○
๓๐๙ ๓๐๙	จิตวิทยาสังคม	○	●	○	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	●	○
๓๐๕ ๓๑๐	จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น	●	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●	●	○	○	●	○	○	●	○
๓๐๕ ๓๑๑	จิตวิทยาการปรับพฤติกรรม	●	○	○	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○
๓๐๕ ๔๒๒	ทฤษฎีการปรึกษา	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○
๓๐๕ ๔๒๓	ทักษะและกระบวนการปรึกษารายบุคคล	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○
๓๐๕ ๔๒๔	ทักษะและกระบวนการปรึกษากลุ่ม	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○
๓๐๕ ๔๒๕	ศึกษาอิสระทางจิตวิทยา	●	○	○	○	○	●	●	●	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○
๓๐๕ ๔๒๖	การฝึกภาคปฏิบัติการปรึกษา	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	○	○	○	●

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					๒. ด้านความรู้					๓. ทักษะด้านปัญญา			๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
วิชาเลือกเฉพาะสาขাজิตวิทยา ๙ หน่วยกิต																					
๓๐๕ ๓๑๒	จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร	○	○	○	●	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○
๓๐๕ ๓๑๓	การปรึกษาในภาวะวิกฤติและสูญเสีย	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	●	○	●	○
๓๐๕ ๓๑๔	การบริการปรึกษาต่อสังคม	○	○	○	○	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	●	●
๓๐๕ ๓๑๕	จิตวิทยาการบริหาร	○	○		○	●	●	○	○	○	●	○	●	○	*	○	●	○	○	●	○
๓๐๕ ๔๒๗	สัมมนาจิตวิทยาร่วมสมัย	○	○	●	○		●	○	○	○	●	○	●	●	●	○		○	○	●	○
๓๐๕ ๔๒๘	จิตวิทยาการปรึกษาทุกช่วงวัย	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●
๓๐๕ ๔๒๙	จิตวิทยาการศึกษา	○	○	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	○
๓๐๕ ๔๓๐	ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา	●	○	○	●		●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○
๓๐๕ ๔๓๑	สุขภาพจิตชุมชน	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	○	●	○	○

หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคผนวก ค)

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

๒.๑. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

ให้กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

การทวนสอบในระดับรายวิชาควรให้นิสิตประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน มีการประเมินข้อสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

๒.๒. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต ควรเน้นการทวนสอบสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนและหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและหน่วยงานโดยองค์กรระดับสากล โดยการวิจัยอาจจะทำดำเนินการดังตัวอย่างต่อไปนี้

(๑) ภาวะการดำเนินงานของบัณฑิต ประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่จบการศึกษา ในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบกิจการงานอาชีพ

(๒) การตรวจสอบจากผู้ประกอบการ โดยการสัมภาษณ์ หรือการแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้นๆ ในคาบระยะเวลาต่างๆ เช่น ปีที่ ๑ ปีที่ ๕ เป็นต้น

(๓) การประเมินตำแหน่ง และ/หรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต

(๔) การประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการส่งแบบสอบถาม หรือสอบถามเมื่อมีโอกาสในระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และคุณสมบัติด้านอื่นๆของบัณฑิตที่จะจบการศึกษาและเข้าศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้นๆ

(๕) การประเมินจากนิสิตเก่าที่ไปประกอบอาชีพ ในด้านความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาอื่น ๆ ที่กำหนดในหลักสูตร ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นด้วย

(๖) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาประเมินหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์พิเศษ ต่อความพร้อมของนิสิตในการเรียน และสมบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อยู่ และการพัฒนาองค์ความรู้ของนิสิต

(๗) ผลงานของนิสิตที่วัดเป็นรูปธรรมได้ อาทิ (ก) จำนวนโครงการที่นิสิตได้จัดทำและได้รับการยอมรับจากสังคมจนได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณะ (ข) จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ (ค) จำนวนกิจกรรมการกุศลเพื่อสังคมและประเทศชาติ (ง) จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่ทำประโยชน์ต่อสังคม

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

นิสิตผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เท่า ของเวลาการศึกษาตามหลักสูตรและมีค่าเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

(๒) ผ่านการฝึกภาคปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน

(๓) ไม่มีพันธะด้านหนี้สินใดๆ กับมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๖ การพัฒนาอาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

๑.๑ มีการปฐมนิเทศแนะแนวการเป็นครูแก่อาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย และคณะตลอดจนในภาควิชาของหลักสูตรที่สอน

๑.๒ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยสายตรงในสาขาวิชาจิตวิทยาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑.การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

๒.๑.๑ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยสายตรงในสาขาวิชาจิตวิทยาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๒.๑.๒ การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

๒.๒. การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

๒.๒.๑ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

๒.๒.๒ มีการกระตุ้นอาจารย์ทำผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชาจิตวิทยา

๒.๒.๓ ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งผลให้อาจารย์มีความเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา

๒.๒.๔ จัดสรรงบประมาณสำหรับการทำวิจัย

๒.๒.๕ จัดให้อาจารย์ทุกคนเข้าร่วมกลุ่มวิจัยต่างๆของคณะ

๒.๒.๖ จัดให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการต่างๆของคณะ

หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การกำกับมาตรฐาน

หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา มีกระบวนการกำกับมาตรฐานหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) เกณฑ์ปี ๒๕๕๘ โดยมีการแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรดูแลควบคุมและกำกับมาตรฐาน ภายใต้การบริหารจัดการของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนได้เสีย ทำหน้าที่ควบคุมและตรวจสอบประเมินมาตรฐานของการจัดการเรียนการสอนให้นิสิตมีผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตรทุกประการ โดยเริ่มตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ที่จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

นอกจากนี้ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเอง เพื่อรับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปีการศึกษา เพื่อประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และจัดให้มีการประเมินปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบระยะเวลา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐

๒. บัณฑิต

หลักสูตรมีการติดตามคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ หรือ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร โดยพิจารณาจากข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้ และการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังติดตามความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

คณะมนุษยศาสตร์ สำนวความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตเป็นประจำทุกปี และแจ้งผลการสำรวจให้กับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้ทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรกำหนดว่า ผู้ใช้บัณฑิตจะต้องมีคะแนนความพึงพอใจมากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

๓. นิสิต

หลักสูตรมีกระบวนการรับนิสิตเข้าศึกษาในสาขาวิชาจิตวิทยา ตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ร่วมกันจัดทำแผนการรับนิสิต การประชาสัมพันธ์รับนิสิตใหม่ และการแนะแนวการศึกษา มีระบบและกลไกในการเตรียมความพร้อมนิสิตก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาจิตวิทยาผ่านโครงการแนะแนวการศึกษาและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควบคุมดูแล ให้คำปรึกษาวิชาการและแนะแนวการศึกษาต่อด้วยระบบอาจารย์ที่ปรึกษามีระบบและกลไกในการสำรวจการคงอยู่ของนิสิต การสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจและผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต เพื่อนำผลที่ได้เข้าสู่กระบวนการแก้ปัญหาในที่ประชุมอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

นอกจากนี้ หลักสูตรส่งเสริมการพัฒนานิสิต ดังนี้

๑) กำหนดให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่สามารถให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา ศักยภาพที่จำเป็นให้กับนิสิต โดยเน้นทักษะแห่งศตวรรษที่ ๒๑

๒) มีระบบสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา โดยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการให้แก่ นิสิตทุกรูป/คน อาจารย์จะแจ้งวัน เวลา ที่นิสิตจะขอรับคำปรึกษาไว้หรือผ่านช่องทางอื่นๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้ นิสิตที่มีปัญหาในการเรียนหรือปัญหาอื่นๆ สามารถขอรับคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการได้

๓) มีระบบการอุทธรณ์ของนิสิต นิสิตที่ต้องการอุทธรณ์หรือมีเรื่องร้องเรียนทั้งเรื่องทั่วไปหรือผลการประเมิน สามารถติดต่ออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่ทำหน้าที่ดูแลการจัดการเรียนการสอนรายวิชานั้นๆ ได้

๔) หลักสูตรมีการติดตามข้อมูลที่แสดงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับนิสิตได้แก่ อัตราการคงอยู่ของนิสิต อัตราการสำเร็จการศึกษา ความพึงพอใจต่อหลักสูตร

๔. อาจารย์

หลักสูตรมีกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ การคัดเลือกอาจารย์ โดยให้ความสำคัญกับคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และความมุ่งมั่นในการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ การรับอาจารย์ใหม่

มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยโดยอาจารย์ใหม่จะต้องมีวุฒิ การศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาวิชาจิตวิทยาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยจะต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ การรับอาจารย์ใหม่จะต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังที่เหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้ามาศึกษาใน หลักสูตร

๔.๒ การบริหารอาจารย์

หลักสูตรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างชัดเจน โดยมอบหมายภาระงานตามความเหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ ส่งเสริมจูงใจ สนับสนุนในการพัฒนาผลงานทางวิชาการ มีระบบยกย่องและจรรโลงอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้อัตราการคงอยู่ ของอาจารย์อยู่ในระดับสูง และมีคะแนนความพึงพอใจของอาจารย์มากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

ทั้งนี้โดยบทบาทหน้าที่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอน จะต้องประชุมร่วมกันในการวางแผน จัดการเรียนการสอน ประเมินผลและให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้ สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และได้บัณฑิต เป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๓ การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

หลักสูตรสนับสนุนให้อาจารย์ทุกรูป/คน ได้รับการพัฒนาด้านวิชาการหรือวิชาชีพ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนา ตนเองในการสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยอาจารย์ทุกท่านจะต้องผลิตผลงานทางวิชาการให้ได้ ดังนี้

๑) ผลงานวิจัย จำนวน ๑ เรื่อง ในรอบ ๒ ปี

๒) บทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารที่อยู่ในฐาน TCI จำนวน ๑ เรื่องต่อปี

๓) เอกสารประกอบการสอน / หนังสือ / ตำรา / งานแปล ประเภทใดประเภทหนึ่ง จำนวน ๑ เรื่องต่อปี

ทั้งนี้ คณะมนุษยศาสตร์ จะต้องพัฒนาระบบและกลไกภายในที่เอื้อต่อการพัฒนาผลงานทางวิชาการดังกล่าว ข้างต้น ในขณะเดียวกันในด้านประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์จะต้องได้รับผลการประเมินความพึงพอใจจากนิสิตมี คะแนนความพึงพอใจมากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

๕. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

หลักสูตรมีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การออกแบบหลักสูตร มีการควบคุมกำกับกับการจัดทำรายวิชา การวางแผนผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา มีการประเมินผู้เรียน การกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๕.๑ สารของรายวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรจัดการเรียนการสอนให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชา และหลักสูตร โดยใช้กระบวนการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นเครื่องในการกำกับให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๒

๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรจัดผู้สอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน ตามความรู้ความสามารถและความชำนาญในเนื้อหา ทั้งนี้ คำนึงถึงสาขาวิชา ประสบการณ์ทำงาน และผลงานทางวิชาการของผู้สอนโดยมีการกำกับให้อาจารย์ทุกท่านจะต้องมีการทำประมวลการสอนรายวิชา (มคอ.๓) ทุกรายวิชา และมีการประเมินการจัดการเรียนการสอน (มคอ.๕) ทุกรายวิชา รวมทั้งมีการประเมินหลักสูตร (มคอ.๗) อย่างครบถ้วน

ส่งเสริมให้อาจารย์จัดกิจกรรมที่เป็นกระบวนการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนเข้ากับพันธกิจด้านการวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างครบถ้วน

๕.๓ การประเมินผู้เรียน

หลักสูตรมีการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตโดยใช้การประเมินตามสภาพจริง โดยมีเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย ทั้งข้อสอบปรนัย อัตนัย การบ้าน รายงานที่มอบหมาย การสอบปากเปล่า การสังเกตพฤติกรรม การวัดทักษะการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หลักสูตรโดยการสนับสนุนของคณะมนุษยศาสตร์ จัดเตรียมความพร้อมทางกายภาพทั้งห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้ รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งสนับสนุนการศึกษา ประกอบด้วย ห้องสมุดคณะมนุษยศาสตร์ ฐานข้อมูลทรัพยากรการเรียนรู้ วารสารวิชาการเพื่อการสืบค้นให้เพียงพอและทันสมัย มีการบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพียงพอและทั่วถึงตามความต้องการของนิสิต โดยมีการปรับปรุงสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความทันสมัยตลอดเวลาโดยอาศัยผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มากกว่า ๓.๕ คะแนน (จากระดับ ๕)

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑-๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
(๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการ ดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	X
(๒) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา	X	X	X	X	X
(๓) มีรายละเอียดของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๓ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา ตามแบบ มคอ.๕ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
(๕) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X
(๖) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.๓ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
(๓) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว	-	X	X	X	X
(๘) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X
(๙) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X	X
(๑๐) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ต่อปี	X	X	X	X	X
(๑๑) ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนน ๕.๐	-	-	-	X	X
(๑๒) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐	-	-	-	-	X

หมวดที่ ๘

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑. การประเมินกลยุทธ์การสอน

ช่วงก่อนการสอนควรมีการประเมินกลยุทธ์การสอนโดยทีมผู้สอนหรือระดับภาควิชาและ/หรือ การปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหรือวิธีการสอน ส่วนช่วงหลังการสอนควรมีการวิเคราะห์ผลการประเมินการสอนโดยนิสิตและการวิเคราะห์ผลการเรียนของนิสิต

ด้านกระบวนการนำผลการประเมินไปปรับปรุงสามารถทำได้โดยรวบรวมปัญหา/ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง และกำหนดประธานหลักสูตรและทีมผู้สอนนำไปปรับปรุงและรายงานผลต่อไป

๑.๒. การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

การประเมินทักษะดังกล่าวสามารถทำได้โดยการ

- ประเมินโดยนิสิตในแต่ละรายวิชา
- การสังเกตการณ์ของผู้รับผิดชอบหลักสูตร/ประธานหลักสูตร และ/หรือทีมผู้สอน
- ภาพรวมของหลักสูตรประเมินโดยบัณฑิตใหม่
- การทดสอบผลการเรียนรู้ของนิสิตเทียบกับสถาบันอื่นในหลักสูตรเดียวกัน

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวมโดยสำรวจข้อมูลจาก

- นิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่
- ผู้ว่าจ้าง
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รวมทั้งสำรวจสัมฤทธิ์ผลของบัณฑิต

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในหมวด ๗ ข้อ ๗ โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย ๑ คน (ควรเป็นคณะกรรมการประเมินชุดเดียวกับการประกันคุณภาพภายใน)

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

- รวบรวมข้อเสนอแนะ/ข้อมูล จากการประเมินจากนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิ
- วิเคราะห์ทบทวนข้อมูลข้างต้น โดยผู้รับผิดชอบหลักสูตร / ประธานหลักสูตร
- เสนอการปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์ (ถ้ามี)

ภาคผนวก ก

คำอธิบายรายวิชา
หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม ๒(๒-๐-๔)
(Man and Society)

ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชาสังคม กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป ๒(๒-๐-๔)
(General Law)

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบกฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนที่เกี่ยวข้องกับพระสงฆ์กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการเฉพาะและกฎหมายศาสนาอื่น

๐๐๐ ๑๐๓ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา (๒)(๒-๐-๔)
(Technique of Higher Learning)

ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองการใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การเขียนรายงานและภาคินิพนธ์

๐๐๐ ๑๐๔ ปรัชญาเบื้องต้น ๒(๒-๐-๔)
(Introduction to Philosophy)

ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่างๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก

๐๐๐ ๑๐๕ ศาสนาทั่วไป ๒(๒-๐-๔)
(Religions)

ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนา ปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และทำดีของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย

๐๐๐ ๑๐๖ ภาษากับการสื่อสาร ๒(๒-๐-๔)
(Language and Communication)

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะการเรียนรู้ภาษา ๔ ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ

๐๐๐ ๑๐๗ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น ๒(๒-๐-๔)
(Introduction to Linguistics)

ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชาภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์

๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น

๒(๒-๐-๔)

(Basic Mathematics)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พิกัดของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวนจริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่าสัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการแมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนต์ อินเวอร์ส แมตริกซ์

๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น

๒(๒-๐-๔)

(Introduction to Logic)

ศึกษานิยาม คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิชาตรรก การนิยามความหมาย ญัตติประพจน์ในรูปแบบต่างๆ การแบ่งญัตติความเป็นปฏิปักษ์แห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผล ปรัถฐานมานและปฏัจฉาว่าที่แบบต่างๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทธเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่นๆ บทสนทนาในคัมภีร์กถาวัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสติวาท วิชาสาขาที่ของนาการชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์

๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย

๒(๒-๐-๔)

(Basic Statistics and Research)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็นค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัยการเขียนโครงร่างการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย

๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย

๒(๒-๐-๔)

(Politics and Thai Government)

ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครองพัฒนาการเมืองการปกครองของไทยสถาบันทางการเมืองและการปกครองของไทยกระบวนการทางการเมืองของไทยการจัดระเบียบการปกครองของไทยและพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย

๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน

๒(๒-๐-๔)

(Economics in Daily Life)

ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันรูปแบบต่างๆ ของระบบเศรษฐกิจ การทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา และศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ

๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

๒(๒-๐-๔)

(Man and Environment)

ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย

๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน

๒(๒-๐-๔)

(Current World Affairs)

ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๐๗ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

๒(๒-๐-๔)

(Basic English)

ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม(Article) การใช้กาล(Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ

๐๐๐ ๑๐๘ ภาษาอังกฤษขั้นสูง

๒(๒-๐-๔)

(Advanced English)

ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา

๐๐๐ ๑๐๙ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น

๒(๒-๐-๔)

(Basic Sanskrit)

ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษสรรพนาม นิยมสรรพนาม ปฤจฉาสรรพนาม สัมพันธสรรพนาม กริยาศัพท์ ส่วนประกอบของกริยาอาขยาต การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ การแจกรูปกริยา แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา

๐๐๐ ๑๑๐ ภาษาสันสกฤตขั้นสูง

๒(๒-๐-๔)

(Advanced Sanskrit)

ศึกษานามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อัပ္ยาศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ กริยาอาขยาตกรรตวจาก ภาววจาก นิชิตกรรตุจาก นิชิตกรรตวจาก การสลับเปลี่ยนประโยคกรรตุวจากเป็นกรรตวจาก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา

๐๐๐ ๑๑๑ ภาษาไทยเบื้องต้น

๒(๒-๐-๔)

(Basic Thai)

ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะหน่วยเสียงสระหน่วยเสียงวรรณยุกต์หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ความหมายในภาษาไทยฝึกทักษะการฟังพูดอ่านเขียนภาษาไทยฟังคำสั่งคำบรรยายจดบันทึกเรื่องที่ฟังพูดทักทาย ขอบคุณขอโทษขออนุญาตแนะนำตัวเองแนะนำผู้อื่นบอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวันสนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม

๐๐๐ ๑๑๒ ภาษาไทยขั้นสูง

๒(๒-๐-๔)

(Advanced Thai)

ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะหน่วยเสียงสระหน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำระบบไวยากรณ์ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟังข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ การพูดวาทศิลป์ การอ่านหนังสือพิมพ์และตำราวิชาการ การเขียนบทความและฝึกแต่งกาพย์กลอนโคลงฉันท์ในภาษาไทย

- ๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น ๒(๒-๐-๔)
(Basic Chinese)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน การเขียน ภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง ๒(๒-๐-๔)
(Advanced Chinese)
ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ๒(๒-๐-๔)
(Basic Japanese)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียน ภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง ๒(๒-๐-๔)
(Advanced Japanese)
ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น ๒(๒-๐-๔)
(Basic Hindi)
ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง อ่านเขียน สนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน
- ๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง ๒(๒-๐-๔)
(Advanced Hindi)
ฝึกทักษะในการฟังพูดอ่านและเขียนภาษาฮินดีเน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย ๒(๒-๐-๔)
(Thai Culture)
ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรมพัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของวัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย
- ๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม ๒(๒-๐-๔)
(Man and Civilization)
ศึกษาความเป็นมาและพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน ความหมาย ของอารยธรรม บ่อเกิดและพัฒนาการของอารยธรรมตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความคิด สร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรมตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรม ทั้งสองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- ๐๐๐ ๒๑๓ ชีวิตกับจิตวิทยา ๒(๒-๐-๔)
(Life and Psychology)
ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการดำรงชีวิต วิเคราะห์ คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและ สิ่งแวดล้อม

๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา

๒(๒-๐-๔)

(Physical Science and Technology)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของนักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัยต่างๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทางการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิตการขนส่ง การสื่อสารเทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่นวิทยาศาสตร์กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์

๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒(๒-๐-๔)

(Introduction to Computer and Information Technology)

ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประวัติของคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบการประมวลผล การวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบ ข้อมูลและการบริหารข้อมูลเครือข่ายและการสื่อสาร อินเทอร์เน็ตและเวปไซด์ไว้เบ้ภัยคุกคามและความมั่นคงของระบบ จริยธรรมและสังคมไซเบอร์

๐๐๐ ๒๖๔ สันติศึกษา

๒(๒-๐-๔)

(Peace Education)

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง สันติภาพและปฏิบัติการจัดการความขัดแย้ง โดยสันติวิธี ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและแนวปฏิบัติของนักสันติวิธีทั้งตะวันออก ตะวันตกและศาสนาต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขและเปลี่ยนผ่านความขัดแย้งและความรุนแรงอีกทั้งพัฒนาทักษะในกระบวนการการเสริมสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมและมีขันติธรรมในการฟังและอยู่ร่วมกับ ศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆอย่างสันติสุข

๐๐๐ ๒๖๕ ภาวะผู้นำ

๒(๒-๐-๔)

(Leadership)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์งานในศตวรรษที่ ๒๑รวมถึง ศึกษา คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำกับการใช้การสื่อสารที่เอื้ออาทร ผู้นำกับความเห็นที่ถูกต้องตั้งถามและความเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ วิสัยทัศน์ผู้นำ ผู้นำกับการสร้างความสัมพันธ์แห่งกรุณา โดยอาศัยองค์ความรู้ภาวะผู้นำตามทฤษฎีตะวันตกและภาวะผู้นำในทางพระพุทธศาสนา ถอดบทเรียนภาวะผู้นำ ของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรทั้งในประเทศและระดับโลกที่สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ และเกิดสันติสุขแก่สังคมและชุมชนทั้งในประเทศและระดับโลก

๐๐๐ ๒๖๖ หลักธรรมาภิบาล

๒(๒-๐-๔)

(Good Governance)

ศึกษาความหมาย องค์ประกอบ ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า

๒. หมวดวิชาเฉพาะ ไม่น้อยกว่า ๑๐๔ หน่วยกิต

๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๔๔ วรรณคดีบาลี ๒(๒-๐-๔)
(Pali Literature)

ศึกษาประวัติความหมายประเภทและพัฒนารูปแบบของคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา โยชนา และปกรณ์วิเสส วรรณกรรมบาลีในประเทศไทย และคุณค่าของวรรณกรรมบาลีต่อสังคมไทย

๐๐๐ ๑๔๕ บาลีไวยากรณ์ ๒(๒-๐-๔)
(Pali Grammar)

ศึกษาการเขียนการอ่านภาษาบาลี ฐานกรณ์ การออกเสียงพยัญชนะสังโยคการเชื่อมอักษรด้วยสนธิกริโย ปกรณ์ประเภทและวิธีแจกคำนาม สังขยา อัพยาศัพท์ กิริยาอาขยาต นามกิตก์ กิริยาภิธาน์ สมาสและตัทธิต

๐๐๐ ๑๔๖ แต่งแปลบาลี ๒(๒-๐-๔)
(Pali Composition and Translation)

ศึกษาการแต่งบาลี การแปลบาลีทั้งโดยอรรถและโดยพยัญชนะให้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งและการแปลประโยคพิเศษและสำนวนที่ควรทราบ การแปลบาลีเป็นไทยและแปลไทยเป็นบาลีจากหนังสือที่กำหนด

๐๐๐ ๑๔๗ พระไตรปิฎกศึกษา ๒(๒-๐-๔)
(Tipitaka Studies)

ศึกษากำเนิดความเป็นมาและพัฒนารูปแบบของคัมภีร์พระไตรปิฎกการจำแนกโครงสร้างและเนื้อหาสาระ พระไตรปิฎกคำอธิบายโดยย่อของพระอรรถกถาจารย์การรักษาสืบทอดโดยมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษรลำดับ คัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาความเป็นมาของพระไตรปิฎกในประเทศไทยและประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา พระไตรปิฎก

๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก ๒(๒-๐-๔)
(Vinaya Pitaka)

ศึกษาประวัติความเป็นมาความหมายโครงสร้างของพระวินัยปิฎกเลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวิภังคิกขุณีวิภังคิกขุณยวรรคและปริวารโดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก

๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก ๒(๒-๐-๔)
(Suttanta Pitaka)

ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมายโครงสร้างของพระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปรินิพพานสูตร อัคคัญญสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ จากนิคายทั้ง ๕ นิกาย คือ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย และขุททกนิกาย โดยอาศัยอรรถกถา และฎีกาประกอบ

๐๐๐ ๑๕๐ พระอภิธรรมปิฎก ๒(๒-๐-๔)
(Abhidhamma Pitaka)

ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจ ในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัย อรรถกถาและฎีกาประกอบ

๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา

๒(๒-๐-๔)

(History of Buddhism)

ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต

๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา

๒(๒-๐-๔)

(Buddhist Festival and Traditions)

ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้นๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย

๒(๒-๐-๔)

(Thai Sangha Administration)

ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบันศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์การประยุกต์การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย

๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ

๒(๒-๐-๔)

(Dhamma in English)

ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลายในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ในภาษาอังกฤษ

๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ

๒(๒-๐-๔)

(Dhamma communication)

ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดและการพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย

๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา

๒(๒-๐-๔)

(Research and Literary Works on Buddhism)

ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันวิเคราะห์วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เถภูมิกถาของพญาสีโลมัยคัลลิตที่ปนิของพระสิริมังคลาจารย์กัณฑ์มหาชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคหิยวงศ์ของสมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพนพระมงคลวิเสสเถรของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสแก่นพุทธศาสน์ ของพุทธทาสภิกขุที่ปนิของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ์ และงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑

(๒)(๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation I)

ศึกษาความเป็นมา ความหมายหลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ กาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ วสี ๕ นิเวศ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นั่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ

๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒

๑(๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation II)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายนุสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตรและอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบสมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓

(๒)(๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation III)

ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรับอินทรี ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ วิปลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔

๑(๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation IV)

ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของ ไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน โดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ นั่งกำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕

(๒)(๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation V)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามแนวธัมมานุสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจาสมุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นั่งกำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖

๑(๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation VI)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปินณกสูตร สติสูตร อาการบรรลุมรรคผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นั่งกำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗

๑(๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation VII)

ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติ วิธีแก้สภาวธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และ นั่ง กำหนด ส่งและสอบอารมณ์

๒.๒ วิชาแกนจิตวิทยา ๓๓ หน่วยกิต

๓๐๕ ๓๐๑ จิตวิทยาทั่วไป

๓(๓-๐-๖)

(General Psychology)

ศึกษาประวัติแนวคิดทฤษฎีและพื้นฐานทางชีววิทยาพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมพฤติกรรมพัฒนาการของมนุษย์แรงจูงใจการเรียนรู้เชาวน์ปัญญาความฉลาดทางอารมณ์การจำการลืมบุคลิกภาพและการปรับตัวสุขภาพจิตพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์และกลุ่ม

๓๐๕ ๓๐๒ จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย

๓(๓-๐-๖)

(Developmental Thru The Lifespan Psychology)

ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่ปฏิสนธิ จนถึงวัยผู้สูงอายุ โดยเน้นหลักพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในทุกระยะขั้นพัฒนาการของช่วงวัยแนวทางป้องกันปัญหาและส่งเสริมให้บุคคลมีพัฒนาการที่สมบูรณ์

๓๐๕ ๓๐๓ จิตวิทยาการเรียนรู้

๓(๓-๐-๖)

(Learning Psychology)

ศึกษาความหมายแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้กระบวนการแสวงหาปัจจัยขั้นมูลฐานที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มนุษย์และสัตว์ชนิดของการเรียนรู้ประวัติการทดลองการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายและปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

๓๐๕ ๓๐๔ สุขภาพจิต

๓(๓-๐-๖)

(Mental Health)

ศึกษาความหมายและความเป็นมาของสุขภาพจิต สาเหตุ ชนิด ลักษณะปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับสุขภาพจิตอิทธิพลของสุขภาพจิตต่อการดำเนินกิจกรรมของบุคคลในด้านการเรียนรู้ การทำงาน สังคมและครอบครัว การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพจิต

๓๐๕ ๓๐๕ สรีรจิตวิทยา

๓(๓-๐-๖)

(Physiological Psychology)

ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสรีรจิตวิทยาโดยเน้นระบบในร่างกายระบบสมองระบบประสาทระบบต่อมและอวัยวะรับสัมผัสที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้การเรียนรู้แรงจูงใจอารมณ์จิตสำนึกบุคลิกภาพของบุคคลตามแนวทางจิตวิทยา

๓๐๕ ๔๑๖ ทฤษฎีบุคลิกภาพ

๓(๓-๐-๖)

(Theories of Personality)

ความหมายของบุคลิกภาพและการปรับตัว พัฒนาการบุคลิกภาพ ทฤษฎีบุคลิกภาพ ความสำคัญของการปรับตัว ลักษณะของการปรับตัวที่ดี และปัญหาของการปรับตัว การเข้าใจและการพัฒนาตนเอง การประยุกต์ทฤษฎีเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพ และการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิต

๓๐๕ ๔๑๗ สถิติในจิตวิทยา

๓(๓-๐-๖)

(Statistics in Psychology)

ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีและขอบข่ายสถิติที่นำมาใช้ในจิตวิทยาเกี่ยวกับการรวบรวมการจัดระเบียบการวิเคราะห์ตีความหมายและนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวเลขอันประกอบด้วย การแจกแจงความถี่การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางการแจกแจงแบบโค้งปกติการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปอร์เซ็นต์ไทล์คะแนนมาตรฐานสหสัมพันธ์การหาค่าความเชื่อมั่นและการนำวิธีการทางสถิติไปใช้สำหรับการวัดผลในทางจิตวิทยา

๓๐๕ ๔๑๘ การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา**๓(๓-๐-๖)****(Psychological Measurement and Testing)**

มโนทัศน์เบื้องต้นเกี่ยวกับการทดสอบและการวัดผลทางจิตวิทยา สถิติพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการทดสอบ ความหมายของคะแนน การแปลความหมายของคะแนนจากแบบทดสอบสามารถ
ด้านต่างๆ และจรรยาบรรณในการใช้แบบทดสอบ

๓๐๕ ๔๑๙ จิตวิทยาการปรึกษาเบื้องต้น**๓(๓-๐-๖)****(Introduction to Counseling Psychology)**

ศึกษาประวัติความหมายแนวคิดทฤษฎีชนิดหลักการ องค์ประกอบและสาระสำคัญของการให้การปรึกษา
ทั้งแบบรายบุคคลและรายกลุ่มตลอดจน คุณสมบัติ จรรยาบรรณ หน้าที่และบทบาทของผู้ให้การปรึกษา และ
ลักษณะของผู้มา ทักขะกระบวนการและขั้นตอนในการให้การปรึกษารวมถึงการประยุกต์ใช้

๓๐๕ ๔๒๐ จิตวิทยาการรู้คิดและปัญญา**๓(๓-๐-๖)****(Cognitive Psychology)**

ศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎีจิตวิทยาการรู้คิดและการเรียนรู้หลักธรรมชาติการรู้คิดการรับรู้และการ
การรับรู้ ปฏิกริยาตอบสนองในการเชื่อมโยงระบบประสาทในการเรียนรู้ และการจำที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง
หน้าที่โครงสร้างพัฒนาการในสมอง

๓๐๕ ๔๒๑ จิตวิทยาการสื่อสารเพื่อมนุษยสัมพันธ์**๓(๓-๐-๖)****(Psychology of Communication For Human relationship)**

ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีการสื่อสารของมนุษย์วิเคราะห์ทฤษฎีที่สำคัญอาทิ Transactional Analysis
และ Cognitive Contingency จิตวิทยาการสื่อสารที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเจตคติค่านิยมและพฤติกรรมอิทธิพล
ของการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อสังคมประภคิตและอิทธิพลต่อการถ่ายทอดวัฒนธรรม วิธีการและ
ทักษะการสร้างมนุษยสัมพันธ์

๒.๓ วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา**๓๒****หน่วยกิต****๓๐๕ ๓๐๖ ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา****๓(๓-๐-๖)****(Research Methodology in Psychology)**

ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีรูปแบบโครงสร้างและวิธีการการวิจัยทางจิตวิทยาทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและ
วิจัยเชิงปริมาณในการแสวงหาความรู้ตามแนวพุทธจิตวิทยาและจิตวิทยาความสำคัญของการวิจัยต่อการพัฒนา
ศาสตร์เชิงพฤติกรรมโดยเน้นการประยุกต์ให้เหมาะสมกับการวิจัยทางจิตวิทยา

๓๐๕ ๓๐๗ จิตวิทยาการทดลอง**๓(๓-๐-๖)****(Experimental Psychology)**

แนวคิดพื้นฐาน กระบวนการและเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองทางจิตวิทยา ลักษณะของตัวแปรชนิดต่างๆ
และการควบคุม ตัวแปร ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง การฝึกปฏิบัติการทดลองในห้องปฏิบัติการ
หรือภาคสนาม การออกแบบการทดลอง และจรรยาบรรณของการทดลองทางจิตวิทยา ตลอดจนการฝึกปฏิบัติ
ทดลองทางจิตวิทยา

๓๐๕ ๓๐๘ จิตวิทยาอปกติ**๓(๓-๐-๖)****(Abnormal Psychology)**

ศึกษาลักษณะและสาเหตุของพฤติกรรมที่ผิดปกติต่าง ๆ บุคลิกภาพแปรปรวนโรคจิต โรคประสาทโดย
ศึกษาอาการแสดงของโรคการวิเคราะห์ การนำหลักการบำบัดและการป้องกันแก้ไขปัญหาด้านจิตตามแนวจิตบำบัด

๓๐๕ ๓๐๙ จิตวิทยาสังคม

๒(๒-๐-๔)

(Social Psychology)

ศึกษาแนวคิดความหมาย ประวัติ ทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคมพฤติกรรมของมนุษย์ด้านความสัมพันธ์ ความก้าวร้าว การคล้อยตาม การรับรู้ เจตคติ พฤติกรรมกลุ่ม ผู้นำกลุ่ม พฤติกรรมต่อต้านสนับสนุนช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม

๓๐๕ ๓๑๐ จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น

๒(๒-๐-๔)

(Introduction to Clinical Psychology)

ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาคลินิกเบื้องต้นวิธีการศึกษาบุคคลเฉพาะรายโดยใช้วิธีการที่มีระเบียบแบบแผนซึ่งประกอบด้วยการสังเกตพฤติกรรมการสัมภาษณ์และการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจพฤติกรรมทั้งปกติและผิดปกติความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางสุขภาพจิตโรคจิตโรคประสาทและการให้การปรึกษาแนะนำในการป้องกันบำบัดรักษา

๓๐๕ ๓๑๑ จิตวิทยาการปรับพฤติกรรม

๓(๓-๐-๖)

(Behavior Modification)

ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในกระบวนการเรียนรู้การวางเงื่อนไข กระบวนการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและการประยุกต์หลักการปรับพฤติกรรมด้วยความหลากหลายวิธีที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๓๐๕ ๔๒๒ ทฤษฎีการปรึกษา

๓(๓-๐-๖)

(Theories of Counseling)

ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีการให้การปรึกษาของกลุ่มจิตวิทยาที่สำคัญจิตวิเคราะห์พฤติกรรมนิยม มนุษยนิยมและการรู้คิดโดยเน้นเป้าหมายของการปรึกษาบทบาทของผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษา กระบวนการของการปรึกษาการประยุกต์ใช้แต่ละทฤษฎีแนวโน้มและพัฒนาการของแต่ละทฤษฎีตลอดจนทฤษฎีการให้การปรึกษาใหม่ๆที่น่าสนใจ

๓๐๕ ๔๒๓ ทักษะและกระบวนการปรึกษารายบุคคล

๓(๓-๐-๖)

(Skills and Process in Counseling)

ศึกษาหลักการและวิธีการการให้การปรึกษาทางจิตวิทยาโดยเน้นการฝึกทักษะและกระบวนการในการให้การปรึกษา ช่วยให้เกิดความชำนาญและสามารถใช้ทักษะการให้การปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในเชิงปฏิบัติมีความรู้และสามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคลตลอดจนช่วยแก้ไขพฤติกรรมและปัญหาได้อย่างเหมาะสมและรูปแบบวิธีการการปรึกษาด้วยเทคนิคใหม่ๆในปัจจุบัน

๓๐๕ ๔๒๔ ทักษะและกระบวนการปรึกษากลุ่ม

๓(๓-๐-๖)

(Theories and Practice in Group Counseling)

ความหมาย หลักการ ทฤษฎี และขั้นตอนในการให้การปรึกษากลุ่ม บทบาทของผู้ให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และสมาชิก ตลอดจนการฝึกปฏิบัติการให้การปรึกษากลุ่ม

๓๐๕ ๔๒๕ การศึกษาอิสระทางจิตวิทยา

๓(๓-๐-๖)

(Independent Study in Psychology)

ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ ตามหลักการวิจัย โดยเน้นปัญหาทางด้านจิตวิทยาในปัจจุบัน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำสารนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๓๐๕ ๔๒๖ การฝึกภาคปฏิบัติการปรึกษา
(Practicum in Counseling)

๔(๐-๘-๘)

ฝึกการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยประยุกต์พหุประสบการณ์(Multiple Experiences) และประยุกต์ใช้
ทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลการวิจัยต่าง ๆ มาเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพ และพัฒนาระบบงานของตน
ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้มารับบริการให้การปรึกษาและจิตบำบัด

๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขาจิตวิทยา ๙ หน่วยกิต

๓๐๕ ๓๑๒ จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร

๓(๓-๐-๖)

(Industrial and Organizational Psychology)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาอุตสาหกรรมองค์กรหลักการบูรณาการของจิตวิทยาในการประยุกต์
กับปัญหาที่น่าสนใจในโรงงานอุตสาหกรรมโดยเน้นพฤติกรรมของมนุษย์ในองค์กรมีเจตคติความคั่งข้องใจความ
เหนื่อยล้าความปลอดภัยการสื่อสารการเป็นผู้นำวิธีแก้ปัญหาของมนุษย์ในอุตสาหกรรมและองค์กร

๓๐๕ ๓๑๓ การปรึกษาในภาวะวิกฤติและสูญเสีย

๓(๓-๐-๖)

(Resilience Psychology)

ศึกษาทฤษฎี ทักษะและเทคนิคการดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยในภาวะวิกฤติที่เกิดจากความสูญเสียการปรึกษาผู้ตกอยู่
ภายใต้สถานการณ์ที่ตึงเครียดและความเครียดทางอารมณ์และผู้ป่วยที่เตรียมตัวก่อนตาย หรือใกล้ตาย

๓๐๕ ๓๑๔ การบริการปรึกษาต่อสังคม

๓(๑-๔-๖)

(Counseling for Society)

ศึกษาแนวคิดหลักการให้การปรึกษาการประยุกต์ทฤษฎีและวิธีบริการให้การปรึกษาต่อสังคมในองค์กร
ธุรกิจโรงเรียนโรงพยาบาลหน่วยงานที่เกี่ยวกับการบริการโดยเน้นภาคปฏิบัติ

๓๐๕ ๓๑๕ จิตวิทยาการบริหาร

๓(๓-๐-๖)

(Psychology of Management)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมองค์กรการนำหลักพฤติกรรมของมนุษย์มาใช้ในการจัดการบริหาร
องค์กรการคัดเลือกบุคลากรการฝึกอบรมบุคลากรการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทำงานการลดความเครียดและ
ความขัดแย้งในองค์กร

๓๐๕ ๔๒๗ สัมมนาจิตวิทยาร่วมสมัย

๓(๓-๐-๖)

(Seminar on Psychology)

สัมมนาและบูรณาการหลักจิตวิทยาตามหัวข้อที่กำหนดให้และนิสิตนำเสนอโครงการสัมมนาจาก
กระบวนการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ

๓๐๕ ๔๒๘ จิตวิทยาการปรึกษาทุกช่วงวัย

๓(๓-๐-๖)

(Counseling for Thru The Lifespan)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทุกช่วงวัยการเปลี่ยนแปลงของบุคลิกภาพและการปรับตัวตามวัยปัญหาเชิง
พฤติกรรมของแต่ละวัยหลักการและวิธีการสำหรับการให้การปรึกษาแก่บุคคลในวัยต่าง ๆ

๓๐๕ ๔๒๙ จิตวิทยาการศึกษา

๓(๓-๐-๖)

(Educational Psychology)

ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกระบวนการ
การเรียนรู้การวัดและการประเมินผลทางการศึกษาตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคลและสติปัญญาที่มีผลต่อ
การเรียนรู้

๓๐๕ ๔๓๐

ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา

๓(๓-๐-๖)

(History and concept in Psychology)

ศึกษาประวัติแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่มต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาและวิจัยทางจิตวิทยา ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันรวมทั้งแนวโน้มการศึกษาวิชาจิตวิทยาและอิทธิพลของจิตวิทยาในปัจจุบัน

๓๐๕ ๔๓๑

สุขภาพจิตชุมชน

๓(๓-๐-๖)

(Mental Health in Community)

ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพจิตชุมชนปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตชุมชน การปรับตัวของบุคคลทุกช่วงวัย การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขฟื้นฟูเกี่ยวกับสุขภาพจิตในชุมชนบทบาทหน้าที่ของบุคลากร ผู้รับผิดชอบ และฝึกเสนอโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพจิตชุมชน

๓. วิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

นิสิตสาขาวิชาจิตวิทยา ต้องเลือกศึกษารายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ-ราชวิทยาลัย เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และอาจารย์ที่ปรึกษา

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยา

ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕ กับหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐

หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐	หมายเหตุ
รหัสและชื่อหลักสูตร ภาษาไทย : พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Psychology	รหัสและชื่อหลักสูตร รหัสหลักสูตร : ๒๕๕๐๑๘๕๑๑๐๐๒๘๒ ภาษาไทย : หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Psychology	เพิ่มเติมรหัสหลักสูตร
ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็ม (ไทย) : พุทธศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Arts (Psychology) ชื่อย่อ (ไทย) : พธ.บ. (จิตวิทยา) ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B. A. (Psychology)	ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็ม (ไทย) : พุทธศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Arts (Psychology) ชื่อย่อ (ไทย) : พธ.บ. (จิตวิทยา) ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B. A. (Psychology)	คงเดิม
ปรัชญา ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความมุ่งมั่นส่งเสริมในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถด้านจิตวิทยา พร้อมทั้งสามารถศึกษาหาความรู้อื่น ๆ ตามหลักการศึกษาสมัยใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคมและประเทศต่อไป	ปรัชญา จัดการศึกษาจิตวิทยา บูรณาการกับพระพุทธศาสนา พัฒนาจิตใจและสังคม	แก้ไข

หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐	หมายเหตุ
ความสำคัญ คุณค่าความสำคัญมุ่งเน้นพัฒนาองค์ความรู้ทางพุทธิปัญญาด้านการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และเสริมสร้างความทันสมัยทางวิชาการเชิงจิตวิทยาตะวันตกและตะวันออก สอดคล้องกับพระปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงสถาปนามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยขึ้น เพื่อเป็นแหล่งศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูง ทั้งสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ทั้งระดับอาเซียนและระดับสากล	ความสำคัญ คุณค่าความสำคัญมุ่งเน้นพัฒนาองค์ความรู้ทางพุทธิปัญญาด้านการบูรณาการหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และเสริมสร้างความทันสมัยทางวิชาการเชิงจิตวิทยาตะวันตกและตะวันออก สอดคล้องกับพระปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงสถาปนามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยขึ้น เพื่อเป็นแหล่งศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูง ทั้งสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ทั้งระดับอาเซียนและระดับสากล	คงเดิม
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ๑. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้และเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา ๒. เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักคิด นักวิจัย และนักวิเคราะห์และมีความสามารถในการบูรณาการหลักพุทธศาสนากับจิตวิทยา ๓. เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติที่สามารถใช้หลักจิตวิทยาสมัยใหม่แก้ปัญหาและมีส่วนร่วมสร้างสรรค์พัฒนาศักยภาพของมนุษย์ สังคม องค์กรและองค์การ รวมทั้งเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ๑. เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจิตวิทยา ๒. เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักคิด นักวิจัย และนักวิเคราะห์ที่มี <u>ความสามารถในการบูรณาการหลักพุทธศาสนากับหลักจิตวิทยา</u> ๓. เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติด้านวิทยาศาสตร์ ที่สามารถ <u>ประยุกต์ใช้หลักจิตวิทยาสมัยใหม่แก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์พัฒนาศักยภาพของมนุษย์ สังคม องค์กรและองค์การ รวมทั้งเผยแผ่พระพุทธศาสนาด้วยหลักจิตวิทยาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</u>	แก้ไข วัตถุประสงค์ ข้อที่ ๒และ๓

หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕			หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐			หมายเหตุ
โครงสร้างหลักสูตร			โครงสร้างหลักสูตร			แก้ไขตาม
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	๓๐	หน่วยกิต	๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	๓๐	หน่วยกิต	ประกาศ
๑.๑ วิชาบังคับ	๑๘	หน่วยกิต	๒. หมวดวิชาเฉพาะ	๑๐๔	หน่วยกิต	มหาวิทยาลัย
๑.๒ วิชาเลือก	๑๒	หน่วยกิต	๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	๓๐	หน่วยกิต	เรื่อง เกณฑ์
๒. หมวดวิชา	๑๐๔	หน่วยกิต	๒.๒ วิชาเฉพาะด้านสาขาวิชาจิตวิทยา	๗๔	หน่วยกิต	มาตรฐาน
๒.๑ วิชาแกนพระพุทธศาสนา	๓๐	หน่วยกิต	๒.๒.๑ วิชาแกนจิตวิทยา	๓๓	หน่วยกิต	หลักสูตรระดับ
๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน	๗๔	หน่วยกิต	๒.๒.๒ วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา	๓๒	หน่วยกิต	ปริญญาตรี
๒.๒.๑ วิชาพระพุทธศาสนาประยุกต์	๑๐	หน่วยกิต	๒.๒.๓ วิชาเลือกเฉพาะสาขาจิตวิทยา	๙	หน่วยกิต	พ.ศ. ๒๕๕๙
๒.๒.๒ วิชาเอก	๖๔	หน่วยกิต	๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต	
๑) วิชาบังคับ	๔๖	หน่วยกิต	รวม	๑๔๐	หน่วยกิต	
๒) วิชาเลือก	๑๘	หน่วยกิต				
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	๖	หน่วยกิต				
รวม	๑๔๐	หน่วยกิต				

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายราย วิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)	หมายเหตุ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต	
วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	
๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม (Man and Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางสังคมศาสตร์และพุทธศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชาสังคม หลักธรรมาภิบาลและสันติภาพ กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน รวมทั้งแนวทางแก้ไข ปัญหาแบบสันติวิธี	๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม (Man and Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชาสังคม กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน	แก้ไข คำอธิบาย รายวิชา
๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป (General Law) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบกฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนเกี่ยวกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการเฉพาะ และกฎหมายเกี่ยวกับมูสลี	๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป (General Law) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบกฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนเกี่ยวกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการเฉพาะ และกฎหมายศาสนาอื่น	แก้ไข คำอธิบาย รายวิชา
๐๐๐ ๑๐๗ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Technique of Higher Learning) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ การเรียนรู้เป็นกลุ่ม การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมทางวิชาการ การเขียนรายงานและภาคินิพนธ์	๐๐๐ ๑๐๗ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Technique of Higher Learning) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การเขียนรายงานและภาคินิพนธ์	เปลี่ยนแปลง หน่วยกิตและ แก้ไข คำอธิบาย รายวิชา
๐๐๐ ๑๐๘ ปรัชญาเบื้องต้น (Introduction to Philosophy) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่าง ๆ พัฒนาการของ	๐๐๐ ๑๐๘ ปรัชญาเบื้องต้น (Introduction to Philosophy) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่าง ๆ พัฒนาการของ	คงเดิม

ปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก	ปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก	
๐๐๐ ๑๐๙ ศาสนาทั่วไป (General Religions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และท่าทีของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย	๐๐๐ ๑๐๙ ศาสนาทั่วไป (General Religions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และท่าทีของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๔ ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านคำร้อยแก้ว คำร้อยกรอง อ่านประกาศ แถลงการณ์ การเขียนจดหมาย ย่อความ เรียงความ โวหารต่าง ๆ การพูด การสนทนา บรรยาย อภิปราย มารยาทการพูด การฟัง การจับสาระของเรื่อง มารยาทในการฟัง และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ	๐๐๐ ๑๑๔ ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะการเรียนรู้ภาษา ๔ ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ	แก้ไข คำอธิบาย รายวิชา
๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชาภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์	๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชาภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น (Basic Mathematics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พิชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวน	๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น (Basic Mathematics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พิชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวน	คงเดิม

จริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่าสัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการแมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนต์ อินเวอร์ส แมตริกซ์	จริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่าสัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการ แมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนต์ อินเวอร์ส แมตริกซ์	
๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Logic) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิด คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิชาค การนิยามความหมาย ญัตติประพจน์ในแบบต่าง ๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิปักษ์แห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผล ปรตธานุมาน และปฏจฉวาทที่แบบต่าง ๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่น ๆ บทสนทนาในคัมภีร์ภควัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสตีวาท วิชาขวาทของนาคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์	๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Logic) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิด คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิชาค การนิยามความหมาย ญัตติประพจน์ในแบบต่าง ๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิปักษ์แห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผล ปรตธานุมาน และปฏจฉวาทที่แบบต่าง ๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่น ๆ บทสนทนาในคัมภีร์ภควัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสตีวาท วิชาขวาทของนาคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์	เปลี่ยนแปลงหน่วยกิต
๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย (Basic Statistics and Research) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงร่างการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย	๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย (Basic Statistics and Research) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงร่างการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย	คงเดิม

วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	หมายเหตุ
๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย (Thai Politics and Government) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครอง พัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย สถาบันทางการเมือง และการปกครองของไทย กระบวนการทางการเมืองของไทย การจัดระเบียบการปกครองของไทย และพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย	๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย (Thai Politics and Government) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครอง พัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย สถาบันทางการเมือง และการปกครองของไทย กระบวนการทางการเมืองของไทย การจัดระเบียบการปกครองของไทย และพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Economics in Daily Life) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันรูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจการทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาและศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ	๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Economics in Daily Life) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันรูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจการทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาและศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ	คงเดิม
๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (Man and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย	๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (Man and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน (Current World Affairs) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลกทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน (Current World Affairs) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลกทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน	คงเดิม

๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ	๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๗ ภาษาอังกฤษขั้นสูง (Advanced English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา	๐๐๐ ๑๑๗ ภาษาอังกฤษขั้นสูง (Advanced English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น (Basic Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลง อักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจก रुपนาม ศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษสรรพนาม นิยมสรรพนาม ปฤจฉาสรรพนาม สัมพันธ สรรพนาม กริยาศัพท์ ส่วนประกอบของกริยาอาขยาต การประกอบรูปเป็นอาขยาต กรรตุจากจจากธาดู การแจก รูปกริยา แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับ ไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	๐๐๐ ๑๑๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น (Basic Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลง อักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจก रुपนาม ศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษสรรพนาม นิยมสรรพนาม ปฤจฉาสรรพนาม สัมพันธ สรรพนาม กริยาศัพท์ ส่วนประกอบของกริยาอาขยาต การประกอบรูปเป็นอาขยาต กรรตุจากจจากธาดู การแจก รูปกริยา แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับ ไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๙ ภาษาสันสกฤตขั้นสูง (Advanced Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษานามศัพท์ การแจก रुपนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อัพยาศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจจากธาดู กริยาอาขยาต กรรมวาจก ภาววาจก นิษันตกรรตุจาก นิษันตกรรมวาจก การสลับเปลี่ยนประโยคกรรตุ วาจกเป็นกรรมวาจก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	๐๐๐ ๑๑๙ ภาษาสันสกฤตขั้นสูง (Advanced Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษานามศัพท์ การแจก रुपนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อัพยาศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจจากธาดู กริยาอาขยาต กรรมวาจก ภาววาจก นิษันตกรรตุจาก นิษันตกรรมวาจก การสลับเปลี่ยนประโยคกรรตุ วาจกเป็นกรรมวาจก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	คงเดิม

๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ฟังคำสั่ง คำบรรยาย จดบันทึกเรื่องที่ฟัง พูด ทักทาย ขอขอบคุณ ขอโทษ ขออนุญาต แนะนำตัวเอง แนะนำผู้อื่น บอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม	๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ฟังคำสั่ง คำบรรยาย จดบันทึกเรื่องที่ฟัง พูด ทักทาย ขอขอบคุณ ขอโทษ ขออนุญาต แนะนำตัวเอง แนะนำผู้อื่น บอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม	คงเดิม
๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง (Advanced Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟังข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ การพูดวาทศิลป์ การอ่านหนังสือพิมพ์และตำราวิชาการ การเขียนบทความ และฝึกแต่งกายพย์ กลอน โคลง ฉันท์ในภาษาไทย	๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง (Advanced Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟังข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ การพูดวาทศิลป์ การอ่านหนังสือพิมพ์และตำราวิชาการ การเขียนบทความ และฝึกแต่งกายพย์ กลอน โคลง ฉันท์ในภาษาไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น (Basic Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น (Basic Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง (Advanced Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง (Advanced Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (Basic Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (Basic Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม

๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง (Advanced Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง (Advanced Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น (Basic Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง-อ่าน-เขียน-สนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน	๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น (Basic Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง-อ่าน-เขียน-สนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง (Advanced Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง (Advanced Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๐ โลกกับสิ่งแวดล้อม (World and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของวิทยาศาสตร์และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ภาวะอุณหภูมิพื้นโลกที่สูงขึ้น ฝนกรดและหมอกควันดำ สภาวะเรือนกระจก มลพิษทางอากาศ ทางน้ำ การตัดไม้ทำลายป่า ปัญหาขยะล้นโลกและสารพิษใต้ดิน การใช้ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือย การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านเศรษฐกิจที่มั่นคง การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมบทบาทของพระสงฆ์และของกลุ่มหลักในสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยง		ตัดออก
๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และสร้างสรรค์ วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของวัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย	๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และสร้างสรรค์ วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของวัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย	คงเดิม

๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม (Man and Civilization) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความเป็นมาและ พัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและ พัฒนาการของอารยธรรมตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรมตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม (Man and Civilization) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความเป็นมาและ พัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและ พัฒนาการของอารยธรรมตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบและความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรมตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๒๐๑ ชีวิตกับจิตวิทยา (Life and Psychology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อม	๐๐๐ ๒๐๑ ชีวิตกับจิตวิทยา (Life and Psychology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อม	คงเดิม
๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา (Physical Science and Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของนักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัยต่าง ๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทางการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์	๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา (Physical Science and Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของนักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัยต่าง ๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทางการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์	คงเดิม
๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Introduction to Computer and Information Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประวัติของคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบการประมวลผล การวิเคราะห์ออกแบบ	๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Introduction to Computer and Information Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประวัติของคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบการประมวลผล การ	คงเดิม

และพัฒนาระบบ ข้อมูลและการบริหารข้อมูล เครือข่ายและการสื่อสาร อินเทอร์เน็ต และเว็บไซต์ไว้เว็บ ภัยคุกคามและความมั่นคงของระบบ จริยธรรมและสังคมไซเบอร์	วิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบ ข้อมูลและการบริหารข้อมูล เครือข่ายและการสื่อสาร อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ไว้เว็บ ภัยคุกคามและความมั่นคงของระบบ จริยธรรมและสังคมไซเบอร์	
	๐๐๐ ๒๖๔ สันติศึกษา (Peace Education) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง สันติภาพและปฏิบัติการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและแนวปฏิบัติของนักสันติวิธี ทั้งตะวันออก ตะวันตกและศาสนาต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขและเปลี่ยนผ่านความขัดแย้งและความรุนแรง อีกทั้งพัฒนาทักษะในกระบวนการการเสริมสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมและมีขั้นตอนธรรมในการฟังและอยู่ร่วมกับศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆอย่างสันติสุข	เพิ่มเติม รายวิชา
	๐๐๐ ๒๖๕ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย องค์ประกอบ ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า	เพิ่มเติม รายวิชา
	๐๐๐ ๒๖๖ ภาวะผู้นำ (Leadership) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์งานในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงศึกษา คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำกับการใช้การสื่อสารที่เอื้ออาทร ผู้นำกับความเห็นที่ถูกต้องดีงามและความเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ วิสัยทัศน์ผู้นำ ผู้นำกับการสร้างความสัมพันธ์แห่งกรุณา โดยอาศัยองค์ความรู้ภาวะผู้นำตามทฤษฎีตะวันตกและภาวะผู้นำในทางพระพุทธศาสนา ถอดบทเรียนภาวะผู้นำของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรทั้งในประเทศและระดับโลกที่สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเกิดสันติสุขแก่สังคมและชุมชนทั้งในประเทศและระดับโลก	เพิ่มเติม รายวิชา

ตารางเปรียบเทียบรายวิชา
หมวดวิชาเฉพาะ ๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

(หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)			(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)		
หมวดวิชาแกนพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต			วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต		
นิสิตทุกคนต้องศึกษาวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วยกลุ่มวิชาภาษาบาลี ๖ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา ๒๔ หน่วยกิต นอกจากนี้ นิสิตแต่ละสาขาวิชา ต้องศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาประยุกต์ อีก ๑๐ หน่วยกิต			นิสิตทุกคนต้องศึกษาวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วยกลุ่มวิชาภาษาบาลีและพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต		
ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลี ๖ หน่วยกิต			ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต		หมายเหตุ
๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	ปรับเปลี่ยน กลุ่มวิชา
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	
ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา ๒๔ หน่วยกิต			๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒(๒-๐-๔)	ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต		
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	

(หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)			(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)		
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑(๑-๒-๔)	ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต		
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	(๒)(๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑(๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	(๒)(๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑(๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	(๒)(๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑(๑-๒-๔)
			๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑(๑-๒-๔)

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชา
หมวดวิชาเฉพาะ ๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

หมวดวิชาแกนพระพุทธศาสนา (หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)	หมายเหตุ
วิชาแกนพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต	วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต	
๐๐๐ ๑๔๔ วรรณคดีบาลี (Pali Literature) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติความหมายประเภทและพัฒนารูปแบบของคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา โยชนาและปกรณ์วิเสส วรรณกรรมบาลีในประเทศไทย และคุณค่าของวรรณกรรมบาลีต่อสังคมไทย	๐๐๐ ๑๔๔ วรรณคดีบาลี (Pali Literature) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติความหมายประเภทและพัฒนารูปแบบของคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา โยชนาและปกรณ์วิเสส วรรณกรรมบาลีในประเทศไทย และคุณค่าของวรรณกรรมบาลีต่อสังคมไทย	
๐๐๐ ๑๔๕ บาลีไวยากรณ์ (Pali Grammar) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาการเขียน การอ่านภาษาบาลี ฐานกรณ์ การออกเสียงพยัญชนะสังโยค การเชื่อมอักษรด้วยสนธิกิจวิโยปกรณ์ ประเภทและวิธีแจกคำนาม สังขยา อพยยศัพท์ กิริยาอาชยาต นามกิตก์ กิริยาภิธาน์ สมาสและตัทธิต	๐๐๐ ๑๔๕ บาลีไวยากรณ์ (Pali Grammar) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาการเขียน การอ่านภาษาบาลี ฐานกรณ์ การออกเสียงพยัญชนะสังโยค การเชื่อมอักษรด้วยสนธิกิจวิโยปกรณ์ ประเภทและวิธีแจกคำนาม สังขยา อพยยศัพท์ กิริยาอาชยาต นามกิตก์ กิริยาภิธาน์ สมาสและตัทธิต	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๖ แต่งแปลบาลี (Pali Composition and Translation) ๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๖ แต่งแปลบาลี (Pali Composition and Translation) ๒(๒-๐-๔)	คงเดิม

ศึกษาการแต่งบาลี การแปลบาลีทั้งโดยอรรถและโดยพยัญชนะให้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งและการแปลประโยคพิเศษและสำนวนที่ควรทราบ การแปลบาลีเป็นไทยและแปลไทยเป็นบาลีจากหนังสือที่กำหนด	ศึกษาการแต่งบาลี การแปลบาลีทั้งโดยอรรถและโดยพยัญชนะให้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งและการแปลประโยคพิเศษและสำนวนที่ควรทราบ การแปลบาลีเป็นไทยและแปลไทยเป็นบาลีจากหนังสือที่กำหนด	
๐๐๐ ๑๔๗ พระไตรปิฎกศึกษา (Tipitaka Studies) ๒(๒-๐-๔) ศึกษากำเนิด ความเป็นมา และพัฒนาการของคัมภีร์พระไตรปิฎก การจำแนกโครงสร้างและเนื้อหาสาระพระไตรปิฎก คำอธิบายโดยย่อของพระอรรถกถาจารย์ การรักษาสืบทอดโดยมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษร ลำดับคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา ความเป็นมาของพระไตรปิฎกในประเทศไทย และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก	๐๐๐ ๑๔๗ พระไตรปิฎกศึกษา (Tipitaka Studies) ๒(๒-๐-๔) ศึกษากำเนิด ความเป็นมา และพัฒนาการของคัมภีร์พระไตรปิฎก การจำแนกโครงสร้างและเนื้อหาสาระพระไตรปิฎก คำอธิบายโดยย่อของพระอรรถกถาจารย์ การรักษาสืบทอดโดยมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษร ลำดับคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา ความเป็นมาของพระไตรปิฎกในประเทศไทยและประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก (Vinaya Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระวินัยปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวิภังค์ ภิกขุณีวิภังค์ มหาวรรค จุลวรรค และปรีวาร โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก	๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก (Vinaya Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระวินัยปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวิภังค์ ภิกขุณีวิภังค์ มหาวรรค จุลวรรค และปรีวาร โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก (Suttanta Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของ พระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปริณิพพานสูตร อัครคัณฐสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจจากนิกายทั้ง ๕ นิกาย คือ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย และขุททกนิกาย โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก (Suttanta Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของ พระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปริณิพพานสูตร อัครคัณฐสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจจากนิกายทั้ง ๕ นิกาย คือ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย และขุททกนิกาย โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	คงเดิม
๐๐๐ ๒๕๐ พระอภิธรรมปิฎก (Abhidhamma Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	๐๐๐ ๒๕๐ พระอภิธรรมปิฎก (Abhidhamma Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	คงเดิม

๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑ (๒) (๑-๒-๔) (Buddhist Meditation I) ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ วสี ๕ นิรณ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นั่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ	๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑ (๒) (๑-๒-๔) (Buddhist Meditation I) ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ วสี ๕ นิรณ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นั่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ	คงเดิม
๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation II) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบ สมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation II) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบ สมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	คงเดิม
๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓ (๒)(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation III) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรบอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิติ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓ (๒)(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation III) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรบอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิติ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	คงเดิม
๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation IV) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ	๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation IV) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ	คงเดิม

นํ้ากำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์ ๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕ (๒)(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation V) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจจสมุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โพธิปักขยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นํ้ากำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	นํ้ากำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์ ๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕ (๒)(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation V) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจจสมุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โพธิปักขยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นํ้ากำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	
๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation VI) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปินณกสูตร สติสูตร อากาการบรรลุผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นํ้ากำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation VI) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปินณกสูตร สติสูตร อากาการบรรลุผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นํ้ากำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	คงเดิม
๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation VII) ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนํ้ากำหนด ส่งและสอบอารมณ์	๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗ ๑(๑-๒-๔) (Buddhist Meditation VII) ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนํ้ากำหนด ส่งและสอบอารมณ์	คงเดิม
๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา (History of Buddhism) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต	๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา (History of Buddhism) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต	คงเดิม

๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Buddhist Festival and Traditions) ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้น ๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Buddhist Festival and Traditions) ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้น ๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	คงเดิม
๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย ๒(๒-๐-๔) (Thai Sangha Administration) ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์ การประยุกต์ การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย	๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย ๒(๒-๐-๔) (Thai Sangha Administration) ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์ การประยุกต์ การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma in English) ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลายในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ในภาษาอังกฤษ	๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma in English) ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลายในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ในภาษาอังกฤษ	คงเดิม
๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma Communications) ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดในที่ชุมชน การพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย	๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma Communications) ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูด และการพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย	แก้ไข คำอธิบาย รายวิชา
๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Research and Literary Works on Buddhism) ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เถภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถทีปนีของพระสิริมังคลาจารย์ กาพย์มहाชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคดียวงค์ของสมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสเถระของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิร	๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Research and Literary Works on Buddhism) ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เถภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถทีปนีของพระสิริมังคลาจารย์ กาพย์มहाชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคดียวงค์ของสมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสเถระของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส	คงเดิม

ญาณวโรรส แก่นพุทธศาสน์ของพุทธทาส กรรมที่ป็นของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ และงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	แก่นพุทธศาสน์ของพุทธทาส กรรมที่ป็นของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของพระพรหม คุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ และงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
--	--	--

ตารางเปรียบเทียบรายวิชาเฉพาะด้าน สาขาวิชาจิตวิทยา

(หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)		(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐)		หมายเหตุ
๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน ๗๔ หน่วยกิต		๒.๒ วิชาเฉพาะด้านสาขาวิชาจิตวิทยา ๗๔ หน่วยกิต		
๒.๒.๑ วิชาพระพุทธศาสนาประยุกต์ ๑๐ หน่วยกิต		๒.๒.๑ วิชาแกนจิตวิทยา ๓๓ หน่วยกิต		
๓๐๔ ๓๐๑	การพัฒนาจิตแนวพุทธ ๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๓๐๑	จิตวิทยาทั่วไป ๓(๓-๐-๖)	เปลี่ยนกลุ่มวิชา
๓๐๔ ๓๐๒	จิตวิทยาตามแนวพระไตรปิฎก ๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๓๐๒	จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย ๓(๓-๐-๖)	
๓๐๔ ๓๐๓	พุทธจิตวิทยากับสังคมและวัฒนธรรมไทย ๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๓๐๓	จิตวิทยาการเรียนรู้ ๓(๓-๐-๖)	
๓๐๔ ๔๐๔	การให้การปรึกษาแนวพุทธ ๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๓๐๔	สุขภาพจิต ๓(๓-๐-๖)	
๓๐๔ ๔๐๕	การพัฒนาชีวิตตามแนวพุทธธรรม ๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๓๐๕	สรีรจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖)	
๒.๒.๒ วิชาเอก ๖๔ หน่วยกิต		๓๐๕ ๔๑๖	ทฤษฎีบุคลิกภาพ ๓(๓-๐-๖)	
(๑) วิชาบังคับ ๔๖ หน่วยกิต		๓๐๕ ๔๑๗	สถิติในจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖)	
๓๐๕ ๓๐๖	จิตวิทยาทั่วไป ๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๑๘	การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖)	
๓๐๕ ๓๐๗	จิตวิทยาพัฒนาการ ๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๑๙	จิตวิทยาการปรึกษาเบื้องต้น ๓(๓-๐-๖)	
๓๐๕ ๓๐๘	จิตวิทยาการเรียนรู้ ๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๒๐	จิตวิทยาการรู้คิดและปัญญา ๓(๓-๐-๖)	
๓๐๕ ๓๐๙	จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น ๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๒๑	จิตวิทยาการสื่อสารเพื่อมนุษยสัมพันธ์ ๓(๓-๐-๖)	

๓๐๕ ๓๑๐	สรীরจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)	๒.๒.๒ วิชาเฉพาะด้านทางจิตวิทยา ๓๒ หน่วยกิต		เปลี่ยนกลุ่ม วิชา
๓๐๕ ๓๑๑	ทฤษฎีบุคลิกภาพ	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๓๐๖	ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๑๒	สถิติในจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๓๐๗	จิตวิทยาการทดลอง	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๑๓	จิตวิทยาการทดลอง	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๓๐๘	จิตวิทยาอภิปรัชญา	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๔	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางจิตวิทยา	๓(๐-๖-๖)	๓๐๕ ๓๐๙	จิตวิทยาสังคม	๒(๒-๐-๔)
๓๐๕ ๔๑๕	การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๓๑๐	จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น	๒(๒-๐-๔)
๓๐๕ ๔๑๖	จิตวิทยาการให้การปรึกษาเบื้องต้น	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๓๑๑	จิตวิทยาการบำบัดพฤติกรรม	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๗	ทักษะและกระบวนการในการให้การปรึกษา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๒๒	ทฤษฎีการปรึกษา	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๘	ทฤษฎีการให้การปรึกษา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๒๓	ทักษะและกระบวนการปรึกษารายบุคคล	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๑๙	ศึกษาอิสระทางจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๒๔	ทักษะและกระบวนการปรึกษากลุ่ม	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๒๐	การฝึกภาคปฏิบัติการให้การปรึกษา	๔(๐-๘-๘)	๓๐๕ ๔๒๕	การศึกษาอิสระทางจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)
(๒) วิชาเลือก ๑๘ หน่วยกิต			๓๐๕ ๔๒๖	การฝึกภาคปฏิบัติการปรึกษา	๔(๐-๘-๘)
๓๐๕ ๓๒๑	จิตวิทยาวัยเด็ก		๒.๒.๓ วิชาเลือกเฉพาะสาขาสังคมศาสตร์ ๙ หน่วยกิต		เปลี่ยนกลุ่ม วิชา
๓๐๕ ๓๒๒	จิตวิทยาอภิปรัชญา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๓๑๒	จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๒๓	จิตวิทยาสังคม	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๓๑๓	การปรึกษาในภาวะวิกฤติและสูญเสีย	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๒๔	จิตวิทยาวัยรุ่น	๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๓๑๔	การบริการปรึกษาต่อสังคม	๓(๑-๔-๖)
๓๐๕ ๓๒๕	จิตวิทยาผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๓๑๕	จิตวิทยาการบริหาร	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๒๖	สุขภาพจิต	๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๔๒๗	สัมมนาจิตวิทยาร่วมสมัย	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๒๗	การปรับพฤติกรรม	๒(๒-๐-๔)	๓๐๕ ๔๒๘	จิตวิทยาการปรึกษาทุกช่วงวัย	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๒๘	ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๒๙	จิตวิทยาการศึกษา	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๒๙	การให้การปรึกษาแก่ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๓๐	ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๓๓๐	จิตวิทยาการศึกษา	๓(๓-๐-๖)	๓๐๕ ๔๓๑	สุขภาพจิตชุมชน	๓(๓-๐-๖)
๓๐๕ ๔๓๑	จิตวิทยาการสื่อสาร	๒(๒-๐-๔)			
๓๐๕ ๔๓๒	การประยุกต์การบริการให้การปรึกษาต่อสังคม	๓(๓-๐-๖)			

๓๐๕ ๔๓๓	สุขภาพจิตชุมชน	๓(๓-๐-๖)		
๓๐๕ ๔๓๔	จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร	๓(๓-๐-๖)		
๓๐๕ ๔๓๕	สถิติเพื่อการวิจัยทางจิตวิทยา	๓(๓-๐-๖)		
๓๐๕ ๔๓๖	จิตวิทยาการบริหาร	๓(๓-๐-๖)		
๓๐๕ ๔๓๗	เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์	๓(๓-๐-๖)		
๓๐๕ ๔๓๘	สัมมนาจิตวิทยาพระพุทธศาสนาและจิตวิทยาตะวันตก	๓(๓-๐-๖)		
๓๐๕ ๔๓๙	จิตวิทยาการจัดการความเสี่ยง	๓(๓-๐-๖)		

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชาเฉพาะด้าน สาขาวิชาจิตวิทยา

หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐	หมายเหตุ
๓๐๔ ๓๐๑ การพัฒนาจิตแนวพุทธ ๒(๒-๐-๔) (Buddhist Mental Development) ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวิเคราะห์โครงสร้างของจิต กระบวนการพัฒนาทางจิตและความเข้าใจหลักการ วิธีการฝึกจิตตามหลักพระพุทธศาสนา		ตัดรายวิชา
๓๐๔ ๓๐๒ จิตวิทยาตามแนวพระไตรปิฎก ๒(๒-๐-๔) (Psychology in Tipitaka) ศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบหลักจิตวิทยาตามแนวพระไตรปิฎก เช่น ขันธ ๕ อริยสัจ ๔ จริต ๖ ภาวนา ๔ สิกขา ๓ ปฏิจจสุมปบาท ๑๒ ทิศ ๖ อัคคัณฺณสูตร มหาสติปัฏฐานสูตร และพระสูตรอื่นๆที่สำคัญโดยเปรียบเทียบกับแนวคิดจิตวิทยาตะวันตก		ตัดรายวิชา
๓๐๔ ๓๐๓ พุทธจิตวิทยากับสังคมและวัฒนธรรมไทย ๒(๒-๐-๔) (Buddhist Psychology and Thai Society and Culture) ศึกษาหลักการแนวคิด ทฤษฎี จิตวิทยาแนวพุทธกับสังคมและวัฒนธรรมไทย ที่มีผลต่อการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงด้านบุคลิกภาพ แรงจูงใจ การรับรู้ อารมณ์ เซวณปัญญา พฤติกรรมแห่งสภาพผิดปกติทางจิตของปัจเจกชนและสุขภาพจิตชุมชน		ตัดรายวิชา

๓๐๔ ๔๐๔ การให้การปรึกษาแนวพุทธ ๒(๒-๐-๔) (Buddhist Counseling) การศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีการให้การปรึกษาแนวพุทธ มีการวิเคราะห์แนวคิดและหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ตลอดจนการสังเคราะห์กรณีศึกษาที่ปรากฏอยู่ในวรรณกรรมพระไตรปิฎก ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาได้อย่างเหมาะสม		ตัดรายวิชา
๓๐๔ ๔๐๕ การพัฒนาชีวิตตามแนวพุทธธรรม ๒(๒-๐-๔) (Development Life in Buddhist Teaching) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการพัฒนาชีวิตตามแนวพุทธธรรม การเข้าใจกระบวนการในการเลือกวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยผ่านกระบวนการทำงานและการประกอบอาชีพที่สุจริต โดยมุ่งพัฒนาหลักของสัมมาอาชีวะเป็นหลักในการดำเนินชีวิต		ตัดรายวิชา
๓๐๕ ๓๐๖ จิตวิทยาทั่วไป ๓(๓-๐-๖) (General Psychology) ศึกษาประวัติแนวคิดทฤษฎีและพื้นฐานทางชีววิทยาพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมพฤติกรรมพัฒนาการของมนุษย์แรงจูงใจการรับรู้การเรียนรู้เชาวน์ปัญญาความฉลาดทางอารมณ์การจำการลืมบุคลิกภาพและการปรับตัวสุขภาพจิตพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์และกลุ่มตลอดถึงพัฒนาการของพุทธจิตวิทยา	<u>๓๐๕ ๓๐๑ จิตวิทยาทั่วไป ๓(๓-๐-๖) (General Psychology)</u> <u>ศึกษาประวัติแนวคิดทฤษฎีและพื้นฐานทางชีววิทยาพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมพฤติกรรมพัฒนาการของมนุษย์แรงจูงใจการรับรู้การเรียนรู้เชาวน์ปัญญาความฉลาดทางอารมณ์การจำการลืมบุคลิกภาพและการปรับตัวสุขภาพจิตพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์และกลุ่ม</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขป รายวิชา

๓๐๕ ๓๐๗ จิตวิทยาพัฒนาการ ๓(๓-๐-๖) (Developmental Psychology) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่ระยะก่อนเกิดจนถึงวัยสูงอายุโดยเปรียบเทียบกับหลักพัฒนาการตามแนวพุทธจิตวิทยาและจิตวิทยาตะวันตกโดยเน้นหลักพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในทุกระยะขั้นพัฒนาการแนวทางป้องกันปัญหาและแสวงหาวิธีส่งเสริมให้บุคคลมีพัฒนาการที่สมบูรณ์อย่างบูรณาการ	๓๐๕ ๓๐๒ จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย ๓(๓-๐-๖) (Developmental thru Lifespan Psychology) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการของมนุษย์ตั้งแต่ระยะก่อนเกิดจนถึงวัยสูงอายุโดยเน้นหลักพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในทุกระยะขั้นพัฒนาการของช่วงวัยแนวทางป้องกันปัญหาและส่งเสริมให้บุคคลมีพัฒนาการที่สมบูรณ์	แก้ไขรหัส ชื่อวิชา และแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๓๐๘ จิตวิทยาการเรียนรู้ ๓(๓-๐-๖) (Learning Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้กระบวนการแสวงหาความจริงขั้นมูลฐานและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกับการเรียนรู้ชนิดของการเรียนรู้ ประวัติการทดลองการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายและปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้จิตวิทยาการเรียนรู้ตามแนวพุทธจิตวิทยาและฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนรู้	๓๐๕ ๓๐๓ จิตวิทยาการเรียนรู้ ๓(๓-๐-๖) (Learning Psychology) ศึกษาความหมายแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้กระบวนการแสวงหาปัจจัยขั้นมูลฐานที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของมนุษย์และสัตว์ชนิดของการเรียนรู้ประวัติการทดลองการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ในรูปแบบที่หลากหลายและปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้	แก้ไขรหัส และแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๓๒๖ สุขภาพจิต ๓(๓-๐-๖) (Mental Health) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพจิต เหตุ ชนิดลักษณะของปัญหาสุขภาพจิต อิทธิพลของสุขภาพจิตต่อการดำเนินกิจกรรมของบุคคลในด้านต่าง การเรียนรู้ การทำงาน สังคมและครอบครัว การป้องกันรักษาและส่งเสริมสุขภาพแนวพุทธและจิตวิทยาตะวันตก	๓๐๕ ๓๐๔ สุขภาพจิต ๓(๓-๐-๖) (Mental Health) ศึกษาความหมายและความเป็นมาของสุขภาพจิต สาเหตุ ชนิด ลักษณะปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับสุขภาพจิต อิทธิพลของสุขภาพจิตต่อการดำเนินกิจกรรมของบุคคลในด้านการเรียนรู้ การทำงาน สังคมและครอบครัว การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพจิต	แก้ไขรหัส และแนว สังเขป รายวิชา

๓๐๕ ๓๑๐ สรีรจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Physiological Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสรีรจิตวิทยาโดยเน้นระบบในร่างกายระบบสมองระบบประสาทระบบต่อมและอวัยวะรับสัมผัสที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้การเรียนรู้แรงจูงใจอารมณ์จิตสำนึกบุคลิกภาพของบุคคลตามแนวทางจิตวิทยาและพุทธิจิตวิทยา	๓๐๕ ๓๐๕ สรีรจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Physiological Psychology) <u>ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสรีรจิตวิทยาโดยเน้นระบบในร่างกายระบบสมองระบบประสาทระบบต่อมและอวัยวะรับสัมผัสที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้การเรียนรู้แรงจูงใจอารมณ์จิตสำนึกบุคลิกภาพของบุคคล</u>	แก้ไขรหัส และแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๓๑๑ ทฤษฎีบุคลิกภาพ ๓(๓-๐-๖) (Theories of Personality) ศึกษาประวัติแนวคิดทฤษฎีบุคลิกภาพที่สำคัญเน้นหลักการโครงสร้างกระบวนการและพัฒนาการของทฤษฎีนั้นๆวิธีการที่ใช้ในการศึกษาบุคลิกภาพเชิงวิเคราะห์แบบศิลปศาสตร์และหลักการพัฒนาบุคลิกภาพเชิงพุทธิจิตวิทยา	๓๐๕ ๔๑๖ ทฤษฎีบุคลิกภาพ ๓(๓-๐-๖) (Theories of Personality) <u>ความหมายของบุคลิกภาพและการปรับตัว พัฒนาการบุคลิกภาพ ทฤษฎีบุคลิกภาพ ความสำคัญของการปรับตัว ลักษณะของการปรับตัวที่ดี และปัญหาของการปรับตัว การเข้าใจและการพัฒนาตนเอง การประยุกต์ทฤษฎีเพื่อการพัฒนาบุคลิกภาพและการดูแลรักษาสุขภาพกายและสุขภาพจิต</u>	แก้ไขรหัส และแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๓๑๒ สถิติในจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Statistics in Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีและขอบข่ายสถิติที่นำมาใช้ในจิตวิทยาเกี่ยวกับการรวบรวมการจัดระเบียบการวิเคราะห์ตีความหมายและนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวเลขอันประกอบด้วยการแจกแจงความถี่การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางการแจกแจงแบบโค้งปกติการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปอร์เซ็นต์ไทล์คะแนนมาตรฐานสหสัมพันธ์การหาค่าความเชื่อมั่นและการนำวิธีการทางสถิติไปใช้สำหรับการวัดผลในทางจิตวิทยา	๓๐๕ ๔๑๗ สถิติในจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Statistics in Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีและขอบข่ายสถิติที่นำมาใช้ในจิตวิทยาเกี่ยวกับการรวบรวมการจัดระเบียบการวิเคราะห์ตีความหมายและนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวเลขอันประกอบด้วยการแจกแจงความถี่การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางการแจกแจงแบบโค้งปกติการวิเคราะห์ความแปรปรวนเปอร์เซ็นต์ไทล์คะแนนมาตรฐานสหสัมพันธ์การหาค่าความเชื่อมั่นและการนำวิธีการทางสถิติไปใช้สำหรับการวัดผลในทางจิตวิทยา	แก้ไขรหัส รายวิชา

๓๐๕ ๔๑๕ การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Psychological Measurement and Testing) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีเครื่องมือที่ใช้ทางด้านจิตวิทยามีการวัดผลกระบวนการทดสอบและประเมินผลทางจิตวิทยาประเภทและลักษณะของแบบทดสอบทางจิตวิทยาการเลือกใช้แบบทดสอบที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การฝึกใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาบางชนิดฝึกการให้คะแนนแปลผลการเขียนรายงานทางจิตวิทยาบางชนิดการประชุมเพื่อรายงานผลการทดสอบทางจิตวิทยา	๓๐๕ ๔๑๘ การวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Psychological Measurement and Testing) <u>ศึกษามโนทัศน์เบื้องต้นเกี่ยวกับการทดสอบและการวัดผลทางจิตวิทยา สถิติพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการทดสอบ ความหมายของคะแนน การแปลความหมายของคะแนนจากแบบทดสอบสามารถด้านต่างๆ และจรรยาบรรณในการใช้แบบทดสอบ</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๔๑๖ จิตวิทยาการให้การปรึกษาเบื้องต้น ๓(๓-๐-๖) (Introduction to Counseling Psychology) ศึกษาประวัติ แนวคิด ทฤษฎีพัฒนาการและสาระสำคัญของทฤษฎีการให้การปรึกษาทั้งแบบรายบุคคลและรายกลุ่มทักษะกระบวนการและเทคนิคสำคัญของทฤษฎีการให้การปรึกษาการประยุกต์ใช้และรูปแบบวิธีการการปรึกษาด้วยเทคนิคใหม่ๆในปัจจุบัน	๓๐๕ ๔๑๙ จิตวิทยาการปรึกษาเบื้องต้น ๓(๓-๐-๖) (Introduction to Counseling Psychology) <u>ศึกษาประวัติความหมายแนวคิดทฤษฎีชนิดหลักการองค์ประกอบ และสาระสำคัญของการให้การปรึกษาทั้งแบบรายบุคคลและรายกลุ่มตลอดจน คุณสมบัติ จรรยาบรรณ หน้าที่และบทบาทของผู้ให้การปรึกษา และลักษณะของผู้มารับการปรึกษาทักษะกระบวนการและขั้นตอนในการให้การปรึกษารวมถึงการประยุกต์ใช้</u>	แก้ไขรหัส ชื่อวิชา และแนว สังเขป รายวิชา
	๓๐๕ ๔๒๐ จิตวิทยาการรู้คิดและปัญญา ๓(๓-๐-๖) (Cognitive Psychology) ศึกษาความหมาย แนวคิด ทฤษฎีจิตวิทยาการรู้คิดและปัญญากระบวนการการรู้คิดการรับสัมผัสและการรับรู้ ปฏิกริยาตอบสนองในการเชื่อมโยงระบบประสาทในการเรียนรู้ และการจำที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลง หน้าที่โครงสร้างพัฒนาการในสมอง	วิชาใหม่

๓๐๕ ๓๒๑ จิตวิทยาวัยเด็ก ๓(๓-๐-๖) (Child Psychology) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการ การเจริญเติบโต สภาพทาง สรีรวิทยา การเคลื่อนไหว ภาษา สติปัญญา อารมณ์ การเล่น และสังคม รวมทั้งบุคลิกภาพ เน้นความสนใจ เจตคติและนิสัย การมีระเบียบวินัยในตน สุขภาพและการรับรู้ตัวของเด็ก ตั้งแต่การเริ่มปฏิสนธิจนย่างเข้าสู่วัยรุ่น อิทธิพลต่างๆที่มีต่อพฤติกรรมเด็ก		ตัดรายวิชา
๓๐๕ ๔๓๑ จิตวิทยาการสื่อสาร ๓(๓-๐-๖) (Psychology of Communication For Human relationship) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีการสื่อสารของมนุษย์วิเคราะห์ทฤษฎีที่สำคัญ อาทิ Transactional Analysis และ Cognitive Contingency จิตวิทยาการสื่อสารที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเจตคติค่านิยมและพฤติกรรม อิทธิพลของการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อสังคมประกิตและอิทธิพลต่อการถ่ายทอดวัฒนธรรม	๓๐๕ ๔๒๑ จิตวิทยาการสื่อสารเพื่อมนุษยสัมพันธ์ ๓(๓-๐-๖) (Psychology of Communication For Human relationship) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีการสื่อสารของมนุษย์วิเคราะห์ทฤษฎีที่สำคัญ อาทิ Transactional Analysis และ Cognitive Contingency จิตวิทยาการสื่อสารที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเจตคติ ค่านิยมและพฤติกรรมอิทธิพลของการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อสังคมประกิตและอิทธิพลต่อการถ่ายทอดวัฒนธรรม วิธีการและทักษะการสร้างมนุษยสัมพันธ์	แก้ไขรหัส ชื่อวิชา และแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๔๑๔ ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Research Methodology in Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีรูปแบบโครงสร้างและวิธีการการวิจัยทางจิตวิทยาทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและวิจัยเชิงปริมาณในการแสวงหาความรู้ตามแนวพุทธจิตวิทยาและจิตวิทยาความสำคัญของการวิจัยต่อการพัฒนา ศาสตร์เชิงพฤติกรรมโดยเน้นการประยุกต์ให้เหมาะสมกับการวิจัยทางจิตวิทยา	๓๐๕ ๓๐๖ ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Research Methodology in Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีรูปแบบโครงสร้างและวิธีการการวิจัยทางจิตวิทยาทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและวิจัยเชิงปริมาณในการแสวงหาความรู้ตามแนวจิตวิทยาความสำคัญของการวิจัยต่อการพัฒนา ศาสตร์เชิงพฤติกรรมโดยเน้นการประยุกต์ให้เหมาะสมกับการวิจัยทางจิตวิทยา	แก้ไขรหัส และแนว สังเขป รายวิชา

๓๐๕ ๓๑๓ จิตวิทยาการทดลอง ๓(๓-๐-๖) (Experimental Psychology) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองทางจิตวิทยาและคุณสมบัติอันจำเป็นสำหรับแบบทดสอบที่มีมาตรฐานเฉลี่ยเช่นการทดสอบสัมฤทธิ์ผลสติปัญญาความถนัดและบุคลิกภาพการประเมินผลและตีความหมาย	๓๐๕ ๓๐๗ จิตวิทยาการทดลอง ๓(๓-๐-๖) (Experimental Psychology) <u>แนวคิดพื้นฐาน กระบวนการและเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองทางจิตวิทยา ลักษณะของตัวแปรชนิดต่างๆ และการควบคุม ตัวแปรประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง การฝึกปฏิบัติ การทดลองในห้องปฏิบัติการหรือภาคสนาม การออกแบบการทดลอง และจรรยาบรรณของการทดลองทางจิตวิทยา ตลอดจนการฝึกปฏิบัติทดลองทางจิตวิทยา</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๓๒๒ จิตวิทยาปกติ ๓(๓-๐-๖) (Abnormal Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดทฤษฎีและลักษณะสาเหตุของพฤติกรรมที่ผิดปกติด้านบุคลิกภาพความแปรปรวนโรคจิตโรคประสาทโดยศึกษาการแสดงอาการของโรคการวิเคราะห์การนำหลักการบำบัดและการป้องกันปัญหาทางจิตตามแนวจิตบำบัดและจิตวิทยาแนวพุทธ	๓๐๕ ๓๐๘ จิตวิทยาปกติ ๓(๓-๐-๖) (Abnormal Psychology) <u>ศึกษาลักษณะและสาเหตุของพฤติกรรมที่ผิดปกติต่าง ๆ บุคลิกภาพแปรปรวนโรคจิต โรคประสาทโดยศึกษาอาการแสดงของโรคการวิเคราะห์ การนำหลักการบำบัดและการป้องกันแก้ไขปัญหาทางจิตตามแนวจิตบำบัด</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขป รายวิชา
๓๐๕ ๓๒๓ จิตวิทยาสังคม ๓(๓-๐-๖) (Social Psychology) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาสังคมพฤติกรรมและสภาวะจิตของมนุษย์สถาบันและโครงสร้างทางสังคมกระบวนการทางสังคมเจตคติการรับรู้ทางสังคมการชอบพอระหว่างบุคคลความก้าวร้าวพฤติกรรมและบทบาทตามเพศพฤติกรรมเบี่ยงเบนการสื่อสารและสัมพันธ์ระหว่างบุคคลพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นใน	๓๐๕ ๓๐๙ จิตวิทยาสังคม ๒(๒-๐-๔) (Social Psychology) <u>ศึกษาแนวคิดว่าความหมาย ประวัติ ทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคม พฤติกรรมของมนุษย์ด้านความสัมพันธ์ ความก้าวร้าว การคล้อยตาม การรับรู้ เจตคติ พฤติกรรมกลุ่ม ผู้นำกลุ่ม พฤติกรรมต่อต้านสนับสนุนช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขป รายวิชา /ปรับหน่วย กิต

๓๐๕ ๓๒๔ จิตวิทยาวัยรุ่น ๓(๓-๐-๖) (Adolesent Psychology) ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่น โดยเน้นถึงผลกระทบที่มีต่อวัยรุ่น บุคลิกภาพและวัฒนธรรม สภาพความแปรปรวนของอารมณ์ สติปัญญา กับสัมฤทธิ์ผล การมีหลักการดำเนินชีวิต ปัญหาทางสังคมที่มีต่อวัยรุ่น ปัญหาสุขภาพจิต ยุวอาชญากรรม การปรับตัวของวัยรุ่นในด้านครอบครัว โรงเรียน สังคม และอาชีพ		ตัดรายวิชา
๓๐๕ ๔๒๕ จิตวิทยาผู้ใหญ่และวัยผู้สูงอายุ ๓(๓-๐-๖) (Psychology of Adulthood and Old Age) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ปัจจัยทางสรีรวิทยา สังคม จิตวิทยา บทบาทที่มีต่อสังคมรอบๆตัว การปรับตัวและคุณธรรมของวัยผู้ใหญ่และวัยผู้สูงอายุ ตามแนวพุทธจิตวิทยาและจิตวิทยาตะวันตก		ตัดรายวิชา
๓๐๕ ๓๐๙ จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น ๓(๓-๐-๖) (Introduction to Clinical Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาคลินิกเบื้องต้นวิธีการศึกษาบุคคลเฉพาะรายโดยใช้วิธีการที่มีระเบียบแบบแผนซึ่งประกอบด้วย การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ และการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจพฤติกรรมทั้งปกติและผิดปกติความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาทางสุขภาพจิตโรคจิตโรคประสาทและการให้การปรึกษาแนะนำในการป้องกันบำบัดรักษา	๓๐๕ ๓๑๐ จิตวิทยาคลินิกเบื้องต้น ๒(๒-๐-๔) (Introduction to Clinical Psychology) <u>ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยาคลินิก ได้แก่ มาตรฐานวิชาชีพจิตวิทยาคลินิก บทบาทของนักจิตวิทยาคลินิก ระเบียบวิธีการศึกษาบุคคลเฉพาะราย โดยใช้วิธีการที่มีระเบียบแบบแผน ซึ่งประกอบด้วย การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ และการใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาคลินิกในการเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ รวมถึงปัญหาทางสุขภาพจิตสาเหตุและการป้องกันรักษากระบวนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะ สาขาจิตวิทยาคลินิก และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขปรายวิชา/ ปรับหน่วย กิต

๓๐๕ ๔๒๗ การปรับพฤติกรรม ๓(๓-๐-๖) (Behavior Modification) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในกระบวนการเรียนรู้การวางเงื่อนไขกระบวนการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและการประยุกต์หลักการปรับพฤติกรรมด้วยความหลากหลายวิธีที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	๓๐๕ ๓๑๑ จิตวิทยาการปรับพฤติกรรม ๓(๓-๐-๖) (Behavior Modification Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ในกระบวนการเรียนรู้การวางเงื่อนไขกระบวนการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและการประยุกต์หลักการปรับพฤติกรรมด้วยความหลากหลายวิธีที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	แก้ไขรหัสและชื่อรายวิชา
๓๐๕ ๔๑๘ ทฤษฎีการให้การปรึกษา ๓(๓-๐-๖) (Theories of Counseling) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีการให้การปรึกษาของกลุ่มจิตวิทยาที่สำคัญจิตวิเคราะห์พฤติกรรมนิยมมนุษยนิยมและการรู้คิดโดยเน้นเป้าหมายของการปรึกษาบทบาทของผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาระบบการของการปรึกษาการประยุกต์ใช้แต่ละทฤษฎีแนวโน้มและพัฒนาการของแต่ละทฤษฎีตลอดจนทฤษฎีการให้การปรึกษาใหม่ๆที่น่าสนใจ	๓๐๕ ๔๒๒ ทฤษฎีการปรึกษา ๓(๓-๐-๖) (Theories of Counseling) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีการให้การปรึกษาของกลุ่มจิตวิทยาที่สำคัญจิตวิเคราะห์พฤติกรรมนิยมมนุษยนิยมและการรู้คิดโดยเน้นเป้าหมายของการปรึกษาบทบาทของผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาระบบการของการปรึกษาการประยุกต์ใช้แต่ละทฤษฎีแนวโน้มและพัฒนาการของแต่ละทฤษฎีตลอดจนทฤษฎีการให้การปรึกษาใหม่ๆที่น่าสนใจ	แก้ไขรหัสและชื่อรายวิชา
๓๐๕ ๔๑๗ ทักษะและกระบวนการในการให้การปรึกษา ๓(๓-๐-๖) (Skills and Process in Counseling) ศึกษาหลักการและวิธีการการให้การปรึกษาทางจิตวิทยาโดยเน้นการฝึกทักษะและกระบวนการในการให้การปรึกษาช่วยให้เกิดความชำนาญและสามารถใช้ทักษะการให้การปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในเชิงปฏิบัติมีความรู้และสามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคลตลอดจนช่วยแก้ไขพฤติกรรมและปัญหาได้อย่างเหมาะสม	๓๐๕ ๔๒๓ ทักษะและกระบวนการปรึกษารายบุคคล ๓(๓-๐-๖) (Skills and Process in Individual Counseling) <u>ศึกษาหลักการและวิธีการการให้การปรึกษาทางจิตวิทยาโดยเน้นการฝึกทักษะและกระบวนการในการให้การปรึกษา ช่วยให้เกิดความชำนาญและสามารถใช้ทักษะการให้การปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในเชิงปฏิบัติมีความรู้และสามารถนำมาใช้ประยุกต์ในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคลตลอดจนช่วยแก้ไขพฤติกรรมและปัญหาได้อย่างเหมาะสมและรูปแบบวิธีการการปรึกษาด้วยเทคนิคใหม่ๆในปัจจุบัน</u>	แก้ไขรหัสชื่อวิชา และแนวสังเขปรายวิชา

	๓๐๕ ๔๒๔ ทักษะและกระบวนการปรึกษากลุ่ม ๓(๓-๐-๖) (Skill and Process in Group Counseling) ความหมาย หลักการ ทฤษฎี และขั้นตอนในการให้การปรึกษากลุ่ม บทบาทของผู้ให้การปรึกษาแบบกลุ่ม และสมาชิก ตลอดจนการฝึกปฏิบัติการให้การปรึกษากลุ่ม	วิชาใหม่
๓๐๕ ๔๑๙ ศึกษาอิสระทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Independent Study in Psychology) ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางจิตวิทยาที่สามารถประยุกต์ใช้ในการทาสารนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา	๓๐๕ ๔๒๕ ศึกษาอิสระทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (Independent Study in Psychology) <u>ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ ตามหลักการวิจัย โดยเน้นปัญหาทางด้านจิตวิทยาในปัจจุบัน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทาสารนิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขปรายวิชา
๓๐๕ ๔๒๐ การฝึกภาคปฏิบัติการให้การปรึกษา ๔(๐-๘-๘) (Practicum in Counseling) ศึกษาแนวคิดและพัฒนาทักษะด้วยการฝึกโปรแกรมการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยประยุกต์พหุประสบการณ์(Multiple Experience) และประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลการวิจัยต่างๆมาใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพและพัฒนาระบบงานของตนให้สอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้มารับบริการให้การปรึกษาและจิตบำบัด	๓๐๕ ๔๒๖ การฝึกภาคปฏิบัติการปรึกษา ๔(๐-๘-๘) (Practicum in Counseling) <u>ฝึกการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาโดยประยุกต์พหุประสบการณ์(Multiple Experiences) และประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จากข้อมูลการวิจัยต่าง ๆ มาเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานวิชาชีพ และพัฒนาระบบงานของตนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้มารับบริการให้การปรึกษาและจิตบำบัด</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขปรายวิชา
๓๐๕ ๔๓๔ จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร ๓(๓-๐-๖) (Industrial and Organizational Psychology) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาอุตสาหกรรมองค์กรหลักการบูรณาการของจิตวิทยาในการประยุกต์กับปัญหาที่น่าสนใจในโรงงานอุตสาหกรรมโดยเน้นพฤติกรรมของมนุษย์ในองค์กรมีเจตคติความคับข้องใจความเหนื่อยล้าความปลอดภัยการสื่อสารการเป็นผู้นำวิธีแก้ปัญหาของมนุษย์ในอุตสาหกรรมและองค์กร	๓๐๕ ๓๑๒ จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร ๓(๓-๐-๖) (Industrial and Organizational Psychology) <u>ศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร ทฤษฎีองค์การ ความเป็นมาของจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร แนวความคิดที่สำคัญการนำมาประยุกต์ใช้กับปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงงานอุตสาหกรรม เช่น เจตคติ การสื่อสาร การเป็นผู้นำ วิธีแก้ปัญหาของมนุษย์ในอุตสาหกรรมและองค์กร</u>	แก้ไขรหัสและแนว สังเขปรายวิชา

	๓๐๕ ๓๑๓ การศึกษาในภาวะวิกฤติและสูญเสีย ๓(๓-๐-๖) (Resilience Psychology) ศึกษาทฤษฎี ทักษะและเทคนิคการดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยในภาวะวิกฤติที่เกิดจากความสูญเสียการปรึกษาผู้ตกอยู่ภายใต้สถานการณ์ที่ตึงเครียดและความเครียดทางอารมณ์และผู้ป่วยที่เตรียมตัวก่อนตาย หรือใกล้ตาย	วิชาใหม่
๓๐๕ ๔๓๒ การประยุกต์การบริการให้การปรึกษาต่อสังคม ๓(๓-๐-๖) (Application of Counseling for Society) ศึกษาแนวคิดหลักการให้การปรึกษาการประยุกต์ทฤษฎีและวิธีการบริการให้การปรึกษาต่อสังคมในองค์กรธุรกิจโรงเรียนโรงพยาบาลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการโดยเน้นภาคปฏิบัติ	๓๐๕ ๓๑๔ การปรึกษาต่อสังคม ๓(๓-๐-๖) (Counseling for Society) ศึกษาแนวคิดหลักการให้การปรึกษาการประยุกต์ทฤษฎีและวิธีการบริการให้การปรึกษาต่อสังคมในองค์กรธุรกิจโรงเรียนโรงพยาบาลหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการโดยเน้นภาคปฏิบัติ	แก้ไขรหัสและชื่อรายวิชา
๓๐๕ ๔๓๖ จิตวิทยาการบริหาร ๓(๓-๐-๖) (Psychology of Management) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมองค์การนำหลักพฤติกรรมของมนุษย์มาใช้ในการจัดการบริหารองค์การการคัดเลือกบุคลากรการฝึกอบรมบุคลากรการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทำงานการลดความเครียดและความขัดแย้งในองค์กร	๓๐๕ ๓๑๕ จิตวิทยาการบริหาร ๓(๓-๐-๖) (Psychology of Management) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมองค์การนำหลักพฤติกรรมของมนุษย์มาใช้ในการจัดการบริหารองค์การการคัดเลือกบุคลากรการฝึกอบรมบุคลากรการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการทำงานการลดความเครียดและความขัดแย้งในองค์กร	แก้ไขรหัสรายวิชา
๓๐๕ ๔๓๘ สัมมนาจิตวิทยาพระพุทธศาสนาและจิตวิทยาตะวันตก ๓(๓-๐-๖) (Seminar on Buddhist Psychology and Western Psychology) สัมมนาเปรียบเทียบและบูรณาการหลักพุทธจิตวิทยากับจิตวิทยาตะวันตกตามหัวข้อที่กำหนดให้และนิสิตนำเสนอโครงการสัมมนาจากกระบวนการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ	๓๐๕ ๔๒๗ สัมมนาจิตวิทยาร่วมสมัย ๓(๓-๐-๖) (Seminar on Psychology in Contemporary) <u>สัมมนาและบูรณาการหลักจิตวิทยาตามหัวข้อที่กำหนดให้และนิสิตนำเสนอโครงการสัมมนาจากกระบวนการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ</u>	แก้ไขรหัสชื่อวิชา และแนวสังเขปรายวิชา

๓๐๕ ๓๒๙ การให้การปรึกษาแก่ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ ๓(๓-๐-๖) (Counseling for Adulthood and Old Age) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทุกช่วงวัยการเปลี่ยนแปลงของบุคลิกภาพและการปรับตัวตามวัยปัญหาเชิงพฤติกรรมของวัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุหลักการและวิธีการสำหรับการให้การปรึกษาแก่บุคคลวัยผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	๓๐๕ ๔๒๘ จิตวิทยาการปรึกษาทุกช่วงวัย ๓(๓-๐-๖) (Counseling Thru the lifeSpan) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีพัฒนาการทุกช่วงวัยการเปลี่ยนแปลงของบุคลิกภาพและการปรับตัวตามวัยปัญหาเชิงพฤติกรรมของแต่ละวัยหลักการและวิธีการสำหรับการให้การปรึกษาแก่บุคคลในวัยต่าง ๆ	แก้ไขรหัส ชื่อวิชา และ แนวส้งเขป รายวิชา
๓๐๕ ๓๓๐ จิตวิทยาการศึกษา ๓(๓-๐-๖) (Educational Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกระบวนการการเรียนรู้การวัดและการประเมินผลทางการศึกษาตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคลและสติปัญญาที่มีผลต่อการเรียนรู้	๓๐๕ ๔๒๙ จิตวิทยาการศึกษา ๓(๓-๐-๖) (Educational Psychology) ศึกษาหลักการแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนกระบวนการเรียนรู้การวัดและการประเมินผลทางการศึกษาตลอดจนความแตกต่างระหว่างบุคคลและสติปัญญาที่มีผลต่อการเรียนรู้	แก้ไขรหัส รายวิชา
๓๐๕ ๓๒๘ ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (History and concept in Psychology) ศึกษาประวัติแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่มต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาและวิจัยทางจิตวิทยาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันรวมทั้งแนวโน้มการศึกษาวิชาจิตวิทยาและอิทธิพลของจิตวิทยาตามแนวพุทธที่มีต่อวงการจิตวิทยาปัจจุบัน	๓๐๕ ๔๓๐ ประวัติและแนวคิดทางจิตวิทยา ๓(๓-๐-๖) (History and concept in Psychology) ศึกษาประวัติแนวคิดและทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่มต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาและวิจัยทางจิตวิทยาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันรวมทั้งแนวโน้มการศึกษาวิชาจิตวิทยาและอิทธิพลของจิตวิทยาในปัจจุบัน	แก้ไขรหัส และแนว ส้งเขป รายวิชา
๓๐๕ ๔๓๓ สุขภาพจิตชุมชน ๓(๓-๐-๖) (Mental Health in Community) ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพจิตชุมชนปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตชุมชน การปรับตัวของบุคคลทุกช่วงวัย การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขฟื้นฟูเกี่ยวกับสุขภาพจิตในชุมชนบทบาทหน้าที่ของบุคลากรผู้รับผิดชอบ และฝึกเสนอโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพจิตชุมชน	๓๐๕ ๔๓๑ สุขภาพจิตชุมชน ๓(๓-๐-๖) (Mental Health in Community) ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพจิตชุมชนปัจจัยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิตชุมชน การปรับตัวของบุคคลทุกช่วงวัย การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขฟื้นฟูเกี่ยวกับสุขภาพจิตในชุมชนบทบาทหน้าที่ของบุคลากรผู้รับผิดชอบ และฝึกเสนอโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพจิตชุมชน	แก้ไขรหัส รายวิชา

ภาคผนวก ค

ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒**

เพื่อให้การบริหารงานการศึกษาในมหาวิทยาลัยบรรลुวัตถุประสงค์ จึงเห็นสมควรออก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับดังต่อไปนี้ :-

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือ ประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“นิสิต” หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา

๖.๑ คุณสมบัติของนิสิตที่เป็นพระภิกษุสามเณร

๖.๑.๑ เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๕ ประโยคขึ้นไปหรือ

๖.๑.๒ เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยคและเป็นผู้สำเร็จการศึกษา ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

๖.๑.๓ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียน พระปริยัติธรรมสามัญศึกษา หรือ

๖.๑.๔ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือได้รับ ประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรองและเมื่อได้รับ การพิจารณาคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้ว ต้องศึกษาวิชาภาษาบาลีที่มหาวิทยาลัยกำหนดไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต หรือ

๖.๑.๕ เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรม ผู้สำเร็จการศึกษา ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าและสอบได้นักธรรมชั้นเอก และได้รับการแต่งตั้งมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๓ ปี

๖.๑.๖ เป็นผู้ที่มีมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ เพื่อขอรับปริญญาตามหลักเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนด

๖.๑.๗ เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงและไม่เป็นโรค หรือภาวะอันเป็นอุปสรรค ในการศึกษา

๖.๑.๘ ไม่เคยถูกคัดชื่อออก หรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใดๆ เพราะความประพฤติหรือวินัย

๖.๒ คุณสมบัติของนิสิตที่เป็นคฤหัสถ์ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ มหาวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในแต่ละปีการศึกษา

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตเพื่อเข้าศึกษาในอีกสาขาหนึ่งได้ ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการ ประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่ผู้นั้นประสงค์จะเข้าศึกษามีมติเห็นชอบ

ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่จะรับเข้าศึกษามีอำนาจพิจารณา เทียบรายวิชาและหน่วยกิตที่ผู้นั้นได้ศึกษาแล้ว พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขและจำนวนหน่วยกิตที่จะ ต้องศึกษาในสาขาวิชาที่ผู้นั้นขอเข้าศึกษา ทั้งนี้ จะต้องมิหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต และมีเวลาศึกษาอีกไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๙ การนับวันต่างๆ ตามข้อบังคับนี้ มหาวิทยาลัยจะประกาศให้ทราบเป็นปีๆ ไป

หมวดที่ ๑

การจัดและวิธีการศึกษา

ข้อ ๑๐ การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ใช้ระบบหน่วยกิตภาค(Semester Credit System) โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๐.๑ ภาคการศึกษาที่หนึ่ง (First Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

๑๐.๒ ภาคการศึกษาที่สอง (Second Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

นอกจากนั้นจะจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน (Summer Session) ต่อจากภาคการศึกษาที่สอง อีกหนึ่งภาคก็ได้ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชา ให้เท่ากับภาคปกติ ภาคการศึกษาฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีต้องไม่ต่ำกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ และต้องปฏิบัติงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอีก ๒ ภาคการศึกษาปกติ

ยกเว้นในกรณีข้อ ๘ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตร ต่อเนื่อง ระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ หลักสูตรระดับปริญญาตรีให้ศึกษารายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้กำหนด หน่วยกิต (Credit) เป็นหน่วยสำหรับวัดปริมาณการศึกษาตามลักษณะ งานของแต่ละรายวิชา

ข้อ ๑๔ การกำหนดค่าหน่วยกิตของรายวิชาในภาคการศึกษาปกติให้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

๑๔.๑ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาฟังบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง และมีการเตรียม หรือการศึกษานอกเวลาเรียนอีกสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑๔.๒ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการอภิปรายหรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ชั่วโมงและเมื่อรวมกับการศึกษานอกเวลาเรียนแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมงตลอด ภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๕ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียน โดยจะต้องมีวิชาแกนพระพุทธศาสนาและวิชาพื้นฐานทั่วไปที่มหาวิทยาลัยกำหนดในแต่ละหลักสูตร

ข้อ ๑๖ การเลือกและการขอเปลี่ยนสาขาวิชาเอกให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะ หรือวิทยาลัยที่จะออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์

ข้อ ๑๗ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยส่งชื่อรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้กองทะเบียนและวัดผล ทราบ ก่อน วันลงทะเบียน

ภายหลังวันลงทะเบียนรายวิชาแล้ว หากคณะหรือวิทยาลัยจำเป็นต้องเปิดสอนรายวิชาใหม่ เพิ่มขึ้น หรือไม่เปิดสอนรายวิชาใดที่ได้แจ้งไว้ก็ให้ดำเนินการได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะ กรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยและต้องแจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์ ซึ่งไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ในการรับ นิสิตที่จะขอย้ายจากคณะหรือวิทยาลัยต่างๆ ภายในมหาวิทยาลัยหรือโอนจากสถาบันการศึกษาอื่น โดย จะต้องใช้เวลาการศึกษาต่อเนื่องในคณะหรือวิทยาลัยที่เข้าศึกษาใหม่ไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษา ปกติและต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต

ข้อ ๑๙ การเทียบฐานะชั้นปีที่ของนิสิตให้มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนหน่วยกิตที่นิสิต ลงทะเบียนเรียน และสอบได้ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์พิจารณาและกระทำเมื่อสิ้นภาค การศึกษาปกติทุกภาค

ข้อ ๒๐ สภาพนิสิต แบ่งออกได้ดังนี้ :-

๒๐.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ (On Promotion)

ได้แก่ นิสิตที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

๒๐.๒ นิสิตสภาพรอพินิจ (On Probation)

ได้แก่ นิสิตที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐

การจำแนกสภาพนิสิตจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ทั้งนี้ ยกเว้นนิสิต ที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก ซึ่งการจำแนกสภาพจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่สองนับแต่เริ่มเข้าศึกษา

กองทะเบียนและวัดผลจะต้องแจ้งสภาพรอพินิจให้นิสิตที่มีสภาพเช่นนั้น และอาจารย์ ที่ปรึกษาของนิสิตผู้นั้นทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๒๑ การลาพักและการกลับเข้าศึกษาใหม่ นิสิตอาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษา ต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ :-

๒๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๒๑.๒ ได้รับทุนการศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัย เห็นสมควรสนับสนุน

๒๑.๓ เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรอง แพทย์มาแสดงต่อมหาวิทยาลัย

๒๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอื่นที่สำคัญ

ในกรณีที่นิสิตขอลาพักก่อนลงทะเบียนรายวิชาหรือก่อนเปิดภาคการศึกษา นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัดอย่างช้าภายใน ๗ วัน นับจาก วันที่เปิดภาคการศึกษา และจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพการเป็นนิสิตไว้ หากไม่ปฏิบัติ ตามมหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนิสิตผู้นั้นออกจากทะเบียนนิสิตและให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตทันที

อนึ่ง ถ้านิสิตขอลาพักการศึกษาหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้ว หรือในระหว่างภาคการศึกษา นิสิตต้องยื่นคำร้องโดยเร็วที่สุดและจะต้อง มีเวลาเรียนโดยสม่ำเสมอ ในระยะก่อนการยื่นคำร้องขอ

ลาพัก หากรายวิชาใดนิสิตขาดเรียนเกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ให้ถือว่าได้ผลการศึกษาระดับ F เฉพาะรายวิชานั้นและให้นำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดอนุมัติให้ลาพักได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา ถ้านิสิตยังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักต่อไปอีกให้ยื่นคำร้องขอลาพักใหม่ตามวิธีการ ดังกล่าวแล้ว

นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือถูกสั่งพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาใหม่จะต้องยื่น คำร้องขอกลับเข้าศึกษา ต่อคณบดี หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยก่อนวันเปิดภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หากไม่ปฏิบัติตาม จะไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นว่ามีเหตุสำคัญและจำเป็นที่ทำให้นิสิตผู้นั้นไม่อาจยื่นคำร้องขอ กลับเข้าศึกษาได้ทันตามกำหนดจะอนุมัติให้เป็นกรณีพิเศษก็ได้

ข้อ ๒๓ คณะหรือวิทยาลัยจะต้องแจ้งรายชื่อนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือถูกสั่งพักการ ศึกษาและรายชื่อนิสิต ที่กลับเข้าศึกษาใหม่ให้กองทะเบียนและวัดผลทราบโดยเร็วที่สุด

หมวดที่ ๒

การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต การลงทะเบียน การเพิ่มและการถอนรายวิชา

ข้อ ๒๔ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๒๔.๑ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องนำหลักฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดมายื่น ต่อกองทะเบียนและวัดผลด้วยตนเองตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตาม ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๔.๒ ผู้ไม่สามารถมายื่นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามวันที่กำหนดต้องแจ้ง เหตุขัดข้องให้กองทะเบียนและวัดผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๗ วันหลังจากที่กำหนดไว้มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

ในกรณีที่ได้แจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบตามความในวรรคแรกแล้ว ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีที่มหาวิทยาลัย พิจารณาเห็นว่ามิเหตุจำเป็นอันหลีกเลี่ยงมิได้ จึงอนุญาตให้มอบหมายผู้แทนมาขึ้นทะเบียนได้ ทั้งนี้ ต้องทำให้เสร็จเรียบร้อยภายใน ๗ วัน นับจากวัน เปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๒๕ การลงทะเบียนรายวิชา

๒๕.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาตามที่ประสงค์จะเรียนตามแบบฟอร์ม และ หลักเกณฑ์ที่กองทะเบียนและวัดผลกำหนดไว้

๒๕.๒ ให้มีการลงทะเบียนรายวิชาทุกภาคการศึกษาและการลงทะเบียนทุกครั้ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งจะลงลายมือไว้เป็นหลักฐานในบัตรลงทะเบียนรายวิชา

๒๕.๓ นิสิตต้องมาลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเองตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมและส่วนที่ค้างชำระ(ถ้ามี)ให้เรียบร้อยจึงจะถือว่าลงทะเบียนนั้นสมบูรณ์ และนิสิตจะได้รับรายงานผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาเฉพาะรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้แล้วเท่านั้น

๒๕.๔ นิสิตที่มาลงทะเบียนรายวิชาหลังจากวันที่กองทะเบียนและวัดผล กำหนดให้ถือว่ามาลงทะเบียนช้า ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเป็นพิเศษตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งประกาศให้ทราบเป็นคราวๆ ไป

๒๕.๕ นิสิตที่ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาภายใน ๑๐ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ๗ วันแรกของภาคการศึกษาภาคฤดูร้อน เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ ทั้งระยะเวลาที่พ้นกำหนดนั้นไม่นานเกินสมควร และต้องชำระค่าธรรมเนียมตามข้อ ๒๕.๔

ในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเป็นกรณีพิเศษเช่นนี้ ถ้าเวลาเรียน นับจากวันลงทะเบียน รายวิชาเหลืออยู่ไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของภาคการศึกษานั้น ก็ให้มีสิทธิ์เข้าสอบ ในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนด้วย แต่ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาที่เหลือ

๒๕.๖ นิสิตที่ไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติภาคใดภาคหนึ่งที่ มหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนจะต้องลาพักการศึกษาภายใต้เงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๒๑ หากไม่ปฏิบัติ ดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนิสิตผู้นั้นออกจากทะเบียนนิสิตและให้พ้นสถานภาพการเป็นนิสิตทันที

๒๕.๗ ถ้าไม่เกินกำหนด ๒ ปี นับจากวันที่มหาวิทยาลัยถอนชื่อนิสิตออกจากทะเบียน นิสิตตามข้อ ๒๑ ข้อ ๒๕.๖ และข้อ ๕๘.๓ .๑๓ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตผู้นั้นกลับเข้าเป็นนิสิตใหม่ ได้เมื่อมีเหตุอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาอันเป็นระยะเวลาพักการศึกษา

ในกรณีเช่นนี้นิสิตต้องเสียค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้งค่า ธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ค้างชำระ (ถ้ามี) ด้วย

ข้อ ๒๖ จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้ :-

๒๖.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ให้ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ยกเว้นนิสิตคณะครุศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักสูตรของคณะ ที่มหาวิทยาลัยประกาศใช้ ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๑๐ หน่วยกิต

๒๖.๒ นิสิตสภาพรอพินิจในภาคการศึกษาปกติ ให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๒๖.๓ นิสิตพิเศษที่มหาวิทยาลัยอนุมัติรับเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษให้ลงทะเบียน รายวิชาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๒๗ นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนรายวิชา นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๖ ต้องยื่น คำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๒๘ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๒๘.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายใน ๑๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ภายใน ๗ วันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๘.๒ การขอถอนรายวิชา ต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ภายในเงื่อนไขและให้มีผล ดังต่อไปนี้ :-

๒๘.๒.๑ ถ้าขอถอนภายใน ๑๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือ ๗ วันแรก ของภาคการศึกษาฤดูร้อน รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในทะเบียน

๒๘.๒.๒ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ๑๕ วันแรก แต่ยังคงอยู่ภายใน ๔๕ วันแรก ของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนด ๗ วันแรก แต่ยังคงอยู่ภายใน ๒๐ วันแรกของภาคการศึกษา ฤดูร้อนถือว่านิสิตถอนตัวจากการศึกษารายวิชานั้นและจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชานั้น ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒๘.๒.๓ การขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ตามข้อ ๒๘.๒.๒ นั้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่ คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติด้วยเหตุผลพิเศษ ในกรณีเช่นนี้ นิสิตจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น

๒๘.๒.๔ การถอนซึ่งไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ หรือ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย ตามข้อ ๒๘.๒.๓ นิสิตจะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้น และให้นำมา คำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

๒๘.๒.๕ นิสิตจะถอนรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๙ หน่วยกิต ในการศึกษาภาคปกติไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการ ประจำวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ มหาวิทยาลัยจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมต่างๆ รวมทั้งสิทธิการได้รับค่าธรรมเนียม คั้นในบางกรณี ซึ่งจะประกาศให้ทราบเป็นคราวๆ ไป

หมวดที่ ๓

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๐ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนไว้แต่ละภาคการศึกษา

ข้อ ๓๑ การวัดผลการศึกษาอาจทำได้หลายวิธี ในระหว่างภาคการศึกษาจะมีการสอบทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น ถ้ารายวิชาใดไม่มีการสอบให้คณบดี หรือผู้อำนวยการ วิทยาลัยประกาศให้นิสิตทราบก่อนการลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๓๒ นิสิตต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นจึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นกรณีตามข้อ ๒๕.๕

นิสิตผู้ที่มีเวลาเรียนในรายวิชาใดไม่ครบเกณฑ์กำหนดดังกล่าว และมีได้รับอนุมัติจากคณบดี จะได้ระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

ข้อ ๓๓ การประเมินผลการศึกษา

ระบบการประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชานั้นให้มีผลการศึกษาระดับ (Grade) และค่าระดับ (Grade-Point) ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (EXCELLENT)	A	๔.๐
ดีมาก (VERY GOOD)	B+	๓.๕
ดี (GOOD)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (VERY FAIR)	C+	๒.๕
พอใช้ (FAIR)	C	๒.๐
ค่อนข้างพอใช้ (QUITE FAIR)	D+	๑.๕
อ่อน (POOR)	D	๑.๐
ตก (FAILED)	F	๐

ทั้งนี้ เกณฑ์คะแนนต่ำสุดที่ถือว่าผ่านในรายวิชานั้นๆ คือ ระดับ D

ข้อ ๓๔ การให้ระดับ F ให้กระทำในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๓๔.๑ นิสิตเข้าสอบและสอบตก

๓๔.๒ นิสิตขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย

๓๔.๓ นิสิตไม่มีสิทธิเข้าสอบ ตามข้อ ๓๒

๓๔.๔ นิสิตขอถอนรายวิชาในกรณีอื่น นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘.๒.๔

๓๔.๕ นิสิตไม่แก้ผลการศึกษาที่ไม่สมบูรณ์ (I) ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อ ๓๗ วรรค ๒

๓๔.๖ นิสิตกระทำผิดระเบียบการสอบไล่และได้รับการตัดสินให้สอบตก

ข้อ ๓๕ นอกจากการวัดผลเป็นระดับตามข้อ ๓๓ แล้ว รายงานผลการศึกษาอาจแสดงได้ด้วย สัญลักษณ์อื่นอีกดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
I (Incomplete)	ไม่สมบูรณ์
S (Satisfactory)	สอบได้ไม่กำหนดระดับ

U (Unsatisfactory)	สอบตกไม่กำหนดระดับ
W (Withdrawn)	ถอนรายวิชาที่ศึกษา
Au (Audit)	ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ ๓๖ ในการศึกษารายวิชาตามหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย หรือรายวิชา ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย อาจมีการวัดผลโดยไม่มีค่าระดับก็ได้ และให้แสดงผลการศึกษาโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U

รายวิชาใดซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับรายวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๗ การให้สัญลักษณ์ I สำหรับรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง ให้กระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้ :-

๓๗.๑ นิสิตไม่ส่งงานมอบหมายหรือไม่เข้าทดสอบย่อยให้ครบเกณฑ์ตามกำหนด ที่อาจารย์ผู้สอนวิชานั้นสั่งหรือดำเนินการในภาคการศึกษา

๓๗.๒ นิสิตป่วยไม่อาจกระทำการสอบระหว่างการสอบรายวิชานั้น โดยมีใบรับรอง แพทย์มาแสดงต่อมหาวิทยาลัย

๓๗.๓ นิสิตขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติ จากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือด้วย เหตุสุดวิสัยบางประการ ซึ่งทำให้นิสิตนั้นยังปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับรายวิชานั้นไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาขั้นสุดท้ายของนิสิตผู้นั้น

ในกรณีดังกล่าวตามข้อ ๓๗.๑, ๓๗.๒, และ ๓๗.๓ นิสิตจะต้องทำการสอบและปฏิบัติงานที่ได้ รับมอบหมายจาก อาจารย์ผู้สอนให้เรียบร้อยเพื่อให้ผลการศึกษาที่สมบูรณ์ อย่างช้าภายใน ๑๕ วัน หลังจากวันลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติถัดไป **นิสิตนั้นสัญลักษณ์ I จะถูกปรับเป็น F ทันที**

นิสิตที่ได้รับผลการศึกษาสมบูรณ์ตามเงื่อนไขในวรรคแรก จะได้รับระดับคะแนนไม่สูงกว่า C เว้นแต่นิสิตผู้นั้นจะมีประวัติการเรียนเป็นพิเศษ และผลไม่สมบูรณ์ (I) นั้นเกิดเนื่องจากเหตุสุดวิสัย อาจให้ได้รับระดับสูงกว่า C ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยพิจารณาร่วมกันอนุมัติ

ข้อ ๓๘ การให้สัญลักษณ์ S จะให้เฉพาะรายวิชาซึ่งนิสิตสอบได้และหลักสูตรระบุว่าเป็น รายวิชาที่นิสิตต้องเรียนและสอบให้ได้โดยไม่กำหนดระดับ

ข้อ ๓๙ การให้สัญลักษณ์ U จะให้เฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอบตกและหลักสูตรระบุว่าเป็น รายวิชาที่นิสิตต้องเรียนและสอบให้ได้โดยไม่กำหนดระดับ ในกรณีนี้นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ จนกว่าจะสอบได้สัญลักษณ์ S

ข้อ ๔๐ การให้สัญลักษณ์ Au ให้กระทำเฉพาะรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้และแจ้งความ จำแนงในวันลงทะเบียนว่าจะเรียนโดยไม่นับหน่วยกิต และไม่ประสงค์จะให้มีการวัดผล

ข้อ ๔๑ การให้สัญลักษณ์ W ให้กระทำเฉพาะรายวิชาในกรณีที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘.๒.๒ และ ๒๘.๒.๓

ข้อ ๔๒ นิสิตที่ผลการสอบในรายวิชาใดไม่ต่ำกว่าระดับ D ให้ถือว่าสอบได้ในรายวิชานั้น ยกเว้น ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดว่าจะต้องได้ให้สูงกว่าระดับ D

หากรายวิชาที่สอบตกเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร นิสิตจะต้องลงทะเบียนเรียนวิชานั้นจนสอบ ได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคแรก

หากรายวิชาที่สอบตกเป็นวิชาเลือก นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้น หรืออาจลง ทะเบียนเรียนวิชาอื่นแทนก็ได้

ข้อ ๔๓ รายวิชาใดที่นิสิตสอบได้สูงกว่าระดับ D ไม่มีสิทธิลงทะเบียนในรายวิชานั้นอีก ส่วน รายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit) นิสิตอาจจะลงทะเบียนเรียนอีกก็ได้

ข้อ ๔๔ การนับหน่วยกิตสะสมให้นับรวมเฉพาะหน่วยของรายวิชาที่นิสิตสอบได้ตามเกณฑ์ข้อ ๓๘ และข้อ ๔๒ เท่านั้น

๔๔.๑ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดมากกว่าครั้งหนึ่งให้นับจำนวนของ หน่วยกิตของรายวิชานั้นไปคิดเป็นหน่วยกิตสะสมได้เพียงครั้งเดียว

๔๔.๒ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนวิชาที่ระบุไว้ว่าเป็นวิชาที่เทียบเท่ากัน ให้นับ หน่วยกิตเฉพาะรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งเท่านั้นเป็นหน่วยกิตสะสม

ข้อ ๔๕ ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นสุดการศึกษาทุกภาค โดยคำนวณหา **ค่าระดับเฉลี่ย** ของรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้สำหรับภาคการศึกษานั้น คำนับเรียกว่า **ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค**(SEMESTER GRADE POINT AVERAGE = SGPA) และให้คิดค่าระดับเฉลี่ยสำหรับรายวิชาทั้งหมด ทุกภาค การศึกษาตั้งแต่เริ่มเป็นนิสิตถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน คำนับเรียกว่า **ค่าระดับเฉลี่ยสะสม**(CUMULATIVE GRADE POINT AVERAGE = CUM GPA)

ข้อ ๔๖ การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค (SGPA) คำนวณได้จากการนำผลบวกของผลคูณ ระหว่างค่าระดับต่อหน่วยกิตกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนใน ภาคการศึกษานั้นตั้ง แล้วหารด้วยหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๔๗ การคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม (CUM GPA) คำนวณได้จากการนำผลบวกของผลคูณ ระหว่างค่าระดับต่อหน่วยกิตกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้ทั้งหมดตั้งแล้วหาร ด้วยจำนวน หน่วยกิตทั้งหมดที่ได้ลงทะเบียนไว้ไม่ว่ารายวิชานั้นจะซ้ำกันหรือแทนกันก็ตาม

ข้อ ๔๘ รายวิชาใดที่มีรายงานผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ I, S, W, Au จะไม่นำมาคำนวณหาค่า ระดับเฉลี่ย ตามข้อ ๔๖ และข้อ ๔๗

ข้อ ๔๙ การหาค่าระดับเฉลี่ยให้คิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

หมวดที่ ๔

การเตือนและการรอฟินิจ

ข้อ ๕๐ มหาวิทยาลัยจะนำผลการศึกษาของนิสิตแต่ละรายมาพิจารณาทุกภาคการศึกษา รวมทั้ง ภาคการศึกษาภาคฤดูร้อน นิสิตจะต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสม ถึงภาคการศึกษานั้น ๆ ไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ มิฉะนั้น จะได้รับการเตือน (เตือน ๑ หรือเตือน ๒) หรือ อยู่ในภาวะรอฟินิจในต้นภาคการศึกษาถัดไป หรือถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิตแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๑ ในภาคแรกที่ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย นิสิตผู้ใดได้ค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาคการศึกษา นั้นต่ำกว่า ๑.๕๐ จะได้รับการเตือน(เตือนพิเศษ) จากมหาวิทยาลัยซึ่งไม่นับเป็นการเตือนตาม ข้อ ๕๓

ข้อ ๕๒ นิสิตต้องได้รับค่าเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นสุดสองภาคแรกที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕ มิฉะนั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต

ข้อ ๕๓ หากได้รับการเตือนสองภาคการศึกษาติดต่อกัน โดยยังได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่เช่นเดิม ให้อยู่ในภาวะรอฟินิจในภาคการศึกษาถัดไป และให้บันทึกภาวะรอฟินิจนั้นลงใน ระเบียนเรียนด้วย

ข้อ ๕๔ ในภาคการศึกษาที่อยู่ในภาวะรอฟินิจ หากนิสิตยังได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมจนถึงภาค การศึกษานั้นต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่อีก นิสิตผู้นั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต ยกเว้นกรณีตามข้อ ๕๕

ข้อ ๕๕ นิสิตที่ได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕ แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ ตามเกณฑ์สมบูรณ์ มหาวิทยาลัยอาจให้นิสิตผู้นั้น ศึกษาต่อไปตามที่

เห็นสมควร โดยจะให้ศึกษาต่อในคณะเดิมหรือเปลี่ยนสาขาวิชาหรือย้ายโอนคณะ สังกัดภายใต้ข้อบังคับ ๖๒.๑ และข้อ ๖๒.๕

ข้อ ๕๖ กรณีข้อ ๕๕ นิสิตจะต้องศึกษาให้ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมถึงเกณฑ์ ๒.๐๐ ภายใน ระยะ ๓ ภาคการศึกษาถัดไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองเท่า (๘ ปี) สำหรับภาคการศึกษาปกติ นับแต่วันที่ขึ้น ทะเบียนเป็น นิสิต

ข้อ ๕๗ ภายใต้บังคับข้อ ๕๖ การเปลี่ยนสาขาวิชาที่ดี การย้ายโอนคณะสังกัดที่ดี การพักการศึกษาก็ดี ไม่ มีผลทำให้การเตือนและภาวะรอพินิจเปลี่ยนแปลง

หมวดที่ ๕

การพ้นสภาพนิสิตและวินัยของนิสิต

ข้อ ๕๘ นิสิตต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิตในกรณีต่อไปนี้

๕๘.๑ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับปริญญาตามข้อ ๖๔

๕๘.๒ ได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยให้ลาออก

๕๘.๓ ถูกถอนชื่อออกจากมหาวิทยาลัย ในกรณีดังต่อไปนี้

๕๘.๓.๑ ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาใดการศึกษาหนึ่งตามข้อ ๒๕.๖

๕๘.๓.๒ เมื่อพ้นกำหนดเวลาหนึ่งภาคการศึกษาแล้วไม่ชำระค่าบำรุง มหาวิทยาลัยเพื่อ

รักษาสถานภาพการเป็นนิสิต

๕๘.๓.๓ ขาดคุณสมบัติหรือคุณสมบัติตามข้อ ๖ อย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่กรณี

๕๘.๓.๔ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคในภาคการศึกษาที่ ๑ ของการเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัย (ปีที่ ๑ หรือปีที่ ๓ แล้วแต่กรณี) ต่ำกว่า ๑.๒๕ หรือสอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสม ของสองภาค การศึกษาแรกของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่ำกว่า ๑.๗๕

๕๘.๓.๕ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๓ ของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นต้นไป สอบได้ ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐

๕๘.๓.๖ ได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๗๕ เป็นเวลาสองภาคการศึกษา ติดต่อกัน

๕๘.๓.๗ ไม่พ้นสภาพรอพินิจตามความในข้อ ๕๔

๕๘.๓.๘ สอบได้ไม่ครบตามหลักสูตรของแต่ละคณะหรือได้ค่าระดับเฉลี่ย สะสม ตลอด หลักสูตรไม่ถึง ๒.๐๐ ภายในระยะเวลา ๒ เท่า ของเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

๕๘.๓.๙ ทำการทุจริตอย่างร้ายแรงในการสอบ

๕๘.๓.๑๐ ไม่สามารถเลือกวิชาเอก – โท (ถ้ามี) ภายในระยะเวลาตาม หลักเกณฑ์ที่แต่ ละคณะกำหนดไว้ในหลักสูตร

๕๘.๓.๑๑ ถูกสั่งพักการเรียนรวมกันเกินกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๕๘.๓.๑๒ ประพฤติผิดอย่างร้ายแรงและได้รับการพิจารณาโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

๕๘.๓.๑๓ โอนไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น

๕๘.๓.๑๔ มรณภาพหรือตาย

ข้อ ๕๙ นิสิตที่พ้นสภาพการเป็นนิสิตแล้ว หากจะกลับมาศึกษาใหม่จะนำหน่วยกิตสะสมเดิม มาใช้ ประโยชน์ในการศึกษาครั้งใหม่อีกไม่ได้

ข้อ ๖๐ ในกรณีที่นิสิตกระทำผิดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่งหรือประกาศอื่น ของ มหาวิทยาลัย ต้องได้รับการพิจารณาโทษกรณีหนึ่งดังนี้

๖๐.๑ ภาคพันธุ์

๖๐.๒ พักการเรียน

๖๐.๓ พันสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๖๑ การลงโทษนิสิตที่กระทำผิดระเบียบการสอบในการสอบประจำภาคหรือการสอบ ระหว่างภาค ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่นิสิตผู้นั้นสังกัดอยู่ร่วม กับกรรมการควบคุมการสอบเป็นผู้พิจารณาว่าเป็นความผิดประเภททุจริตหรือส่อเจตนาทุจริตหรือเป็น ความผิดอื่น

๖๑.๑ ถ้าเป็นความผิดประเภททุจริตให้ลงโทษนิสิตผู้กระทำผิดดังต่อไปนี้

๖๑.๑.๑ ให้นิสิตผู้นั้นได้รับระดับ F ในรายวิชานั้น

๖๑.๑.๒ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ที่นิสิตผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาสั่งพักการศึกษาอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษาปกติ หรืออาจให้พ้นสภาพ การเป็นนิสิตได้

การพักการศึกษาของนิสิตผู้กระทำผิดนั้นให้เริ่มในภาคการศึกษาปกติถัดจากภาคการศึกษาที่กระทำผิด และให้นับระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเป็นระยะเวลาการศึกษาด้วย

๖๑.๒ ถ้าเป็นความผิดประเภทผิดระเบียบการสอบอย่างอื่นนอกเหนือจากข้อ ๖๑.๑ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณีความผิด แต่จะต้องไม่เกินกว่าที่ระบุไว้ในข้อ ๖๑.๑.๑

ทั้งนี้ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตผู้กระทำผิดนั้นสังกัดอยู่ดำเนินการลงโทษตาม มติของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย แล้วแจ้งให้กองทะเบียนและวัดผล ทราบทันที

หมวดที่ ๖

การย้ายโอนสังกัดและหน่วยกิต

ข้อ ๖๒ การย้ายโอนสังกัดหรือคณะหรือวิทยาลัยอาจทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๖๒.๑ นิสิตจะมีสิทธิขอย้ายสังกัดคณะหรือวิทยาลัยที่ได้ศึกษาอยู่ไปอยู่ในสังกัดอีก คณะหนึ่งได้ ต่อเมื่อได้ศึกษาในคณะหรือวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่มาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ ไม่นับภาคการศึกษา ที่ลาพัก ถูกสั่งพัก หรือถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิตและต้องได้ค่าระดับเฉลี่ย สะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕

๖๒.๒ การขอย้ายโอนสังกัดคณะหรือวิทยาลัยให้นิสิตผู้ประสงค์จะขอย้ายโอน สังกัดแสดงความ จำแนงเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผลประกอบยื่นต่อคณบดี หรือผู้อำนวยการ วิทยาลัย ที่ตนสังกัดอย่างช้า ๑๕ วันก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดอยู่ส่งคำขอย้ายโอนพร้อมข้อคิดเห็นประกอบ ไปยังคณะ หรือวิทยาลัยที่นิสิตขอย้ายโอนไปสังกัดเพื่อศึกษานั้น

การจะอนุมัติหรือไม่ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำ วิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้รับอนุมัติให้ย้ายโอนสังกัดแล้ว ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๖๒.๓ การย้ายโอนคณะหรือวิทยาลัยต้องดำเนินการให้เสร็จก่อนจะลงทะเบียน รายวิชา เว้นแต่อธิการบดีจะประกาศหรือสั่งการเป็นอย่างอื่น

๖๒.๔ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่รับย้ายโอน มีอำนาจ พิจารณาเทียบรายวิชาและหน่วยกิตที่นิสิตผู้นั้นได้ศึกษาไว้แล้ว เพื่อกำหนดเงื่อนไขการศึกษา และจำนวน หน่วยกิ ตที่จะต้องศึกษาใหม่ในคณะหรือวิทยาลัยที่รับย้ายโอน

ให้คณะหรือวิทยาลัยที่รับ ย้ายโอน ดำเนินการ ตามความในวรรคแรกให้เสร็จสิ้นและแจ้งผลให้ กอง ทะเบียนและวัดผลทราบก่อน วันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษานั้น ๆ

๖๒.๕ การนับระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๕๖, ๕๘.๓ และข้อ ๖๔.๑ ให้นับระยะเวลา การศึกษา
ในคณะเดิมรวมด้วย

ข้อ ๖๓ สำหรับนิสิตที่ย้ายโอนคณะหรือวิทยาลัยภายในมหาวิทยาลัยให้นำผลการศึกษา ของรายวิชาต่างๆ
ที่ได้ศึกษาจากคณะหรือวิทยาลัยเดิมมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมด้วย แม้รายวิชาที่นิสิตผู้ย้ายโอนคณะได้ศึกษา
จะไม่ตรงกับหลักสูตรของคณะหรือวิทยาลัยที่สังกัดใหม่ก็ตาม สำหรับนิสิตที่โอนคณะหรือวิทยาลัยมาจาก
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นให้ทำการประเมินผล เฉพาะรายวิชาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้เท่านั้น

ในกรณีที่นิสิตมหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัดให้ลงทะเบียน
เรียนบางรายวิชาในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นให้นำผลการศึกษาของรายวิชานั้น ๆ มา คำนวณหาค่า
ระดับเฉลี่ยด้วย

หมวดที่ ๗

การสำเร็จการศึกษา

ข้อที่ ๖๔ นิสิตผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ :-

๖๔.๑ สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เท่าของ
เวลาการศึกษาตามหลักสูตรและมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๖๔.๒ ผ่านการฝึกภาคปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วย
การฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน

๖๔.๓ ไม่มีพันธะอื่นใดกับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖๕ นิสิตที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยม จะต้องมีคุณสมบัติเพิ่มเติมดังนี้

๖๕.๑ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

๖๕.๑.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน
หลักสูตรการศึกษานั้น

๖๕.๑.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๖๕.๑.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า C หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้และ

๖๕.๑.๔ ไม่มีประวัติในระเบียนการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรงใน
ระหว่างที่ศึกษา

๖๕.๒ เกียรตินิยมอันดับสอง

๖๕.๒.๑ สอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
การศึกษานั้น ๆ

๖๕.๒.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

๖๕.๒.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า D หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้
และ

๖๕.๒.๔ ไม่มีประวัติในระเบียนการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่าง
ร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา

ข้อ ๖๖ นิสิตที่โอนมาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นไม่มีสิทธิได้รับปริญญา เกียรตินิยม เว้น
แต่จะได้ศึกษาและได้หน่วยกิตสะสมตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า สามในสี่ของจำนวนหน่วยกิต
ทั้งหมด

ข้อ ๖๗ นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อกองทะเบียนและวัดผลเพื่อขอรับปริญญาในภาคการศึกษาสุดท้าย ที่นิสิตจะสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตร

ข้อ ๖๘ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยและผู้อำนวยการ กองทะเบียนและวัดผลเป็นผู้พิจารณาคำร้องของนิสิตเบื้องต้นแล้วเสนอต่อสภาวิชาการเพื่อพิจารณา เสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญาหรือปริญญาเกียรตินิยมต่อไป

ข้อ ๖๙ สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติปริญญาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๗๐ มหาวิทยาลัยจัดให้มีพิธีประสาทปริญญาบัตรปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งจะประกาศกำหนดวัน ให้ทราบเป็นปีๆ ไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗๑ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตระดับปริญญาตรี ดังต่อไปนี้

๗๑.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๒ ยังคงปฏิบัติ ตามข้อบังคับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช ๒๕๓๐

๗๑.๒ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ เป็นต้นไป ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ลงชื่อ

(พระสุเมธาธิปติ)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยไว้ ดังต่อไปนี้ :-

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วย การศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา

๖.๑ คุณสมบัติของพระภิกษุสามเณรผู้สมัครเข้าศึกษา

- (๑) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และต้องศึกษาวิชาสามัญเพิ่มเติมตาม ที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ
- (๒) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น หรือ
- (๓) เป็นผู้สอบได้เปรียญ ๓ ประโยค และได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ
- (๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา หรือ
- (๕) เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรมที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตร ประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ป.บส.) หรือ
- (๖) เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรมที่สอบได้นักธรรมชั้นเอกและสำเร็จ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ
- (๗) เป็นผู้สอบได้นักธรรมชั้นเอกและสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่า และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จ การศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขาวิชาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

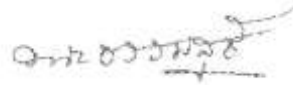
- (๘) เป็นผู้สำเร็จระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ
- (๙) เป็นผู้ที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษเพื่อขอรับปริญญาตามเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนด
- (๑๐) ไม่เคยถูกคัดชื่อออกหรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใด ๆ เพราะความผิดทางความประพฤติหรือวินัย”

๖.๒ คุณสมบัติของคฤหัสถ์ผู้สมัครเข้าศึกษา

- (๑) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และต้องศึกษาวิชาสามัญเพิ่มเติมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ
- (๒) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ
- (๓) เป็นผู้สอบได้เปรียญหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยอื่นรับรอง หรือ
- (๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา หรือ
- (๕) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลีไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตร สาขาวิชาภาษาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ
- (๖) เป็นผู้ที่มหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษเพื่อขอรับปริญญาตามเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนด
- (๗) ไม่เคยถูกคัดชื่อออกหรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใด ๆ เพราะความผิดทางความประพฤติหรือวินัย

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ลงชื่อ

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้สำหรับนิสิตผู้เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ใช้ระบบหน่วยกิต (Semester Credit System) โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๐.๑ ภาคการศึกษาที่หนึ่ง (First Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

๑๐.๒ ภาคการศึกษาที่สอง (Second Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

นอกจากนั้น จะจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน (Summer Session) ต่อจากภาคการศึกษาที่สองอีก ๑ ภาคก็ได้ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ ภาคการศึกษาฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา และต้องปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนหลักสูตรคณะครุศาสตร์ ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา และการปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับคณะครุศาสตร์ให้นับเข้าในปีการศึกษาที่ ๕

ยกเว้นในกรณีข้อ ๘ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่อง ระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อ ๑๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียน โดยจะต้องมีวิชาแกนพระพุทธศาสนาและวิชาศึกษาทั่วไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ใน แต่ละหลักสูตร”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกข้อ ๑๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ การเลือกและการขอเปลี่ยนสาขาวิชาหรือวิชาเอกให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะหรือวิทยาลัยที่จะออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกข้อ ๒๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้

๒๖.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ให้ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ยกเว้นนิสิตคณะครุศาสตร์ ให้เป็นไปตามหลักสูตรของคณะที่มหาวิทยาลัยประกาศใช้ ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๑๐ หน่วยกิต

๒๖.๒ นิสิตสภาพรอพินิจในภาคการศึกษาปกติ ให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิตและไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๒๖.๓ นิสิตพิเศษที่มหาวิทยาลัยอนุมัติรับเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ให้ลงทะเบียนรายวิชาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๖.๔ หลักสูตรระดับปริญญาตรีให้สำเร็จการศึกษาได้ไม่ต่ำกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับคณะครุศาสตร์ต้องไม่ต่ำกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกข้อ ๒๘ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่า ด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๘ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๒๘.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๘.๒ การขอถอนรายวิชา ต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาภายในเงื่อนไขและให้มีผล ดังต่อไปนี้

๒๘.๒.๑ ถ้าขอถอนภายในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือเจ็ดวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือนิสิตที่ถูกสั่งพักการศึกษา รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏสัญลักษณ์ W ในระเบียบ

๒๘.๒.๒ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนดสัปดาห์แรก แต่ยังคงอยู่ในสัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน

แรก แต่ยังอยู่ภายในสี่สัปดาห์แรกของการศึกษาฤดูร้อน ถือว่านิสิตถอนตัวจากการศึกษารายวิชานั้นและจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชานั้น ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

- ๒๘.๒.๓ การขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ตามของ ๒๘.๒.๒ นั้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติด้วยเหตุผลพิเศษ ในกรณีเช่นนี้ นิสิตจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น
- ๒๘.๒.๔ การถอนซึ่งมิได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ตามข้อ ๒๘.๒.๓ นิสิตจะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย
- ๒๘.๒.๕ นิสิตจะถอนรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๙ หน่วยกิตในการศึกษาภาคปกติไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกข้อ ๓๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๒ นิสิตต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นกรณีตามข้อ ๒๕.๕

นิสิตผู้มีเวลาเรียนในรายวิชาใดไม่ครบเกณฑ์กำหนดดังกล่าว และมีได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย จะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกข้อ ๖๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๕ นิสิตที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยม จะต้องมีความสมบูรณ์เพิ่มเติม ดังนี้

๖๕.๑ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

๖๕.๑.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้นๆ

๖๕.๑.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๖๕.๑.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า C หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้และ

๖๕.๑.๔ ไม่มีประวัติในระเบียบการศึกษว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา

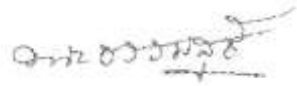
๖๕.๒ เกียรตินิยมอันดับสอง

๖๕.๒.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้นๆ

๖๕.๒.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕

- ๖๕.๒.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า D หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่
ลงทะเบียนไว้และ
- ๖.๕.๒.๔ ไม่มีประวัติในระเบียนการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิด
อย่างร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗**

เพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๘, ๑๘ และ ๖๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงเห็นสมควรออกระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือ ประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การโอน” หมายถึง การโอนผลการศึกษาระดับปริญญาและหน่วยกิต ของรายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

“การเทียบโอน” หมายถึง การโอนผลการศึกษาระดับปริญญาและหน่วยกิตของรายวิชา ในระดับเดียวกัน ที่ได้เคยศึกษามาแล้วในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง เพื่อใช้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประจำคณะ หรือวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัย”

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเทียบโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ที่เคยศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสองภาค การศึกษาปกติ หรือมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าสี่สิบหน่วยกิต ในมหาวิทยาลัย และมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ หรือสำเร็จการศึกษามาแล้วจากมหาวิทยาลัย ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

ในกรณีที่ขอโอนเกินกว่าที่กำหนดไว้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ

(๒) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบการโอนของนิสิตที่ยื่นคำร้องเฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าระดับ C หรือ S หรือ ค่าระดับ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่า ให้คณะหรือวิทยาลัยที่ดำเนินการรับโอนเสร็จสิ้นแล้ว แจ้งผลการโอนให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ก่อนวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษานั้น ๆ

(๓) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่เทียบโอนได้ ให้รวมเป็นหน่วยกิต ตามหลักสูตรที่ศึกษาได้ และนำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม ยกเว้นการโอนผลการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัย

(๔) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะหรือวิทยาลัยที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าสามภาคการศึกษาปกติ

นิสิตต้องชำระค่าธรรมเนียมการเทียบโอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเทียบโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) ผู้ที่เคยศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษามาแล้วจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณะหรือวิทยาลัยที่รับเทียบโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

(๒) รายวิชาที่นำมาขอเทียบโอน ต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาใหม่ที่ขอเทียบโอน และจำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนได้ จะต้องไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่รับเทียบโอน

(๓) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการเทียบโอนของผู้ยื่นคำร้อง เฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าระดับ C หรือ S หรือค่าระดับ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่า ให้คณะหรือวิทยาลัยที่ดำเนินการรับเทียบโอนเสร็จสิ้นแล้ว

(๔) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่เทียบโอนได้ ให้รวมเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่ศึกษาได้ และไม่สามารถนำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสมได้

(๕) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะหรือวิทยาลัยที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าสามภาคการศึกษาปกติ และต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่าหกสิบหน่วยกิต

นิสิตต้องชำระค่าธรรมเนียมการเทียบโอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการเทียบและการเทียบโอนผลการศึกษา ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธาน

(๒) คณบดีทุกคณะ เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวนสองรูป ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสี่รูปหรือคน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

(๕) ผู้อำนวยการกองวิชาการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) ผู้อำนวยการกองทะเบียนและวัดผล เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตามข้อ (๓) และ (๔) ให้วาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

ข้อ ๘ คณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบาย ระบบ มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๒) ออกประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๓) รับพิจารณาคำร้องและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผล

การศึกษา

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาที่ดำเนินการไปก่อน
ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลสมบูรณ์ตามระเบียบฉบับนี้

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๕๑**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขบางส่วนของระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๔ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การโอน” หมายถึง การโอนผลการศึกษาระดับปริญญาและหน่วยกิต ของรายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

“การเทียบโอน” หมายถึง การเทียบโอนผลการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือปริญญา และหน่วยกิตของรายวิชาในระดับเดียวกัน ที่ได้เคยศึกษามาแล้วใน สถาบันการศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง เพื่อใช้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัย”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อ ๖ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเทียบโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) ผู้ที่เคยศึกษาหลักสูตรระดับอนุปริญญา หรือระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษามาแล้ว จากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาปกติแรกที่เข้าศึกษา

(๒) รายวิชาที่นำมาขอเทียบโอน ต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาใหม่ที่ขอเทียบโอน และจำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนได้ จะต้องไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่รับเทียบโอน

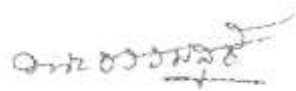
(๓) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการเทียบโอนของ ผู้ยื่น คำร้อง เฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาในหลักสูตรระดับอนุปริญญา หรือระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าระดับ C หรือ S หรือค่าระดับ ๒.๐๐ หรือ เทียบเท่า ให้คณะหรือ วิทยาลัยที่ดำเนินการรับเทียบโอนเสร็จสิ้นแล้วแจ้งผลการเทียบโอนให้กองทะเบียนและ วัดผลทราบ ภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาปกติแรกที่เข้าศึกษา

(๔) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่เทียบโอนได้ ให้รวมเป็นหน่วยกิต ตาม หลักสูตรที่ศึกษาได้ และไม่สามารถนำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสมได้

(๕) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะหรือวิทยาลัยที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าสาม ภาคการศึกษาปกติ และต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่าหกสิบหน่วยกิต

นิสิตต้องชำระค่าธรรมเนียมการเทียบโอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการปฏิบัติศาสนกิจ พุทธศักราช ๒๕๔๖

เพื่อให้การปฏิบัติศาสนกิจของนิสิตเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๖ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการปฏิบัติศาสนกิจ พุทธศักราช ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการปฏิบัติศาสนกิจของสำเร็จการศึกษาหลักสูตรชั้นปริญญาตรี พุทธศักราช ๒๕๒๒

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ ๒/๒๕๓๒ เรื่อง การปฏิบัติงานของพระภิกษุ

ข้อ ๔ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการปฏิบัติศาสนกิจ

"นิสิตปฏิบัติศาสนกิจ" หมายความว่า พระภิกษุหรือสามเณรผู้ศึกษาครบตามหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตและกำลังปฏิบัติศาสนกิจ

"ศาสนกิจ" หมายความว่า การสนองงานในกิจการคณะสงฆ์และงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการการปฏิบัติศาสนกิจ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการการปฏิบัติศาสนกิจคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดี
- (๓) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการ จำนวน ๓ รูป/คน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและหรือผู้อำนวยการ
- (๔) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำคณะ จำนวน ๔ คน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกตามสัดส่วนของแต่ละคณะ
- (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๓ รูป/คน ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี

(๖) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเลือกกรรมการที่เป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ประธานกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติศาสนกิจและหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกิจการนิสิตเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ คณะกรรมการตามข้อ ๗ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว คณะกรรมการตามข้อ ๗ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ลาสิกขา
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น ๆ

กรณีที่กรรมการตามข้อ ๗ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบาย ลักษณะการปฏิบัติศาสนกิจที่พึงประสงค์ แผนงานหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติศาสนกิจ

(๒) วางระบบการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ ทั้งด้านวิชาการและทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจ

(๓) ควบคุม ดูแลและนำผลการปฏิบัติศาสนกิจไปใช้ตามนโยบาย แผนงาน และวัตถุประสงค์

(๔) เรียกนิสิตและผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการและเสนอข้อมูลการลงโทษแก่นิสิตผู้ละเมิดข้อบังคับ

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การปฏิบัติศาสนกิจ

ข้อ ๑๐ การปฏิบัติศาสนกิจมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- (๑) เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- (๒) เพื่อการสนองงานในกิจการคณะสงฆ์
- (๓) เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์
- (๔) เพื่อสงเคราะห์ประชาชน
- (๕) เพื่อสนองนโยบายและงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ คุณสมบัติของนิสิตผู้ปฏิบัติศาสนกิจ

(๑) สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เท่า ของเวลาการศึกษาตามหลักสูตรและมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ และต้องมีหนังสือรับรองจากกองทะเบียนและวัดผล

(๒) ต้องผ่านการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานครบตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ ระยะเวลาการปฏิบัติศาสนกิจ นิสิตต้องปฏิบัติศาสนกิจในเพศบรรพชิตเป็นเวลา ๒ ภาคการศึกษา ยกเว้นนิสิตชาวต่างประเทศไม่ต้องปฏิบัติศาสนกิจ

ข้อ ๑๓ สถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ

(๑) นิสิตปฏิบัติศาสนกิจที่เป็นพระสังฆาธิการให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขออนุมัติจากมหาวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะปฏิบัติศาสนกิจสถานที่ใด ให้เจ้าอาวาสหรือเจ้าสำนักที่นิสิตจะไปพักอาศัยอยู่ปฏิบัติศาสนกิจทำหนังสือขอตัวต่อมหาวิทยาลัย

(๓) ในกรณีที่ไปปฏิบัติศาสนกิจนอกวัดที่สังกัดจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาสหรือเจ้าสำนักที่นิสิตสังกัดเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๔ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจจะต้องดำเนินการยื่นคำร้องขอปฏิบัติศาสนกิจต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้คณะกรรมการอนุมัติ ภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคมของปีการศึกษาครบตาม

หลักสูตร หากพ้นกำหนดถือว่าไม่ปฏิบัติศาสนกิจ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ ๑๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัย หรือบุคคลที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร เป็นที่ปรึกษานิสิตปฏิบัติศาสนกิจแต่ละรูป

ข้อ ๑๖ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจ จะต้องเข้ารับการปฐมเทศน์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ถ้าไม่เข้ารับการปฐมเทศน์ถือว่าไม่ปฏิบัติศาสนกิจ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ ๑๗ ในระหว่างที่ปฏิบัติศาสนกิจ หากจำเป็นต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ ให้เจ้าอาวาส หรือเจ้าสำนัก ที่นิสิตจะย้ายไปปฏิบัติศาสนกิจสถานที่ใหม่ ทำหนังสือถึงเจ้าอาวาส หรือเจ้าสำนักที่นิสิตปฏิบัติศาสนกิจอยู่เดิมเพื่อขอตั้มนิสิต เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้นิสิตทำหนังสือขออนุมัติต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๑๘ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจต้องรายงานการปฏิบัติศาสนกิจต่อมหาวิทยาลัย อย่างน้อยภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๙ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจต้องปฏิบัติตนให้เหมาะสมไม่นำความเสื่อมเสียมาให้แก่พระพุทธศาสนาและมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๐ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจต้องไม่ละทิ้งหน้าที่และต้องไม่รายงานการปฏิบัติศาสนกิจอันเป็นเท็จ

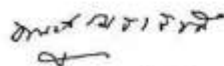
หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจจะเมิดข้อบังคับ มีโทษดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ไม่ได้รับหนังสือรับรองผลการศึกษาและระงับการให้ปริญญาตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
- (๔) ให้พ้นสภาพนิสิต

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการปฏิบัติงานบริการสังคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

เพื่อให้การปฏิบัติงานบริการสังคมของนิสิตคฤหัสถ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการปฏิบัติงานของนิสิตที่เป็นพระภิกษุและสามเณร และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการปฏิบัติงานบริการสังคม พุทธศักราช ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานบริการสังคม

"นิสิตปฏิบัติงานบริการสังคม" หมายความว่า นิสิตคฤหัสถ์ที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และกำลังปฏิบัติงานบริการสังคม

"การปฏิบัติงานบริการสังคม" หมายความว่า การปฏิบัติงานด้วยการให้บริการแก่สังคมตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานบริการสังคม

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดี

(๓) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการจำนวน ๓ รูป ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือผู้อำนวยการ

(๔) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำคณะ จำนวน ๓ คน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกตามสัดส่วนของแต่ละคณะ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๔ รูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี

(๖) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเลือกกรรมการที่เป็นพระภิกษุหนึ่งรูปเป็นรองประธานกรรมการ

ประธานกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติศาสนกิจและหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกิจการนิสิตเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ คณะกรรมการตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว คณะกรรมการตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มรณภาพหรือตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นสภาพตามวาระ

กรณีที่กรรมการตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งคนแทน

ข้อ ๗ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบาย ลักษณะ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานบริการสังคม กรอบ แนวทางและแผนงานการปฏิบัติงานบริการสังคม

(๒) วางระบบการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานบริการสังคม ทั้งด้านวิชาการ และทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานบริการสังคม

(๓) ควบคุม ดูแล และนำผลการปฏิบัติงานบริการสังคม ไปใช้ตามนโยบาย แผนงาน และวัตถุประสงค์

(๔) เรียกนิสิตและผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ และเสนอข้อมูล การลงโทษ แก่ นิสิตผู้ละเมิดข้อบังคับ

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อทำการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

หมวด ๓
การปฏิบัติงานบริการสังคม

- ข้อ ๘ การปฏิบัติงานบริการสังคม มีวัตถุประสงค์ดังนี้
- (๑) เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์
 - (๒) เพื่อสนองงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย
 - (๓) เพื่อสนองนโยบายของรัฐและคณะสงฆ์
 - (๔) เพื่อสงเคราะห์ประชาชน
- ข้อ ๙ คุณสมบัติของนิสิตที่จะปฏิบัติงานบริการสังคม
- (๑) นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ๓ ขึ้นไป
 - (๒) ผลการศึกษามีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐
- ข้อ ๑๐ นิสิตต้องปฏิบัติงานบริการสังคม เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ชั่วโมง ยกเว้นนิสิตชาวต่างประเทศไม่ต้องปฏิบัติงานบริการสังคม
- ข้อ ๑๑ นิสิตที่จะปฏิบัติงานบริการสังคม ณ สถานที่ใด ต้องยื่นคำร้องการบริการสังคมตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ ๑๒ นิสิตที่จะปฏิบัติงานบริการสังคมต้องได้รับการปฐมนิเทศตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ ๑๓ ในระหว่างปฏิบัติงานบริการสังคม หากจำเป็นจะต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติงานบริการสังคม จะต้องดำเนินการขออนุมัติตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ ๑๔ การรายงานผลการปฏิบัติงานบริการสังคม
- (๑) นิสิตต้องรายงานผลการปฏิบัติงานบริการสังคม ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา โดยสม่ำเสมอ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
 - (๒) เมื่อปฏิบัติงานบริการสังคมครบ ๒๐๐ ชั่วโมง ต้องรายงานผลการปฏิบัติงานบริการสังคมตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด
- ข้อ ๑๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตปฏิบัติงานบริการสังคมแต่ละคน

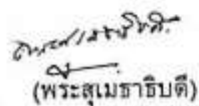
หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

- ข้อ ๑๖ มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติปริญญา เป็นเวลา ๒ ปี แก่นิสิตผู้ละเมิดข้อบังคับต่อไปนี้
- (๑) ไม่ปฏิบัติงานบริการสังคม
 - (๒) ละทิ้งการปฏิบัติงานบริการสังคม
 - (๓) ไม่รายงานผล หรือรายงานผลอันเป็นเท็จ

ข้อ ๑๗ นิสิตปฏิบัติงานบริการสังคม หากปฏิบัติไม่เหมาะสมอันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนแล้วมีความผิด จะถูกพิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณี ดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ระงับการให้ปริญญา ตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
- (๔) ให้พ้นสภาพนิสิต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาวชิราลงกรณ

หน้า ๑๖

เล่ม ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๖๓ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๑ กันยายน ๒๕๕๒

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา
ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๕๔
แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติ
ให้ประกาศกำหนดปริญญา ในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัย
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ ดังต่อไปนี้

ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า “พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ด.”

โท เรียกว่า “พุทธศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.ม.”

ตรี เรียกว่า “พุทธศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “พธ.บ.”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

พระสุเมธาธิบดี

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาตรี ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ประกาศนี้แทน ตั้งแต่วันที่ ๒๕๕๙ ดังนี้

โครงสร้างหลักสูตร

วิชาเอก-โท

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	๓๐	หน่วยกิต
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	๑๐๔	หน่วยกิต
๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา		๓๐	หน่วยกิต
๒.๒ วิชาเอก		๕๖	หน่วยกิต
๒.๓ วิชาโท		๑๘	หน่วยกิต
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
รวม	ไม่น้อยกว่า	๑๔๐	หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

วิชาเอกเดี่ยว

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	๓๐	หน่วยกิต
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า	๑๐๔	หน่วยกิต
๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา		๓๐	หน่วยกิต
๒.๒ วิชาแกน		๓๓	หน่วยกิต
๒.๓ วิชาเฉพาะด้าน		๓๒	หน่วยกิต
๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขา		๙	หน่วยกิต
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า	๖	หน่วยกิต
รวม	ไม่น้อยกว่า	๑๔๐	หน่วยกิต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(พระธรรมปัญญาบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ประวัติและผลงานอาจารย์ประจำหลักสูตร

ประวัติและผลงานอาจารย์ประจำหลักสูตร

๑. พระมหาเผื่อน กิตติปัญโญ

๑. ตำแหน่ง อาจารย์

สังกัด ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๒.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	Research and literally works on Buddhism	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางพุทธจิตวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	จิตวิทยาการให้การปรึกษาเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	สัมมนาจิตวิทยาพุทธศาสนาและจิตวิทยาตะวันตก	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	สถิติในจิตวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	ระเบียบวิธีวิจัยและสถิติทางจิตวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๘	Life and Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๙	การให้การปรึกษาแก่ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๐	Pali Composition and translation	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๑	จิตบำบัดแนวพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๒	การฝึกภาคปฏิบัติการให้การปรึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	ทฤษฎีการรู้คิดและการเรียนรู้	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ระเบียบวิธีวิจัยทางจิตวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	การฝึกปฏิบัติทางพุทธจิตวิทยาการปรึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	สถิติและวิธีวิจัยขั้นสูง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผลงานทางวิชาการ

๓.๑ หนังสือ

พระมหาเผื่อน กิตติโสภโณ,ดร. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย,
๒๕๕๙. ๓๒๔ หน้า.

๒. ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล

๑. ตำแหน่ง อาจารย์ประจำ

สังกัด ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๒.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	สุขภาพจิต	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	Basic	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	Buddhist Festival and Tradition	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	พุทธจิตวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	มนุษย์สัมพันธ์แนวพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	Seminar on Buddhist in English	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๘	Life and Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๙	ธรรมภาคภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๐	สุขภาพจิตชุมชนแนวพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๑	Life and Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๒	Seminar on Buddhist in English	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๓	สุขภาพจิตชุมชนแนวพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๔	พุทธจิตวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๕	เทคนิคมนุษย์สัมพันธ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๖	การฟังและการพูดภาษาอังกฤษระดับกลาง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๗	Seminar on Buddhist in English	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๒ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาโท

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	จิตวิทยาการรู้คิดปัญหาและการเรียนรู้	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๓ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาเอก

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	Seminar on Systems and Theories of Contemporary Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	Advanced English for Buddhist Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	Seminar on Systems and Theories of Contemporary Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	Advanced English for Buddhist Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	Seminar on Systems and Theories of Contemporary Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	Advanced English for Buddhist Psychology	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผลงานทางวิชาการ

๓.๑ หนังสือ

สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล, ดร. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร. กรุงเทพมหานคร : จรัสนิทวงศ์การพิมพ์, ๒๕๕๘.

๓๓๔ หน้า.

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชน ประวัติดี

๑. ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สังกัด ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. การงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๒.๑ ประสิทธิภาพในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	จิตวิทยาพัฒนาการ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	การปรับพฤติกรรม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	จิตวิทยาทั่วไป	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	จิตวิทยาวัยรุ่น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	จิตวิทยาสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	มนุษย์กับสังคม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๘	จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๙	จิตวิทยาสังคมแนวพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๐	จิตวิทยาการเรียนรู้	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๑	จิตวิทยาวัยผู้ใหญ่และวัยผู้สูงอายุ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๒	สุขภาพจิตชุมชนแนวพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๑๓	การฝึกภาคปฏิบัติให้การปรึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผลงานทางวิชาการ

๓.๑ บทความทางวิชาการ

สุชน ประวัติดี, ผศ. “กระบวนการค้นคว้าความสันโดษในสังคมไทย”. วารสารพุทธจักร. ปีที่ ๖๙ ฉบับที่ ๙ (กันยายน ๒๕๕๘) : ๖๔-๗๑.

สุชน ประวัติดี. “การพัฒนาพฤติกรรมเชิงคุณธรรมของเด็กในครอบครัวชาวพุทธ”. สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต. ประจำปี ๒๕๕๖ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (พฤษภาคม ๒๕๕๖) : ๔๓๑-๔๔๐.

๓.๓ หนังสือ

สุชน ประวัติดี. จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓. ๒๓๑ หน้า.

สุชน ประวัติดี. จิตวิทยาครอบครัว. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๘. ๑๖๘ หน้า.

สุชน ประวัติดี. เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓. ๒๑๐ หน้า.

๔. นางวิชชุดา ฐิติโชติรัตน

๑. ตำแหน่ง อาจารย์

สังกัด ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. การงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๒.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	ทฤษฎีการให้การศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	จิตวิทยาการศึกษากลุ่ม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	จิตวิทยาการศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	จิตวิทยาความงอกงาม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	จิตวิทยาการเรียนรู้	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๖	จิตวิทยาภาคสนาม	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	การศึกษาอิสระทางจิตวิทยา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผลงานทางวิชาการ

๓.๑ บทความทางวิชาการ

วิชชุดา ฐิติโชติรัตน. “ภาวะจิตเมตตาของผู้ให้การศึกษาแนวพุทธ : กรณีศึกษาพระสงฆ์กลุ่มจิตอาสาศีลानุธรรม”. วารสาร มจร. มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๙) : ๑๔๔-๑๔๘.

วิชชุดา ฐิติโชติรัตน. “การพัฒนารูปแบบการศึกษาแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของพระสงฆ์ที่มีบทบาทให้การศึกษา”. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๖๐) : ๑๐๓-๑๑๕.

๓.๒ หนังสือ

วิชชุดา ฐิติโชติรัตน. คู่มือการปฏิบัติงานภาคสนาม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๙. ๙๘ หน้า.

๕. นางสาวญาณิณี ภูพัฒน์

๑. ตำแหน่ง อาจารย์

สังกัด ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. ภาระงานในความรับผิดชอบ (ภายใน ๓ ปีย้อนหลัง)

๒.๑ ประสบการณ์ในการสอนระดับปริญญาตรี

ที่	วิชา	มหาวิทยาลัย
๑	จิตวิทยาบุคลิกภาพเชิงพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๒	ทฤษฎีบุคลิกภาพ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๓	จิตวิทยาพัฒนาการตามแนวพุทธ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๔	จิตวิทยาพัฒนาการ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๕	เทคนิคมนุษยสัมพันธ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓. ผลงานทางวิชาการ

๓.๑ งานวิจัย

รุ่งนภา ตั้งจิตรเจริญกุล, ภาสิรี สังข์แก้ว, มัลลิกา (ญาณิณี) ภูพัฒน์, จันทรเพ็ญ ตั้งจิตรเจริญกุล. “การพัฒนาเครื่องมือประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ (DEVELOPMENT OF INSTRUMENTS TO EVALUATE PRE-SCHOOL CHILDREN AT LA-OR UTIS DEMONSTRATION SCHOOL)”. วารสารพฤติกรรมศาสตร์ (Journal of Behavioral Science). ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๑ (มกราคม ๒๕๕๕) : ๖๖-๘๓.

ญาณิณี ภูพัฒน์. “ค่านิยมและพฤติกรรมต้นแบบการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวพุทธจิตวิทยาบูรณาการของสามเณร”. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๖๐) : ๓๙-๕๕.

๓.๒ บทความทางวิชาการ

ญาณิณี ภูพัฒน์. “จิตวิทยาสังคมกับการปรับพฤติกรรมการรับรู้ของบุคคลในการดำรงชีวิต”. วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๙) : ๑๑๒.

ภาคผนวก จ

ประกาศอนุมัติหลักสูตรและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง อนุมัติหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) คณะมนุษยศาสตร์

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อยมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๐ วันพุธที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ.
๒๕๖๐ จึงออกประกาศไว้ต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
จิตวิทยา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) คณะมนุษยศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(พระธรรมปิฎก)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๑๐๖๙/๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินและพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยา

เพื่อให้การจัดการศึกษาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงแต่งตั้งให้ผู้มีรายชื่อดังต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการประเมินและพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ภาควิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ ประกอบด้วย

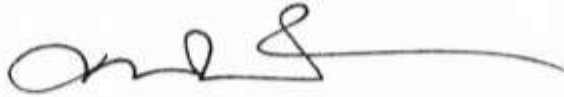
๑. พระครูสังฆรักษ์เอกภัทร อภิฉนโท,ผศ.ดร.	คณบดี	ประธานกรรมการ
๒. พระครูปฐมวรวิวัฒน์, ผศ.ดร.	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	รองประธาน
๓. ผศ.ดร.เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ	รองประธาน
๔. ผศ.สุชน ประวัติ		กรรมการ
๕. พระครูกัลยาณสิทธิวัฒน์ ผศ.ดร.		กรรมการ
๖. พระครูพิพิธปริยัติกิจ,ดร.		กรรมการ
๗. อาจารย์วิชชุดา ฐิติโชติวัฒนา		กรรมการ
๘. อาจารย์ญาณิน ภูพัฒน์		กรรมการ
๙. รศ.ดร.เมธาวิ อุดมธรรมานุภาพ		กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๐. ผศ.ดร.เจียงชัย หมื่นชนะ		กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๑. ผศ.ดร.อุบลวรรณ ภวภานุรักษ์		กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๒. ผศ.ดร.ศิริวัฒน์ ศรีเครือตง		กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการชุดนี้ มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑. ดำเนินการประเมินและพัฒนาหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา ให้สอดคล้องกับการมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและนโยบายของมหาวิทยาลัย
๒. นำเสนอผลการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรต่อสภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.)

อธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย